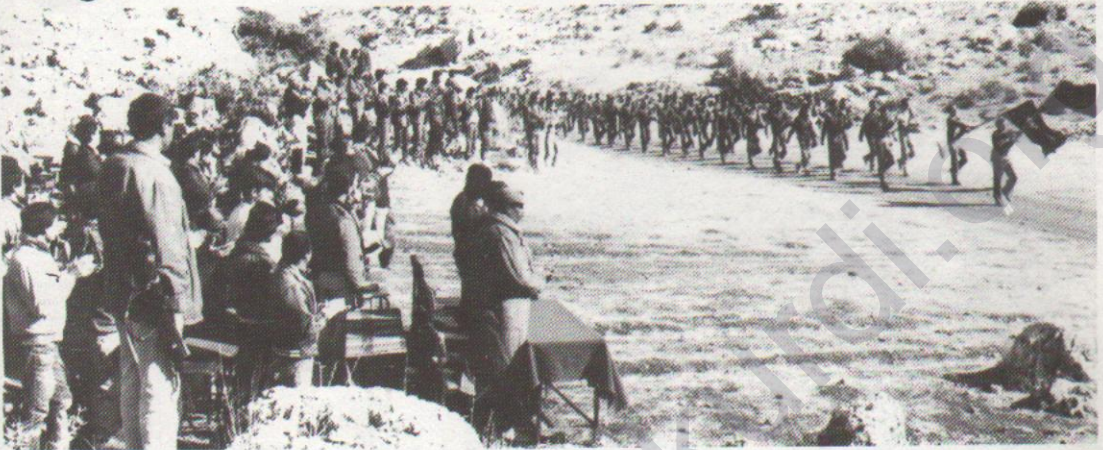

15 Ağustos Atılımının 5. Yılında Kurtuluş Ordumuz Daha Güçlü

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN'IN BİR GRUP GAZETECİ İLE YAPTIĞI GÖRÜŞME GENİŞ YANKI UYANDIRDI

"Haziran 1988 tarihinde, PKK Genel Sekreteri, Alman ZDF televizyonu, Reuter, CBI World, Milliyet, Hürriyet Cumhuriyet, Diggins Nyheter muhabirleri ile serbest gazetecilerin aralarında bulunduğu bir grup gazetecinin görüşme yapma isteklerini kabul etti.

İlk görüşme Milliyet gazetesi muhabiri ve yazarı M. Ali Bırand ile ger-

çekleştirdi. 3 gün süren görüşmelerde, PKK Genel Sekreteri, Milliyet gazetesi muhabiri M. Ali Bırand'a geniş bir röportaj verdi. Aynı gazetelerin foto muhabiri Coşkun Aral ise, bu görüşmeyi ve Akademik çalışmaları için çeşitli görüntüleri fotoğrafladı."

Haber 6. sayfa

Bir direniş destanı daha yazıldı Kozluk'ta Sekizlerin Türkülü Yankılanıyor Şimdi

11 Temmuz 1988 günü Kozluk'un Tuzlagözü köyü Mellefan Dağı'nda yöresinde ARKG Takımı ile faşist sömürgeci ordu birlikleri arasında meydana gelen çarpışmada ARKG komutan ve savaşçılarından 8'i şehit düştü. 32 saat süren çarpışmada düşman 30 asker, 16 köy korucusu kayıp verirken, çok sayıda da asker, korucu ağır yaralandı.

Çarpışmanın gerçekleştiği bölgeden aldığımız habere göre, olay şöyle gelişiyor:

11 Temmuz 1988 günü Mellefan Dağı'nda konulan Milliyet ARKG birliği görüldü ve köy muhtarından ihbar edildi. Dağda iki ayrı maha halinde konulan ARKG Takımı'nın 1. Mangası düşman birliği tarafından kuşatılma altına alındı. Ve sömürgeci birlikleri ile ARKG Mangası arasında şiddetli bir çarpışma başlar.

Devamı 4. sayfa

Şemdinli Muharebesinde PKK-MK Üyesi Ahmet Kesip'i ve Beraberindeki 8 Yoldaşı Şehit Verdik

Ulusal kurtuluş savaşımızın her gün yeni atılımları geliştiği günümüzde, sömürgeci-faşist düğmana karşı halkımızın kin ve öfkesi daha da büyümekte ve ulusal kurtuluş savaşlarına her gün daha büyük katılımlarla gelmektedir. Ulusal kurtuluş savaşımızın muazzam bir gelişme aşamasına ve geri döndürülemez bir noktaya gelmesinde, halkımızın bütün gücü ile devrime katılmasını önemli belirginlerdir.

Devamı 4. sayfa

Kitlelerin uyardırılması ve devrim safına çekilmesi öyle kendiğinden ve zorlanmadan başarılabilir bir iş değildir. Hele bu, Kürdistan gibi bir ülke ise, bunun daha da zorlu geçeceği açıktır. Vietnam devrimcileri ulusal kurtuluş eylemlerine yöneltilirken, halkların yabancı egemenlere karşı dinmeyen isyanlarına ve derin yurt sevgisine dayanarak, kısa sürede daha büyük gelişmeler sağlanırlardı. Zaten sürekli isyan halinde olan ve yabancı egemenliği kabul etmeyen Vietnam halkının ulusal kurtuluş mücadelesine katılması zor olmamıştır.

Oysa Kürdistan'da durum böyle midir? Kürt halkı öyle bir noktaya getirilmiştir ki, halk olarak kendi varlığından bile haberdar değildir. Her halk olduğuna bilemez bir duruma getirilmiştir. Daha 30-40 yıl öncece yaşadığı vahşi katliamlar, kadın, çocuk, yaşlı denilmeden süngülenmesi, yurdundan, sevdiği denilenden uzağa, sürgüne gönderilmesi, bir daha bakıldırma-yacağına dair düşüncelerin yer et-

Devamı 4. sayfa

Şanlı 15 Ağustos Atılımının 5. Yılına Girenken Geleceğe Daha Umutlu Bakıyoruz

Tarihimizin şanlı bir sayfası olan 15 Ağustos Atılımının 5. yılını girdiğimiz bu günde ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişmesinin zirvesini yaşıyoruz. Halk tarihimizin bu şanlı sayfası, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ın yaratma mücadelemizin görkemli bir dönüm noktası olarak, bugün her zamankinden daha fazla ulusal kurtuluş yolunuza aydınlatıyor.

15 Ağustos Atılımı ve direniş ruhu, Kürdistan halkını çağa kavuşturma mücadelesinde temel bir dönüm noktası olarak, kendisinden beklenen gelişmeleri iç ve dış engelleri rağmen, yerine getirmişti. 15 Ağustos Atılımının 5. yılına girişini değerlendirirken, bu direniş sayfasının gelişmelerle dolu dört yılının ve sonuçlarının bugün daha açık ve net bir şekilde görüldüğünü söyleyebiliriz. 15 Ağustos Atılımına şans tanımayan ve buna birkaç aylık bir ömür bîpen birçok çevre, bugün bu yaklaşımlarını yeniden değerlendirmek ve gözden geçirmek durumunda kalıyor.

Eruh ve Şemdinli'de halkımız yeni bir direniş sayfası yaratırken, birçok güc, bu atılımın kısa sürede sona ereceğini ve uzun vadeli yaşayamayacağına iddia etmeye başladı. Başta faşist Türk sömürgecileri olmak üzere, "sol, sosyalist" geçinen birçok güc, böylece bir yaklaşımları içineydi. Bu çevrelere göre güçlü görünen Türk sömürgeciliğine karşı ayaklanmak, silahlı direniş mücadelesini geliştirmek mümkün değildi. Eğer, silahlı mücadeleyle başvurursa bile, bunun kısa sürede yenilgiye gideceğini ve yaşayamayacağına iddia ediyorlardı.

İşte 5. yılına giren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, sadece bu iddiaları boşa çıkarmakla kalmadı. Kürdistan tarihinde, Türk sömürgeciliğine karşı en uzun süreli direnişin PKK önderliğinde geliştiğini ve bunun bütün engelleri rağmen, emin adimlarla ileri doğru yürüdüğünü de açığa çıkardı. 5. yılına dev gibi gelişmelere ulaşarak giren 15 Ağustos Atılımı ve Kürdistan'daki bağımsızlık savaş, atılımında atılan bütün kof iddiaları da yerle bir etti.

Devamı 3. sayfa

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı Haziran '88 değerlendirmelerinden alınmıştır.

Uluslararası Güncel Siyasal Durum ve Devrimci Gelişme Olasılığı

"Kapitalist emperyalizm ile sosyalizm arasındaki denge ve bu denge sürecinde karşılıklı mücadelelerin bir çıkma girme ve taratlar arasında gittikçe sorunları daha da tıkanmaya yol açması, uzlaşma yönteminin esas alınması neden oluyor. ABD-Sovyet zirvelerinde bu uzlaşma arayışlarının açık ifadeleri oldu. Bu ise, günümüz için yeni durumlar ortaya çıkarmaktadır. Olay etkileri her düzeyde değerlendirilmeye çalışılıyor, fakat görüşme sonuçlarının henüz tam açığa çıkarmaması, olay etkileri için de zamanın çok erken olması nedeniyle isabetli sonuçlara hemen ulaşmaya da zorlaştırmaktadır. Ame yine de durumda yeni gelişmelerin daha şimdiden uç verdiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Kapitalizm-sosyalizm kavgasında bu yeni süreç hangi sistemin lehine sonuç verecektir?..."

YAZISI ORTA SAYFADA

PKK Zindan Direnişinde 10. Yıl

"PKK'nin gelişimiyle çok sıkı bağ içerisindedir olan ve başta Diyarbakır olmak üzere onlarca şehidin kanı üzerinde, yaratılan zindan direniş çiliği, uzun bir tarihi geçmişe sahip olan köklü bir direnişçiliktir. Parti tarihimize 1978 Ankara tutuklamalarıyla başlayan ve 1980'lerde kitlesel tutuklamaları, faşizm tarafından soykırım merkezine dönüştürülen Diyarbakır zindanlarında adım adım, mevzi mevzi kazanılıp kanla yazılmaya başlanan zindan direniş tarihimize, 10. yılına girmiş bulunmaktadı."

Yazısı 3. sayfa

15 Ağustos Atılımının 5. Yılında Kurtuluş Ordumuz Daha Güçlü

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin başlaması ardından 4 yıl gibi bir zaman geçti. Bu 4 yıllık süreçte Kürdistan halkı tarihinin en uzun süreli direnişini gösterdi ve son derece önemli mevziler ete geçirdi.

Daha önceleri Kürdistan'daki isyanları çok kısa bir sürede boğma gücünü gösteren faşist sömürgeciler, 4 yıl gibi bir zaman geçmesine rağmen, bu konuda birakılmıyorsa başarı sağlamak, gündün güne köküne gitmekten kendisini kur-

taramamaktadır. Sömürgeci-faşist ordu, TC tarihinin en ağır yenilgisini, bu 4 yıl içinde almış ve gerilim karşısında yetmezliği çok açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Yine, bu süreçte resmi açıklardan ördükn çöküşü açık olarak iftirdik edilme zorunda kalmıştır.

PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş savaşımız, faşist-sömürgeci rejimin geliştirmeye çalıştığı bütün özel savaş uygulamalarını birer birer boşa çıkararak geliştirmektedir. Sömürgeci düşmanın,

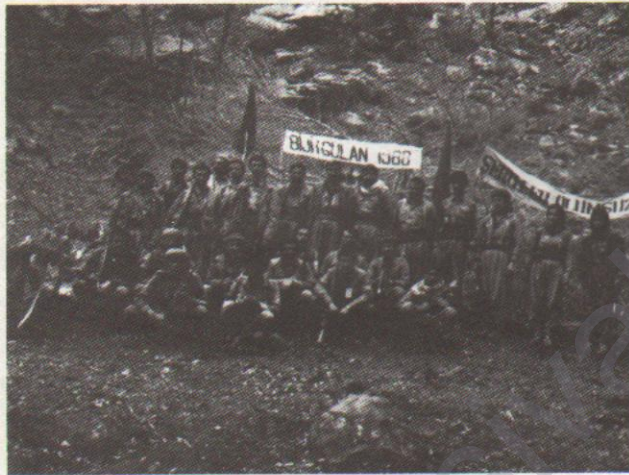
dünyanın bütün karşı-devrim deneyimlerine dayanarak geliştirdiği özel savaş uygulamaları gerilimlerin direnişi karşısında boşa çıkmakta ve sömürgeci rejimin Kürdistan üzerinde egemenliğini çöküşe gitmekten kurtaramamaktadır.

4 yıl gibi bir süreçte önemli politik ve askeri kazanımlara ulaşan PKK, ulusal kurtuluş eylemlerinin en yoğun bir şekilde sürdürmektedir. 4 yıllık savaşın sonuçlarını birer birer boşa çıkararak geliştirmekten boyutu ve Kürdistan

Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ulaştığı düzey çok açık bir şekilde görülmektedir. 4 yılda, PKK-ERNK ve ARGK önderliğinde savaşan Kürdistan halkının geldiği noktadan hiç de azımsanmayacak bir düzey olduğu bugün daha da iyi bir şekilde anlaşılabilir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin katıldığı gelişmelerin ve ARGK'nin daha da güçlenmesinin kanıtı olan 4 yıllık savaşın bilançosu, faşist sömürgecilerin içerisinde düştüğü kökümüzün açık belgesidir.

15 Ağustos 1984-15 Ağustos 1988: 4 YILLIK SAVAŞIN BİLANÇOSU

15 Ağustos 1984'te Kurtuluş Kuvvetlerimiz tarafından Eruh ve Semdinli'nin zıgan edilmesi ile başlayan ulusal kurtuluş savaşımız, son derece önemli bir aşamaya ulaşmıştır.

4 yıllık savaş boyunca; Kurtuluş Kuvvetlerimiz ile faşist-sömürgeci birlikler arasında, Kürdistan'nın dört bir tarafından en az 1100 muharebe ve 50'nin üzerinde şehir işgali meydana gelmiştir. Bu muharebelerin dökümü şöyledir:

4 yıllık savaş sürecinde, sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçilerinin karargahlarına ve komutanlıklarına mevzilerle yönelik olarak 500'ün üzerinde baskın ve saldırı eylemi gerçekleştirilmiştir.

4 yıllık savaşta; sömürgeci ordu birlikleri, özeltim ve işbirlikçi-ajanlara karşı en az 300 pusu eylemi yapmıştır.

4 yıllık savaşta; sömürgeci ordu birlikleri ile Halk Kurtuluş Ordusu birlikleri arasında 200'ün aşkın değişik boyutlardaki çarpışma meydana gelmiştir.

4 yıllık savaşta; sömürgeci-faşist Türk devletinin ekonomik, askeri tesisleri ile işbirlikçi ajanların mallarına yönelik olarak 100'den fazla sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir. Bütün bu sabotaj eylemlerinde sömürgeciler verilen zarar trilyonları bulmuştur.

4 yıllık savaş boyunca; 50'ye yakın şehir merkezi ARGK birlikleri tarafından işgal edilmiş, sömürgeci güçlere yönelik olarak gerçekleştirilen eylemlerin yanı sıra, kitlelere yönelik toplantı yapılmış,

propaganda bildirileri dağıtılmış ve afişler asılmıştır. Bu eylemlerle birlikte kitle gösterileri yapılmıştır.

4 yıllık savaş sürecinde; sömürgecilerin ekonomik ve asimilasyoncu, kültürel politikası boşa çıkarılmış, Dersim, Eruh ve Şirnak ta bütün ilkokullar kapatılmış, birçok a. d. (Çeylanpınar, Şirnak v.d.) sömürgecilerin sömürlerini engellenmiştir.

4 yıllık savaşta; sayısız köy toplandı yapılmış, propaganda amaçlı afiş, pü, bildiri yayınlanmıştır. Ayrıca ülkemizin birçok alanında pan-kartlar asılmıştır.

4 yıllık savaşta; faşist-sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırırma" politikası olan köy koruculuğu boşa çıkarılmıştır. Yürütülen çalışmada ve eylemlilik sonucu 600 civarında köy korucunu salıhını yenden düşmana tade olmuş, yüzlerce ARGK birliklerine teslim olmuş, birçok da bulundugu a. d. terk edilmiştir. Bingöl, Mardin vd. birçok yerde muhtarlar toplu olarak tefişe etmiş ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılmak istenmelerine karşı çıkmışlardır.

4 yıllık savaşta; 300'e yakın sömürgeci ordu mensubu asker ARGK birliklerine teslim olmuş, ayrıca 33 özeltim mensubu da esir alınmıştır.

Bütün Bu Sürede Düşmanın Verdiği Kayıp ise Şöyledir:

4 yıllık savaş boyunca gerçekleştirilen baskın, pusu, saldırı eylemleri ile meydana gelen çarpışma-

larda, toplam 3900'ün üzerinde sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür. Bunlardan 2'si albay, 11 yarbay, 6'sı binbaşı, 220'si subay (yüzbaşı, üstteğmen, teğmen)'dir. Yine bu süreçte 232 özeltim görevlisi ve çok sayıda astsubay da öldürülmüştür.

4 yıllık savaş sürecinde; köy korucularına, işbirlikçi-ajan ve muhbirlere karşı gerçekleştirilen eylemlerde en az 1004'ün aşkın hain ölümüne cezalandırılmıştır.

4 yıllık savaş sürecinde; şehir merkezlerinde gerçekleştirilen eylemlerde 58 polis, bir komiser öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta; 492 subay, astsubay ve er, 173 hain millis-çete, ajan-muhbir ve 62 polis yaralanmıştır.

4 yıllık savaş sürecinde; ayrıca bir kaymakam, bir belediye başkanı, bir banka müdürü, 5 beklisi kontre-gerilla elemanı 1 doktor, 1 hemşire ve 1 de sofor öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta; tahrip edilen ekonomik, askeri araç ve gereçler:

- 14 helikopter,
- 80 askeri araç,
- 20 dozer, 9 kompraso ve 4 keçpe,
- 12 petrol tankeri, 10 greyder ve 1 teknisyen aracı,
- 200 traktör, 18 kamyon ve 2 minibüs,
- 123 ev ve 5 katlı bir bina, 20 çadır

- 3 jip ve 1 ambulans,
- 23 karakol binası, 2 adliye binası ve 6 ilkokul,
- 2 odun deposu ve köy hizmet-

- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
- 2 bânizin istasyonu

- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir,
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
- Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
- Mardin Hava Radar Üssü,
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hatı,
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
- Çeylanpınar Devlet Üretim Çiftliği,
- 1 yozluk yuvası.

- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
- 2 bânizin istasyonu

- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir,
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
- Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
- Mardin Hava Radar Üssü,
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hatı,
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
- Çeylanpınar Devlet Üretim Çiftliği,
- 1 yozluk yuvası.

- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
- 2 bânizin istasyonu

- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir,
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
- Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
- Mardin Hava Radar Üssü,
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hatı,
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
- Çeylanpınar Devlet Üretim Çiftliği,
- 1 yozluk yuvası.

- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
- 2 bânizin istasyonu

- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir,
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
- Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
- Mardin Hava Radar Üssü,
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hatı,
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
- Çeylanpınar Devlet Üretim Çiftliği,
- 1 yozluk yuvası.

- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
- 2 bânizin istasyonu

- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir,
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
- Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
- Mardin Hava Radar Üssü,
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hatı,
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
- Çeylanpınar Devlet Üretim Çiftliği,
- 1 yozluk yuvası.

- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
- 2 bânizin istasyonu

- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir,
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
- Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
- Mardin Hava Radar Üssü,
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hatı,
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
- Çeylanpınar Devlet Üretim Çiftliği,
- 1 yozluk yuvası.

- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
- 2 bânizin istasyonu

- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir,
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
- Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
- Mardin Hava Radar Üssü,
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hatı,
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
- Çeylanpınar Devlet Üretim Çiftliği,
- 1 yozluk yuvası.

Nusaybin, Uludere ve Palu'da gerçekleştirilen eylemlerde 4 ajan cezalandırıldı

Uludere'nin Hilal Bucağına bağlı Akduman köyüne bir basketbol oynayan ARGK perilerinin düğmana ajanlık yapma köy muhtarını ölüme cezalandırdılar.

Köy muhtar Ahmet Kaplan'ın köy meydanında halkın önünde yargılayarak, ölüm cezasını infaz eden ARGK perileri, ayrıca köylerde yönelik bir konuşma da yaptılar.

Nusaybin'de gerçekleştirilen eylemlerde 1 ajan ölümüne cezalandırılarak, 1 ajana yönelik de ev yakma eylemi gerçekleştirildi. 7 Ağustos günü Yandere köyüne gelen ARGK birliği, Mehmet Akçakoyunlu'yu ölümüne cezalandırdı, Ali Akçakoyunlu adlı ajana altı evi ise ateşe verdiler.

Palu'nun Akbulut (Zöver) köyünde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı suç işlemekte ısrar eden iki ajan ölümüne cezalandırıldı.

Hanefi Güngör ve Ahmet Akbulut adlı ajanları köy meydanına getiren ARGK perileri, bu iki ajana hakkettileri sona uğratmışlardır.

Karakoçan'da Operasyon Birliğine Pusu Kuruldu

Karakoçan ilçesine yakın bir alanda gerçekleştirilen pusu eyleminde düşmanın bir operasyon birliği pusuya düşürüldü.

Pusuya düşürülen düşman birliği ile ARGK birliği arasında çıkan çarpışmada düşman çok sayıda ölü ve yaralı kaybı verdi. Diğer eylemlerde olduğu gibi, bu çarpışmada da sömürgeciler ısrarla kayıplarını gizlemeye çalıştılar. Kayıplarını konusunda herhangi bir açıklama yapmadıkları bir çatışma alanına giriş ve çıkışları da bir süre kapadılar.

Yördeden aldığımız haberlerde sömürgecilerin saatler boyu ölü ve yaralıların taşındıkları ve kayıplarının 20'den fazla olduğu bildirilmektedir. Ayrıca çarpışmada ARGK savaşçılarından Aysel ARGK'ün da şehit düştüğü bildirilmektedir.

Kars-Erzurum'da Çarpışmalar Süüyor

Kars-Erzurum bölgelerinde gazetemize ulaşan haberlere göre sömürgeci birlikleri ARGK kuvvetleri arasında meydana gelen çarpışmalar yer yer yaygınlaşarak devam ediyor.

Son bir ayık süre içerisinde, bu bölgelerde bir dizi çarpışmanın meydana geldiği bildirilmektedir. Meydana gelen bütün bu çarpışmalarda ARGK birlikleri kayıplar vermezken, faşist Türk ordusunun ölü ve yaralı sayısının artış gösterdiği söylenmektedir.

ARGK Salfarına Katılım Artıyor

Kürdistan'ın çeşitli alanlarından gazetemize ulaşan bilgilere göre, ARGK salfarına yurtsever Kürdistan gençliğinin akışı devam etmektedir. Son dönemlerde Şirnak ve Cizre'de yayınlanmış katimlilarla birlikte, ARGK'nin salfarına gelen gençlerin sayısında büyük bir artış meydana geldi.

Son aldığımız bilgilere göre Şirnak'ta son 1 ay içerisinde ARGK salfarına katılan gençlerin sayısı 10'ü aşarken, son 20 gün içinde Cizre'den ise 50'ye yakın genç katıldı.

ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMININ 5. YILINA GİRERKEN GELECEĞE DAHA UMUTLU BAKIYORUZ

Baştarafı 1. sayfa

Eğer, 15 Ağustos eylemiyle ilgili başlayan ulusal kurtuluş savaşına bugünkü gelişme boyutlarına ulaşmışsa, bunun en başta gelen nedeni bu atılımın dayandığı çizginin doğruluğu ile yer ve zamanın tam yerinde seçilmesidir. Doğru olmayan yer çizginin ve elverişli koşullarda geliştirilmeyen yer eylemiyle ilgili bu kadar yaşamaya mümkün değildir.

Unutmayalım ki, bugün Kürdistan'da yürütülen savaş öyle sıradan ve basit koşullarda geliştirilmeyor. Kürdistan'da devrimci bir yaşamı yürütme, hele bunları çağımızın tanıdığı en vahşi bir sömürgeciğe karşı silahlı direniş temelinde geliştirme, sanıldığı kadar kolay bir iş değildir. Bırakalım silahlı bir mücadele içinde sürekli bulunma, Kürdistan'da sıradan bir yaşamın bile büyük zorlukları mevcuttur.

Sömürgecilik, çağımızın tanıdığı en barbar yüzü ile halkımızın üzerine öyle bir kabus gibi çökmüştür ki, adeta nefes almak bile zorlaşmıştır. İşte böylesi bir karanteli parçalayarak, halkımızın nefes alan gözleklerini açıp bunları çoğaltmak, son derece zor ve büyük bir çaba, fedakarlık isteyen bir iştir. Yılları getirdiği ve adeta halkımızın kaderine bir katran gibi yapıştı ve onu kölelik zincirleri altında karanteli mahkum eden, sömürgeçliğin oluşturmak istediği ortamı parçalayıp, buradan yaşam alanlarının geliştirilmesine çalışmak, muazzam ölçülerde gelişen bir atımdır. Eğer, bu büyük bir direniş ruhuna dayanmaz ve bunu kendisinde yaratmazsa başarıya ulaşamaz.

Koşulların böylesine zorlu olduğu ve halkımıza yaşam alanlarının ikatılmak istendiği bir ortamda gelişen ve bu zifiri karantelik ortamı parçalayarak halkımız gün ışığına çıkaran 15 Ağustos Atılımının tarihimizde özel yeri, bu nedenle de çok anlamlı ve derin bir yüceliktir. Yeniden dirilmek ve çağa ulaşmak isteyen bir halkın basurması gereken bir yol olduğunu dolay da 15 Ağustos Direnişçiliği, halkımızda bağımsızlığı ve özgürlüğü yürüten dünya halkları arasında soylu bir köprünün kurulmasını da yoluna açmıştır.

Kürdistan halkı, 15 Ağustos Atılımı ile yeni bir mücadele süreci içerisine girenken, bağımsızlığın dönümez yoluna da girdi. Artık önünde yürümeye gereken yol, bu atılıma daha bir aydınlandı ve netleşti. 12 Eylül faşizminin sadecede kitlelerin değil, birçok sol seçinen sözde öncü örgüt ve partinin de ruhunu kararttığı ve adeta umutsuzluk tohumlarının yer edinmeye başladığı bir ortamda, bir bomba gibi patlayan 15 Ağustos Atılımı, bütün karantelikliği dağıttı ve kitleleri devrimci direniş safına çekmeye başladı. Tasfiyeci solun tümünden bir teslimiyete ve ihanete yönelmişti bir ortamda, gerçek direnişçiliğin ne olduğunu ve bunu bugün kimlerin temsil ettiğini gösterdi. Bu nedenle 15 Ağustos Direniş, tasfiyeci solun kitlelerin ruhuna eklemeye çalıştığı umutsuzluk tohumlarını da dağıttı ve bunun yerine gerçek direnişçiliği halkımız kıldı.

Tasfiyeci ve devrim kaçkını yüzleri 15 Ağustos Atılımı ile birlikte daha açık bir şekilde ortaya çıkan bazı "sof" güçler, bu nedenle, bu direnişçiliğe karşı azgınca saldırılar düzenlemişlerdir. Bu güçler için ölüm demek olan bu aşım

başarıya ulaşmaması için, ellerinden gelen her türlü çabayı esirgememişlerdir. 1984 yılı içerisinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı bu çevrelerden gelen kompoların yoğunlaşmasının nedeni budur.

Aynı kervana Avrupa sosyal-demokrasisi de katılmış ve yıllardır Kürdistan üzerinde oluşturmak istedikleri planlarını dağıtmaya ile birlikte komplo ve saldırılara yönelmişlerdir. İşte bu dönemde İsvaç merkezli olarak geliştirilen ve MIT-GIA-SAPO ortaklığı ile Olof Palme'nin katedilmesine kadar vardırıan kompoların bir nedeni de, bu gelişmelerdir. Kürdistan halkının bağımsızlık yoluna girmesi ve büyük bir çouku ile bu yolda yürümeye, bütün bu çevrelerin oyununu da bozan gelişmelerle doğurmuştur.

Faşist sömürgecilerden, tasfiyeci sol'dan ve emperyalizmden kaynaklanan saldırı ve kompolar, Parti içinde "demokratik PKK" sloganı ile cıkış yapmaktayken ve bir tarihi döneme halkımıza yenilgi ile kapattırmaya kaçılan ajan-provokatör ve tasfiyeci unsurların çabası ile de birleşmiş ve böylece halkımız birçok yönden kuşatmaya alınmıştır.

PKK ve öncülük ettiği direnişin boşluması için büyük bir çaba içerisinde giren tasfiyeci, ajan-provokatör unsurlar, PKK'nın Hakkarî'de direniş yükseltmeyeceği ve imha olacakları hayalyle yaşamış; ve bu, temelde kompolarla yönelmişlerdir. PKK'nin direnişin en fazla geliştirileceği alanlara yönelmesi karşısında bu unsurlar, PKK'yi geriye çekmek ve bir müddetler örtülmüş halime getirmek için büyük uğraş verdiler. Tarihi bir dönem, sırf bu unsurların düşünün ve basit yaşantılarına uğruna hane ettirilerek istendiği bir dönemde, PKK bu kompoları boşa çıkarmakla kalmamış, direnilmesi gereken alanlara yönelmiş ve devrimci direnişçiliği geliştirilmesini büyük çabası içerisine girmiştir.

İçte ve dışta yoğun bir biçimde yaratılmak ve PKK'nin imhası ile tamamlanmak istenen kompoların boşa çıkarılması sürecinde, PKK bir de sağcı, özerk yönetimin direniş eylemiyle yükseltmekten kaçan yaklaşımı ile de yoğun bir mücadele vermek zorunda kalmıştır. Partiyeye dayatılmak istenen bütün bu engelleri, önderliğin yoğun

çabası ve yol göstericiliği ile aşan PKK, 15 Ağustos günü tarihsel önemdeki bir atılım gerçekleştirilmiştir; PKK'nin temelli ettiği çizginin doğruluğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

15 Ağustos Atılımı, böylesi bir ortamda gerçekleştirilmiştir. Bu bakımdan 15 Ağustos Direnişinin anlam ve önemi büyüktür. Bir direniş halkımız sadece bağımsızlık yoluna yönelmede değil, geliştirilmek istenen kompoları boşa çıkarmada da tarihsel bir öneme sahiptir. Böylesi derin bir anlamı bulduğundan dolayı da, büyük bir çou yaratmış ve sözünsoz düşman güçleri panigé sürüklemiştir.

Son derece zorlu ve engellerle kaplı bir yolu aşarak, karantelikli yirtmasını başaran 15 Ağustos eylemiyle, 5. yıla girdiği günümüzde de benzer zorlu süreçleri aşarak gelişti. Kürdistan'da bağımsızlık uğruna yola çıkan kolay olmadı ve bunun son derece önemli yükümlülüklerini yerine getirmesi temelinde gerçekleştirileceğini belirttik. Kıyasıyla bir mücadelelen geleceği ve geliştirilmesi gerektiği daha iki adımı atıldığında ortaya çıkmış ve kanıtlanmıştı. Kaldı ki bunun dışındaki bir yaklaşımın Kürdistan devrim süreci açısından hiçbir önem taşımadığı da ortaya çıkmıştır.

Bugün mücadeleminin ulaştığı düzeyden 4 yıl öncesine baktığımızda bu gerçekleri daha açık bir şekilde görüyor ve bu gerçekleri yenilgi gelişmeler temelinde de geleceğimize daha umutlu bakıyoruz. Böylesi zorlu bir başlangıç, birçokşunun "direnilmez, savaş geliştirilemez" diyerek kaçtığı bir ortamda, hem de kimsenin tasavur edemediği bir görkemlilikle atılıma gerçekleştiren PKK, daha o dönemde sadece gelecek 4 yılın değil, bütün geleceğin de kazanılacağı ve girilen doğrultudan hiçbir çoukun, Kürdistan halkını geri döndürmeyeceğini söylemiştir.

Bu sözler başlangıçta birçokları için propaganda ve ajitasyon olarak algılandı. Hatta bu güçler PKK'yi girdiği bu tarihsel kalkıştan alıkoymak ve kendii uğruna çıkarlarını bir tas corba uğruna garantilemek için, oimadık yöntemlere başvururlar. Bunlara göre "PKK zaten gitmiş ve çokmüyleti," "Çünkü, PKK onların yıllardır kendi-

leri için oluşturdukları statüvyü parçalama ve gerçek halk öncülüğü ve direnişçiliği dışında hiçbir sahteliğe yaşam hakkı bırakmamıştır. Bu güçlerin eskisi gibi içgüçlerini sürdürmeleri için PKK'nin tasfiye olması, imha olması gerekirdi. Bu sonucuda elde etmek için kraldan daha çok kralcı kesilerek, faşist Türk sömürgeçliğinin yacamadığı birçok komployu, onlar TC adına, hem de sol maske altında gerçekleştirdiler. Böylece kendilerine daha fazla yaşam imkanı açmaya çalıştılar.

Bütün bu komplo ve saldırılar, 15 Ağustos Direnişçiliğinin bütün Kürdistan'a yayılmasına ile birlikte boşa çıktı. Başa çıkan her komplo ardından, bunlar yenilerini devreye koydular. Ama bunlar da birer birer iflas etti. Kürdistan çapında savaş yaygınlaşıp sömürgeci pespepe darbe yedikçe bu güçler de büyük bir panigé ve hayal kırıklığına kapıldılar. Çünkü, bunların yaşamı da TC'nin varlığına çok yakından bağıydı.

Kürdistan'da yaygınlaşan eylemlilikle birlikte, sömürgeci Türk devletinin Kürdistan halkı üzerinde oluşturmak istediği sömürgeci yapı tarihinin en derin yaratılması almaya başladı. 1984-86 döneminde, yönetimde bulunan bazı sağcı, özerk ve tasfiyeci ögelerin bir türlü direniş ortaklama girmemelerine rağmen, PKK'nin doğru politik çizgisini temel alan yoğun kadro varlığını ve Mahsum KORKMAZ gibi önderlerin çabası ve direnişçiliği ile düşman büyük bir hezimet uğratmış; ve az bir kayıpla Kürdistan'da silahlı direniş mücadelesinin temel bulması ve yerleşmesi başarılmıştır. Bu aynı zamanda, PKK'nin direniş atılımının doğruluğunu ve Kürdistan'da proletaryası çizgisinin her türlü sınıf dışı eğilime karşı kesin üstünlüğü sağlanmasını da birliğe getirmiştir.

PKK III. Kongresi'nde 2 yıllık savaşın değerlendirilmesi yapmış ve halkımızın tarihinde son derece büyük bir önem arzeden kararların alınması gerçekleştirilmiştir. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nin kuruluşu karar altına alınmış ve "Bir parça özgür vatan toprakını kurtarma" şian ile yeni döneme yönelik yoğun hazırlıklar yapılmıştır. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mart-Nisan '87 Kongresini ile yoğun bir

şekilde yürütülen hazırlıklar, "Özgürlüğe yürüyüş hareketi" ile yeni dönem eylemiyle başlatılmıştır.

1987 yazı, özgürlük yürüyüşü hareketinin bütün Kürdistan'da yaygın gerilla savaşına düzeyine yükseldiği bir dönem olmuştur. Köy koruculuğuna ve sömürgeci ordu birliklerine karşı yoğunlaştırılan eylemlilik, sömürgeci rejimde büyük bir panik yaratmış ve yeni tedbirler almak zorunda bırakmıştır. Sömürgeci ordu birliklerinin ve köy koruculuğu sisteminin, ARGK'nin yürüttüğü gerilla savaşına karşısında tutunamayacağı ve korkunç bir çöküşten kendisini kurtarmaya çalışacağı açık çıkmış; ve resmî ağzılar bunu sık sık ifade etmek zorunda kalmıştır. Gelişmelerde klasik ordu yönetimi ve mevcut sömürgeci idare ile karşılık veremeyeceklerini iyiden iyiye anlayan faşist sömürgeçler, Kürdistan'da tümüyle özel bir yönetimi devreye koymuşlardır.

Ölütürulan özel yönetimin başına Bölge Valisi adı ile sömürge valilerinin yetkisi ile donatılan bir özel savaş uzmanı getirilmiş; ve bunun emrine 10.000 kişilik özel kolordu, binlerce sayılık köy korucusu, 5000 civarında özel tim (kontro) birlikleri, sömürgeci ordu ve polis gücünün yansıması verilmiştir. Olağanüstü yetkilerle de donatılan özel yönetimin başı, Kürdistan'daki gerilla savaşına karşı, karşı-devrimci savaşın yönetimini üzerine almıştır.

1987 yılı yazından 1988 yılı ortalarına kadar, Kürdistan'ın geniş alanlarında yükselen ulusal kurtuluş eylemiyle, Kürdistan'da gerilla savaşının sağlam bir temele oturmasını da birliğe getirmiştir. Sömürgeci-faşist güçleri birçok alanda geçirmiş muharebelerle, ARGK gerillaları üstün çarpışma yetenekleri ile düğmana tam bir hezimet yaşattırmıştır. Faşist ordu birlikleri; Bagok, Benevok, Cudi, Kozluk vd. çarpışmalarında sayıları yüzleri sağı bir gücünü kayıp vermiştir.

ARGK gerillaları ile direkt muharebeler girmekten kaçınan sömürgeçler; helikopter, uçak, tank, havan ve topaları yanısıra napalm ve kimyasal gazlar kullanarak, yeni girdikleri çokşü durumdaya çalışıyorlar. Düğmanın özel tim, özel kolordu, köy korucusu, polis ve ordu birlikleri ile tam bir çokşü yaşamaya ve bunu durdurmak için napalm ve kimyasal bombaları kullanmaya başlamışlar. ARGK birliklerinin ulaştığı gelişme düzeyinin de somut bir ifadesidir. ARGK gerilla birlikleri artı sömürgeci çarpması saatlerce durdurabilecek çarpışmaları gerçekleştirme gücüne de ulaşmıştır.

İşte, 5. yıla giren savaşımızın bugün ulaştığı somut düzey budur. 4 yıl önce, ayakta bile duramayacak gözde ile bakılan silahlı direnişimiz, kökleşmek ve temel bulmaya başlamış, sömürgeci-faşist rejimi, tarihinin en ağır ekonomik, siyasal ve askeri bunalımı içerisinde de bir daha tutulamamacasına sokmuştur. Sömürgeçliğin Kürdistan'da oluşturmak istediği yapı, artık tek parçalanmakta, halkımızın yürüttüğü mücadelesi adım adım mevzilerini genişletmektedir. İleride uğratmışız bu düzey, halk ile ortak umutlanmazdır arttırıyor.

Uzla böylesi bir gelişme aşamasını armağan eden ve bağımsızlık yolunda sağlam yürümeye yol açan 15 Ağustos Direnişçiliği, 5. yılında, tüm halkımıza kutlu olsun.

Şemdinli Muharebesinde PKK-MK Üyesi Ahmet KESİP'i ve Beraberindeki 8 Yoldaşı Şehit Verdik

Baştarafı 1. sayfada

masine yol açtı. İşte yaşadığı bu korkunç tablo karşısında, bu halk bir daha başkaldıramayacağı düşüncesine kapılmıştı. Derin bir sessizliğe gömülmüş ve adım adım yok oluşunu seyretmeye başlamıştı. Gidecek yaşama olanakları tükenen ve çok az canlılık belirtileri gösteren bu halka, yaygın bir kaniya, öldü gözü ile bakılmaya başlandı. Bu halkın bir daha dirilmeyeceğine inanarak çoğaldı ve en başta da halkın kendisi buna inanıyordu.

Peki, nasıl oldu da öldü denilen, canlılık belirtisi göstermeyen bu halk, dirilmeyi yeniden başardı? Bunu başarmakla kalmayıp, böylelikle yaygın bir şekilde ulusal kurtuluş safılarına akmaya başladı?

Her zaman belirttiğimiz gibi, şehitlerimiz halkımız diriltin ve ulusal kurtuluş mücadelesi safılarına yaygın bir akışı sağlayan değerlerimizdir. İlk şehitlerimizden tulum da en son şehit halkısına ka-

Sultan YAVUZ (Leyal)

Ali Ekber LAÇIN (Zeki-Serif)

dar, bütün şehitlerimizin ulusal kurtuluş mücadelesinde oynadığı rol böyledir ve bu rol kesin bir şekilde kanıtlanmıştır.

Toprağa ilk düşen can, toprağı ilk sulayan kan nasıl bir geri dönüşüm bir aşamaya doğru yönelmiş ve ileri yürüme komutu olmuşsa, bugün toprağa düşen her can, dükkün her damla kanda ileri yürüyüşümüzü güçlendiren temel değerler haline gelmiştir. Sayılan yüzleri aşan şehitlerimiz dönüşüm bir noktaya çoktan ulaştık. Nasıl ki ilk şehitlerimiz savaşmaya cesaret gösteren örnekleri olmuşsa, bugün toprağa düşen her şehidimizde savaşmaya cesaret eden bir halkın mutlaka kazancasına kanıt olmaktadır.

İşte, peşpeşe toprağa düşen cenar, halkımız derin uykusundan çekip akmış, onu uyandırmış ve sömürgeci-faşist düşmana karşı büyük bir savaşın germinine eşliğe getirmiştir. Bugün Kürdistan halkı, artan bir güçle ulusal kurtuluş safına akmış ve ilerletmektedir. Bu gelişme düze-

line bugün ulaşabilmişsek, bunda şehitlerimizin rolü temeldir. Kan kmeden, şehit vermeden yayın bir halkı uyandırmak mümkün değildir. Bir badel verilmesi, ve bu mücadeleyi üstlenen öncülerin her türlü fedakarlığı göstermeye ve savaşmaya kararlı oldukları kanıtlanmalıdır ki, kitleler devrime katılm gösterebilir. Şehadet olayları ve yükselen ulusal kurtuluş savaşımız, bu gerçekleri açığa çıkarmada halk kitleleri için temel bir araç oldu.

Toprağa düşen her şehit kanımız, bu geçreği daha da güçlendirir. Bugün şehitler orduyu ile halkımız, ulusal kurtuluş yolunda daha güçlü ve daha emin bir şekilde yürüyor.

Şehitler halkısına eklenen Şemdinli-Benevok direnişçileri, bu geçreği daha da güçlendiren son halkları ordular. Şemdinli-Benevok'ta, sömürgeci-faşist ordunun binlerce sayılık gücüne karşı arıcay gerillanın yarattığı destan, halkımıza öncülerinin sağlığını, kararlılığını, kahramanlığını bir kez daha gösterdi.

Faşist-sömürgeci ordular birliktir halkımıza ve öncülerine karşı, çağımızın tank olduğu en barbar ve en vahşi savaşını yürütmektedir. CIA-Pentagon deneyimli birçok özel savaş metodunu uygulayan faşist-sömürgeci, halkımızın yeniden uyanışını durdurmak için, büyük bir karşı-derinlik hareket başlatmış durumdadır. Emperyalizmin Vietnam'da, Angola'da, Cezayir'de ve daha başka alanlarda uyguladığı bütün özel savaş metodları, bugün faşist Türk sömürgecilerinin elinde halkımıza karşı daha da geliştirilerek uygulanmaktadır.

Dünyanın en karşı-derinlik ve halk düşmanı metodlarını arkasına alan faşist sömürgeci, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş savaşını durdurmak için, vahşetin sınırlarını bile aşan uygulamalar içerisindedir. Bölge Valisi olarak atanmış ve deneyimli bir karşı-derinlik olan Hayri Kozakçıoğlu, özel savaş yürütücü bir eğitimden geçirilmiş ve bugün Kürdistan halkına karşı yürütülen savaşın başına getirilmiştir.

Düşmanın korkunç boyutlara varan vahşetine karşın, Kürdistan halkının ve öncülerinin direnişi her gün yükselmektedir. Düşmanın uygulamaları, yaklaşımları, yöntemleri ondan onu kurtarmaya yetmemektedir. Düşman vahşetini arttırdıkça, hak ettiği son bir adım daha yaklaşmaktadır. Zaten azıcık saldırması da ölüm çirpinislerdir. Halkımız faşist sömürgeci arasında süregelen bu şiddetli savaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin lehine her gün yeni gelişmeler katederek ilerlemektedir.

Halkımızın kurtuluş kuvvetleri ile sömürgeci-faşist ordular gücünü bir kez de Şemdinli-Benevok'ta karşı karşıya geldiler. Aradaki muazzam güç dengesizliğine ve faşist ordunun binlerce sayılık ordulara birliğine rağmen, ARGK birliği büyük bir direniş gösterdi. Ve sömürgeci orduyu bozguna uğrattı. ARGK gerillalarının üzerine yürüme gücünü kendisinde bulamayan, faşist sömürgeci, helikopter, top kullanılarak ARGK birliğini imha etmeye çalışıyor.

Şemdinli-Benevok muharebesinde PKK-MK Üyesi Ahmet KESİP komutasındaki 21 Mart ARGK Takımı, sömürgeci ordulara birliktir karşı üstün bir muharebe gücü gösterdi. ARGK Takımı sömürgeci ordulara birliğine, özel tim ve köy korucularına ağır kayıplar verdi.

Osman SARIKUZ (Ferhan), PKK Genel Sakretori ile birlikte

Bunun üzerine faşist sömürgeci, ARGK Takımı üzerine helikopter ve toprakları atığı bombalarla saldırıya başladı. Kimyasal bomba ve Napalmın da kullanıldığı çarpışmada, ARGK Takım üstün bir karşı koyuşu göstermişti. Saatlerce süren çarpışmada düşmanın vahşice saldırının sonucu, ARGK Takımı bomba ve top atışları karşısında kayıp vermemişti.

21 Mart ARGK Takımı, düşmanın oluşturmış istediği cembere yarmaya çalışırken, yeni kayıplar verdi. Çarpışma sonucunda Takımın bir kesimi cembere yarmayı başarsınırken, aralarında PKK-MK Ü-

yesi ve ARGK Komutanlarından Ahmet KESİP'in bulunduğu 8 gerilla şehit düştü.

Şemdinli-Benevok muharebesinde şehit düşen Ahmet KESİP (Cemsi), Osman SARIKUZ (Ferhan), Ali Ekber LAÇIN (Zeki-Serif), Mir Nezir ALAĞÖZ (İsmet), Sultan YAVUZ (Leyla), İhsan ÇIKKAN (Mazlum), Ömer ALAĞÖZ (Rüstem), Fahim OPENGİN (Feriç) ve J. (Dara) yoldaşları, faşist-sömürgeci düşmana karşı halkımızın tarihinde görkemli bir direniş sayfası daha eklediler.

Benevok direnişinin 9 kahramanının bu görkemli destanları

halk kurtuluş tarihimizin yeni bir dönüm noktasında başlamış ve özgür bir Kürdistan'a yürümede, yeni kilometre taşları olarak dikildi. Benevok'ta dikilen bu anıt, sadece 1988 yılı mücadelemizin görkemliliğini kanıtlayamamış, aynı zamanda gelecek yılların mücadelesine de ışık tutuyor.

Bir Parça Özgür Vatan Toprağını Özgürleştirme gari ile yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımızın Şemdinli-Benevok şehitlerinin vadedildiği, özgürleşecek vatan topraklarında yükselen birer abide olarak özgülük yürütüşümüzü aydınlatmaktadır. Onların kahramanca direnişleri, bir parça vatan toprağını kurtarma mücadelesinin temel harçları olarak başmızlık binasının inşa edilmesinde esaslı bir rol oynamışlardır.

Şemdinli-Benevok şehitlerinin anlam için de diğer şehitlerimiz verdiklerimiz güven ve emniyet adınımları ileleyen mücadelemizin ulaştığı düzeyin yarattığı muazzam güç birikimi ile bir kez daha tekerliyorlar. Şehitlerimiz anılarına bağlılığı, bizzat pratikte yerine getirdikleri, büyük mücadeleminin ulaştığı düzey çok açık bir şekilde görülmektedir. Bundan sonra da, şehitler anılarına bağlılığı her şeyin üstünde tutulacağı belirtiliyor.

Şemdinli-Benevok direnişçileri ulusal başmızlık mücadelemizde sürekliliği yaşayan ve **Bir Parça Vatan Toprağını Özgürleştirme Harekatinin** komutanları olarak anıcağılardır.

Bir Direniş Destanı Daha Yazıldı

Kozluk'ta Sekizlerin Türküsü Yankılanıyor Şimdi

32 saat süren çarpışmada bir sonuca gidemeyen faşist sömürgeci, ancak jet uçaklarını kullanarak gerillaları imha etmeye çalışıyor. Yoğun bombardmana karşı, cembere yarmaya yönelik gerillalardan 8'i Napalm ve kimyasal gazların etkisi sonucu Melehan Dağında yeni bir kahramanlık destanı yaratarak ölümsüzeleşir. Çarpışmada şehadet mertebesine ulaşan ARGK'nin Garzan eyaletli komutanlarından Rızgar-Ahmet GÖRNU ile birlikte Metin ERGİN, Recep TIRIL, Ali TAN, M. Sani EREN ile isimlerini söyleyemediğimiz 3 savaşçı daha şehit düştü.

Sömürgeci-faşist ve kimyasal gaz kullandığı, şehitlerimizin cesetlerinden belli oluyor. Kurşun yaralarından hiç kan akmamıştı. Ayrıca cesetlerin çeşitli yerleri yanmış vücutlarından kabarcıklar bulunuyor, gözbebekleri ise yeşile dönmüştü. Bütün bu belirtiler Napalm ve kimyasal gazların kullandığını açık olarak kanıtıyor.

Sömürgeci-faşistler, halkın cesetlerine sahip çıkması ve tören düzenlemek istemesine olağanüstü önem arak karşı koymak istedikleri de başarılı olmadılar. Halk, şehitlerine sahip çıktı. Metin ERGİN, Ali TAN ve Ahmet GÖRNU ilk törenler düzenlendi. Bu gelişmelerden büyük ürküntüye kapılan sömürgeci, diğer şehitlerimizin cesetlerini veremeyerek, geçmişte halkımızın ve Ermenilerin katliamında cesetleri doldurulan Kasaplar Derses'i toplu olarak almışlardır.

Bütün bunlara rağmen, halk şehitlere sahip çıkması ve onları bularına basması. Kozluk'ta bir direniş destanı daha büyük kahramanlık yaratan ARGK gerillaları, halkımızın kalbine yer edindirmişlerdir. Şimdilerde Kozluk'ta söylenen Sekizlerin direniş türküsüdür...

Ahmet GÖRNU (Rızgar)

Metin ERGİN

Ali TAN

Not: Değerli okuyucular, Recep TIRIL, bu çatışmada sağ yalakanmış ve kontralasmıştır.

Baştarafı 1. sayfada

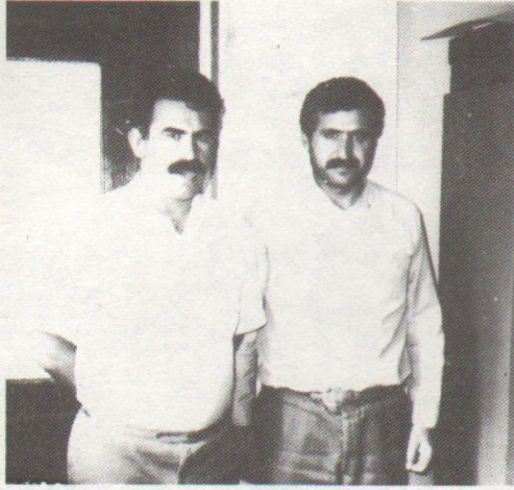
Silah seslerini duyan ve komutanlığını Rızgar (Ahmet GÖRNU) yaptı İli. Manga çarpışması alanına gelir. Düşmana arkadan saldırması başlanıyor İli. Manga, kısa sürede cembere yararak diğer savaşçı arkadaşlarının bulunduğu mevkiye ulaşır.

Bu mücadele esnasında çarpışmalar daha da yoğunluk kazanıyor. Düşman birliklerine karşı üstün bir çarpışma gücü gösteren ARGK birliği İli. Manga, kısa sürede düşmana 50'ye yakın kayıp verir. Çarpışmada ARGK gerillaları karşı karşıya düşmandan 30'u asker, 16'si ise

köy korucusu olmak üzere çok sayıda gücü öldürdü ve bir o kadarını da yaralar.

Çarpışmada aldığı ağır kayıplar sonucu adeta şaşkına dönen sömürgeci-faşist ordular, alana yeni taktik birimleri göndermeye başlar. Çarpışma, geceli-gündüzlü 32 saat devam ederken, düşman aldığı kayıplar karşısında gerillaların en ufak bir kayıp veremeyen. Kayıpların daha da artacağını gören faşist sömürgeci Batman-NATO Askeri Hava Üssünden İki jet uçağı kaldırarak, gerillaların üzerine Napalm ve kimyasal bombalar atmaya başlar.

Yurtsever Kürdistan Halkı ve İlerici İnsanlığa!

Hasan ER (Adnan), PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşına birlikte

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi yüzlerce şehidin kanı ile sulanan Kürdistan halkı, bu kutsal kavgasında değerli iki militanını daha şehit verdi. Kürdistan halkının değerli önderlerinden, büyük yurtsever Adnan (Hasan ER) yoldaş ve militan savaşçı Ali Hasan (Nezir YAVUZ) yoldaş, Türk sömürgecilerinin hain bir pususunda alçağa katledildiler. 10 Temmuz 1988 akşamı, Kürdistan'ın kurtuluşu için üstlendikleri devrimci bir görev gereği bir yerden başka bir yere giderlerken, Türk kolluk kuvvetlerinin kurdukları bir pusuya düşen yoldaşlarımız açılan ateşle ağır yaralandılar. Adnan yoldaş ağır yaralı olmasına rağmen, kendisine yapılan "Teslim ol" çağrılarına direnerek karşılık vermiş ve tabancası ile üç düşman askerini öldürmüş ya da yaralamıştır. Bu direniş karşısında çılgına dönen faşist Türk askerleri panzerlerle yoldaşımızın üzerine gitmiş, kurşun yağmuruna tutarak alçağa katletmişlerdir. Ağır yaralı olarak kurtulmayı başaran Ali Hasan yoldaş ise tüm cabalara rağmen kurtulamayarak 12 Temmuz akşamı şehit kervanına katılmıştır.

Adnan yoldaş Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde uzun yıllardan beri yer alan ve büyük hizmetleri olan bir yoldaşımızdır. Kürdistan'da gerilla savaşının yükseltilmesinde belirleyici rolü olan devrimci atılmaların her birinde O'nun emeği vardır. O, Kürdistan'daki savaşçı güç aktarımında ve savaşın beslenmesinde bir köprü rolü oynamış; değerli emekler harcamıştır. Görevlerini yerine getirmeye hiçbir engel tanımadı, fedakar ve cesur karakterleriyle her türlü tehlikenin üzerine korkusuzca yürürek görevini mutlakla başardı. Kürdistan halkına derin bağlılığı olan, yurtseverliği çok derin ve özüyle yaşayan bir yoldaşımızdır. Halkın bilinçlendirilip mücadeleye çekilmesinde büyük emekler harcamıştır. Her çevre ve her yaşta insanla güçlü ilişkiler kurup onları mücadeleye kazanmayı çok iyi bilen, 'talk' tarafından sevilen ve sayılan bir halk önderiydi. Kendisini her şeyi ile Kürdistan'ın kurtuluşuna adanmış bir militandı. Partisine ve davasına son derece bağlıydı. O, yalnızca Kürdistan halkını mücadeleye katmak için çaba sarfetmekle kalmamış; aynı zamanda

Kürdistan halkı ile Arap halkının dostluğunu güçlendirmek için de değerli cabalar harcamıştır. O, emperyalizme, siyonizme ve her türlü gerillere karşı Kürt ve Arap halklarının kardeşçe dostluğu ve dayanışmasını sağlamak, onların ortak çıkarlarını savunmak için yıllarca üstün çaba ve fedakarlıklar göstermesini bilmiş bir enternasyonalist. Adnan yoldaş halkına, diğer halklara ve yoldaşlarına çok derin bir sevgi ile bağlanmış, son derece hoşgörülü bir yoldaş olmanın yanı sıra, düşmana ve onun uşaklarına karşı da son derece acımasız olmanın bilen, derin bir ıslah ve sınıfsal kitle düşman üzerine yürüyü, bu kinden aldığı güçle devrimci görevlerine dört elle sarılan bir yoldaşımızdır. Kanının son damlasına kadar direnip, büyük olanaksızlıklar içinde düşman askarlerine vurduğu darbeler O'nun bu yüce ruhunun en büyük ifadesidir.

Ali Hasan yoldaş ise, ön yılların süresince Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi safalarında yer almış bir yoldaşımızdır. Kürdistan'da yürütülen sınıflı mücadeleye HRK'nin bir nefesi olarak bir çok eyleme katılmıştır. Derin yurtsever bir ruha sahip, fedakar bir devrim emekçisiydi. Kürdistan halkının bilinçlendirilip örgütlenmesinde ve mücadeleye çekilmesinde görev almış; halkçı, yurtsever özellikleri derin olan bir yoldaşımızdır. Yıllarca Partinin verdiği birçok görevi büyük zorluklar, fedakarlıklar ve acılar pahasına yerine getirmiş; büyük tehlikeler içinde yılmaksızın görevlerine dört elle sarılmıştır. Düşman kendisinin üzerinde yoğun olarak durmasında ve mücadeleden alıkoymak için çeşitli oyunlar oynamasına rağmen O, sonuna kadar davaya bağlılığını korumuş ve düşmana karşı derin bir kitle mücadeleye vermiştir. Kürdistan halkının Filistin halkı ile militan dayanışmasının nefeslerinden birisidir. 1982 yılında İsrail siyonizminin Filistin halkına karşı giriştiği oğ etmesavaşında Filistin halkı ile dayanışmanın militan bir örneğini sergilemiş ve bir süre İsrail'in elinde esir kalmıştır. Ancak O, enternasyonalizmin yüce ruhunu yurtsever ruhu ile bütünleştirmiş, siyonizm şahsında emperyalizme ve her türlü gerillere karşı soylu bir direniş sergilemiştir. Ali Hasan yoldaş, devrim için üstlendiği yeni bir

Nezir YAVUZ (Ali Hasan)

görevini gerçekleştirilmeye çalışırken sömürgeci Türk faşizminin alçağa saldırınsa hedef olup şehit düştü. O, son nefesinde bile ülke mücadelesine bir an önce ulaşmanın ve düşmana vuracağı darbelerin planlarını yapmaktaydı, mücadeleyi tüm benliğine yaşamaktaydı.

Yurtsever Kürdistan halkı

Adnan ve Ali Hasan yoldaşlar kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin en ilk ve ne de son şehitleridir. Onlar bugüne kadar devrim şehitlerinin onurlu taşıyıp geride kalanlara devrettikleri mücadele bayrağını uzun süre taşıdıktan sonra bugün bizlere, tüm Kürdistan halkına emanet ettiler. Onların anılarına bağlılığın bir gereği olarak, bundan sonra mücadeleye daha güçlü ve tüm olanaklarımızı seferber ederek katılmak bir yurtseverlik ve insanlık burcudur. Onlar Kürdistan bağımsızlık ve özgür-

- Devrim şehitleri ölümsüzdür!
- Kahrotsun sömürgeci-faşist Türk devleti!
- Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!
- Yaşasın Ortadoğu halklarının birlik ve dayanışması!

PKK-Ortadoğu Temsilciliği

10. YIL AFİŞ YARIŞMASI

PKK'nin 10. yılını doldurması vesilesiyle, bütün okuyucularımızın katılabileceği bir afiş yarışması açmış bulunuyoruz.

Çizilecek afişler, PKK'nin 10 yıllık mücadelesini dile getirir nitelikte olmalıdır. Kara kalem, sulı boya ve yağlı boya çalışması olabilir. Her yaşta ve meslekten okuyucularımız bu yarışmaya katılabilirler.

Yarışmada derece alan afişleri çizen okuyucularımız, gazetemize mükafatlandırılacaktır. Ayrıca, gönderdikleri resimler afiş haline getirilecektir. Bütün okuyucularımızın gönderdiği resimleri gazetemizde ve diğer yayınlarımızda kullanacağımız belirtilir.

Yarışmaya katılan okuyucularımızın çizdikleri afişleri (resimleri) en geç 30 Eylül 1988'de elimizde olacak şekilde postaya vermeleri gerekiyor. Okuyucularımız, birkaç resimle de yarışmaya katılabilirler.

Resimler (afişler): Serxwebûn, Postfach 10 16 83, 5000 Köln 1 / BRD adresine gönderilmelidir.

Not: Yarışmaya katılan okuyucularımız açık ad ve adreslerinin yanısıra bir rumuz da göndermelidir. İsim ve adresler bizde saklı kalacaktır. Afişler (resimler) rumuzla yayınlanacaktır.

İmpressum:
V.I.S.d.P.
A. Str.
Vogelstraße 298
5000 Köln 90

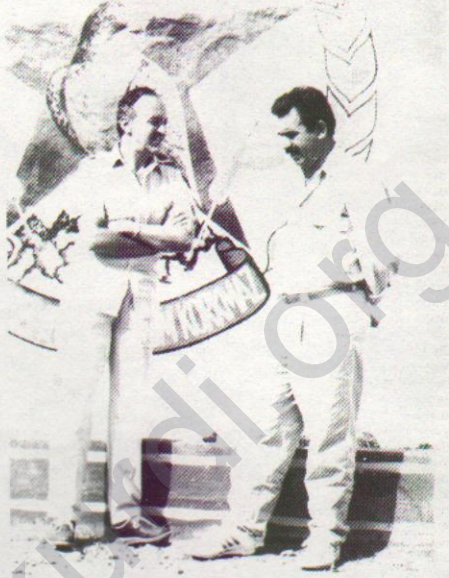
Yanışma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach: 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası:
Stadtsparkasse - Köln
A. Str.
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya: 22.50 s.
Belçika: 75.00 bfr.
Danimarka: 10.00 dir.
Fransa: 7.50 fl.

Hollanda: 3.75 fl.
İngiltere: 0.90 £
İsviçre: 7.50 skr.
İsviçre: 3.00 sfr.
Norveç: 10.00 skr.

PKK GENEL SEKRETERİ A. ÖCALAN'IN BİR GRUP GAZETECİ İLE YAPTIĞI GÖRÜŞME GENİŞ YANKI UYANDIRDI

Haziran '88 ayı içerisinde PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, bir grup gazeteci ile Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde görüşmeler yaptı. Aralarında Fransız, Alman, İsveçli ve Türk gazetecilerinin bulunduğu bir grup gazeteci ile görüşmeler yapan PKK Genel Sekreteri, gazetecilerin çeşitli konulardaki sorularını yanıtladı.

Birbir ardına gazetecilerle görüşen PKK Genel Sekreteri, ilk kez gazetecilerle böylesi bir görüşmede bulunuyor. Daha önceleri, özellikle de 15 Ağustos 1984 atılımının ardından birçok yabancı gazeteci ve televizyon muhabiri görüşme talebinde bulunmuştu. Ancak şimdiye kadar böyle bir görüşme gerçekleştirilmemişti.

sının tümüne yakını görüşme resimlerine ayrılarak, "Dünyada ilk kez... İşte PKK, İşte APO" manşetleriyle yayınlıyacağını duyurdu.

Milliyet gazetesinde 16 ve 17 Haziran tarihlerinde, ancak ilk bölümleri yayınlanmaya başlanan röportaj, direkt Başbakan Turgut Özal'ın ve faşist yönetimin diğer temsilcilerinin devreye girmesi ile birlikte durduruldu. Yayının bu şekilde ani ve sömürgecilerin kendi hukuk kurallarını bile bir kenara bırakarak durdurması büyük bir yankı uyandırdı.

Şimdiye kadar sömürgeci Türk basınında PKK ve Önderliği tümüyle yanlış ve iftiralarla doldurulmuş yazılara tanıtılmaya çalışıldı. Hatta bunun için bir dizi sahte yazı, haber ve resim yayınlandı. Bütün bu fa-

işte böylesi bir karşı faaliyatin varlığını değerlendiren ve Türk basınında işlenen PKK aleyhtarlı faaliyetlerin etkisini kırmak ve direkt kendi açıklamaları ile Türk halkına seslenmek için, PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN, Türk gazetecileri ile böylesi bir röportajı yapmayı uygun gördü.

Bunun üzerine Milliyet, Hürriyet ve Cumhuriyet gazetelerinin mühabirleri kabul edildi. Bu gazetecilerle, Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde görüşen PKK Genel Sekreteri, Türk kamuoyuna hitaben açıklamalarla bulundu.

PKK Genel Sekreteri ile M. Ali Bırand'ın yaptığı röportajı yayınlamaya başlayan Milliyet gazetesinin bu yayını büyük bir yankı yarattı. Türk kamuoyu ilk kez PKK Genel Sekreteri'nin ve PKK'yı, bu hareketin kurucusu ve fiili yürütücüsü Abdullah ÖCALAN'ın açıklamalarından öğrenmek fırsatını buldu.

Milliyet gazetesinin tirajı yayın boyunca 2-3 kate artarken, bayilerde gazete kısa bir süre içerisinde tükeniyordu. Bu gelişmeler Türk kamuoyunun PKK Genel Sekreteri'ne çok yakın bir ilgi gösterdiğini, O'nu direkt kendi açıklamalarından tanımakla bir sempati duyduğunu göstermektedir.

İkinci gün röportaj hakkında herhangi bir açıklama yapmayan faşist yöneticiler Türk kamuoyunda ve Kürdistan'da artan ilgi ve gelişen sempatiyi duydukları korku ve panikle röportajın yaratacağı etkiyi önlemek için yayını durdurdular. Yayının durdurulması bile, sömürgecilerin içerisine girdiği korkuyu çok açık bir şekilde göstermekteydi.

Şimdiye kadar kamuoyuna hep tek yanlı ve yanlış, iftira dolu bilgilerle tanıtılmaya çalışılan PKK Önderliğinin ilk kez kamuoyu karşısına, kendi açıklamaları ile çıkması sömürgecilerin şimdiye kadar kendisine dayanıp yaptığı bütün iddiaların kofluğunu da ortaya çıkardı.

Türk kamuoyu 1 gün de sürse, yayınlanan bu röportajı PKK ve Önderliğini daha iyi tanıma fırsatı buldu. Bu röportajın günlerce tartışma konusu olması ve halkın sempatisinin PKK'ye ve Önderliğine gelişmesi, Genel Sekreteri'nin yaptığı ve Türk kamuoyunda da yakından ilgilendiren açıklamaların etkisi sonucudur.

Milliyet'in yayınının durdurulması ülke içi ve dışı da geniş

yankılar uyandırdı. İPI (Uluslararası Basın Enstitüsü), yayının durdurulmasının kinaren, birçok uluslararası kuruluş da protesto telegrafları gönderdi. Ayrıca dünya basınında da bu olaya geniş yer verildi. Yayının yasaklanması da sömürgecileri içerisine düştükleri korku, acizlik ve panikten kurtarmadığı gibi, bütün iddialarının kofluğunun ortaya çıkmasını da

PKK Genel Sekreteri'nin Avrupalı gazeteciler ve televizyon muhabirleri ile yaptığı röportajların da yankısı büyük oldu. Dagens Nyheter gazetesi muhabiri Boström'un röportajına ilişkin olarak iki ayrı tarihli yayını yaptı. Alman ZDF televizyonu röportaja ilişkin olarak özel bir program hazırladı.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın bir grup gazeteci ile yaptığı

Haziran 1988 tarihinde, PKK Genel Sekreteri, Alman ZDF televizyonu, Reuter, CBI World, Milliyet, Hürriyet, Cumhuriyet, Dagens Nyther muhabirleri ile serbest gazetecilerin aralarında bulunduğu bir grup gazetecinin görüşme yapma isteklerini kabul etti.

İlk görüşme Milliyet gazetesi muhabiri ve yazarı M. Ali Bırand ile gerçekleştirildi. 3 gün süren görüşmelerde, PKK Genel Sekreteri, Milliyet gazetesi muhabiri M. Ali Bırand'a geniş bir röportaj verdi. Aynı gazetenin foto muhabiri Coşkun Aral ise bu görüşmeyi ve Akademi çalışmalarına ilişkin çeşitli görüntüleri fotoğrafladı.

Milliyet gazetesi, PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN ile yapılan röportajı 14-15 Haziran tarihli gazete nüshalarında 1'inci sayfa-

liyeterin Özel Harp Dairesi ve MIT kanallarından çıktığı bilinmektedir. Bunlarla amaçlanan PKK ve Önderliğinin prestijini, basında yayınlanan bu tür yazılara kamuoyu nezdinde zayıflatmak ve yanlış tanıtmaktır.

Sömürgecilerin de istediği buydu. Sömürgeci basında PKK ve Önderliği hakkında MIT kaynaklı haberlere geniş yer vererek böylesi bir sonuca ulaşmak istiyorlardı. Özellikle de, PKK ve Önderliğini, direkt PKK'nin açıklama ve yazılardan tanıma fırsatını bulamayan Türk kamuoyunun, böylesi bir faaliyetin ve karşı-propagandanın etkisi altında kalacağı açık. En azından Türk kamuoyu bu iddialara inanmаса bile, PKK'ye ve Önderliğine karşı yaklaşımda da mesafeli nareket edecekti.

engelliyemedi. Kisaca iki ateş arasında kalan faşist devlet, yayını durdurmayı tercih etti. Yayınlandığında da yarattığı etki büyük olan röportaj, Türk kamuoyunun PKK ve Önderliğinin, bu hareketin Genel Sekreteri'nin yaptığı açıklamalarından öğrenmesi için tarihi önemde bir olaydı. Bunun için etkisi böylesine büyük ve derin oldu.

Milliyet gazetesinde röportajın yayınının durdurulması nedeniyle Hürriyet ve Cumhuriyet gazeteleri de yaptıkları röportajları yayınlamadılar.

bu görüşmeler, bu dönemde mücadelede direkt kendi sesi ile kamuoyuna seslenmesinde önemli bir yere sahiptir. Kamuoyu ilk kez PKK Genel Sekreteri'nin açıklamaları ile PKK ve Kürdistan bağımsızlık mücadelesini tanıma olanlığına kavuştu.

Böylesi bir imkan, halkımızın sesini kamuoyuna ulaştırmada küçümsenmez bir öneme sahip iken, aynı zamanda dünya kamuoyuna mücadelede daha yakından ve doğru bir şekilde tanıtımda da son derece önemli bir fırsatı sundu.

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MUCADELESİ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bu ara, ben de oturdüğüm noktada kendimi biraz toparladığımdan kaya parçalarına ve ağaç dallarına tutunarak tepeye, arkadaşların yanına çıkmaya çalıştım. Yirmi otuz adimlik bir yol yürümüş olmana rağmen, tepeye bitkin bir vaziyette yetişmişim. Arkadaşlar ikişer ikişer mevzilerine çatışmayı sürdürüyorlardı. Z... ve S... arkadaşlarının mevzilerine yakın yerde oturdum. Zaten vardığım ilk mevzi de bu arkadaşların mevzisiydi. Beni gördüklerinde duygular, sevinç ve rahatsızlıma sadece bakışlarla ifade etmiş, tek kelime konuşmadılar tekrar hedeflerini vurmaya başlamışlardı. Arkadaşların yüzlerinde bir anlık beliren sevinç ifadesine rağmen, gözlerde derin ve buruk bir acının var oluşu dikka-timden kaçmamıştı. Hedefimize ulaştığımız bir anda, yaşanan bu duruma anlam verememiş ve meraklan-maya başlamıştım. Gözlerimi tek tek mevzilerde dolaştırarak bir iki adım ötemde duran Z... arkadaşını çevirdim. Beuran arkadaşın neredeydi? Tüm arkadaşlar mevzilerinde, kendisi tek başına nereye gitmiş olabileirdi ki? Tam o esnada sar-

jör değiştirmekte olan S... arkadaşının elindeki silah gözümde carmış ve bir anda tüm bedenimin sarsıldığını hissetmişim. Silah, Bedran arkadaşın silahıydı. Endişeyle Z... arkadaşına döndüm:

«Ne oluyor? Bedran arkadaşın nerede?»

Z... arkadaşın sorumu duymamazlıktan gerekerek yüzünü çevirdi ve çatışmaya devam etti. Sormamı beklediği bu soruyu erken sormam karşısında zorlanmıştı. Z... arkadaşın sorumu yanıtlamayaacağına farkındaydım sorumu ısrarla yineledim. Bunun üzerine Z... arkadaşın isteksiz ve son derece üzgün bir tonda sorumu cevapladı:

«Bedran arkadaşın şehit düştü...»
«Şehit mi düştü dedin? Nasıl olur, daha yirmi dakika önce ya-tıymıydı.»

Z... arkadaşın susuyordu. Aynı suskunluğa ben de eşlik ettim, daha sonra konuşmamıştım. Beklenmedik bir anda meydana gelen bu olay karşısında şaşırmış, arkadaşın kaybolduğunu duyduğum üzün-tü ile adeta şoke olmuştum. Tüm mücadele geçmişi çok uzun bir sel-gibî akan bir dağ gibi insanın ebediyen aramızdan ayrılmış olduğuna inanmak istemiyordum, yüreğimin

BOTAN'I ZAPTEDERKEN GÖĞÜS GÖĞÜSE 48 SAAT

(Komutan BEDRAN'ın Direniş Türküsü)

gittikçe sıkıştığını ve boğazımıza bir şeylerin düğümlendiğini hissediyordum. Mücadelemizin acımasızlığı bize şehitlerin arkasında aklanması gerektiğini öğretmişti, ama o, sadece can yoldaş, birliğimizin direniş sembolü, madde ve manevi komutanımız olarak aramızdan ayrılmıyor. Partimizin yeni dönem mücadelesinde en çok ihtiyaç duyduğuy, enğin deneyim ve tecrübeye sahip gücü bir taktik sahibi ve her şeyden önce de mücadelemiz için halk komutanı olarak aramızdan ayrılmıyor. Kaybımız büyük, bunun yaratığı acı ise derindi.

Z... arkadaşın konuşturmamam gerektiğini biliyordum. Fakat her şey öğrenmeden bir saniye dah duramayacağımı anlamıştım. Z... arkadaşına dönerek sordum:

«Olay nasıl meydana geldi?»

Aralıkta çalışan silah seslerinin den dolayı Z... arkadaşın sesini duymuyordum. Kendimi zorlayarak biraz daha yanına yanaştım.

«Grubun önünde tepeye fırladığımda» diyordu Z... arkadaşın, «tepedeki düşman gücünü püskürttüktan sonra, geri dönerek bizleri çağırdı. Güvenlik içinde çıkmamızı sağlamca için tepenin diğer yanına doğru indi. Geriye dönmek istersen, arkadaşlarıktan bir düşman askerinin alçakça taraması sonucunda yere yuvarlandığını gördük. Ölümcül darbe almasına rağmen,

men o yöne doğru kaymamız işaret ediyordu. Yamaçtaki düşman askerini hekeketi yere gönderdik. Fakat arkadaşın yanına ulaştığımızda kalbinden aldığı tek kurşunla şehit düştü. Yani yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.»

Z... arkadaşın konuşmasını tamamlaması, kendisini toparlayarak kaybettığı tepeyi yeniden ele geçirmek için hücum kalkışması olan günün güçlerine silahını doğrultarak tekrar çatışmaya başlamıştı.

Ben ise hiçbir şey yapamadım bekleme konusunda kalmamın verdiği acıyla başbaşa kalmış; sempatik yüz ifadesi, ıslı ıslı yan simsiyah gözleri ve enerjik yapıyla gözlerimin önünde canlanan

Bedran arkadaşın düşünüyordum. Yaşamı, devrimi geçmişiyle layık militanca bir direniş noktalandıysa da özünde halkımızın geçmiş ve gelecek tarihinde rolünü yükleyi olunmaya devam edecek bir kahraman olarak ölmüşlüğümler oluyordu. Partimizin direniş tarihinin derinliklerinden süzülüp gelen ve yaratıcı kişiliği ile, her dönem direnişine emek ve değer katmasını bilen bu can yoldaşın geçmişini başlı başına acı, zorluk, sevinç ve zafer anlarının içiçe örüldüğü militanca bir yaşamdı. O, bu yaşamı boyunca gerçek bir Partili ve çizgisinin aktif bir uygulayıcısı olduğunu defalarca kanıtlamış ve bu temelde haklı bir saygınlık uyandırmış bir devrimciydi. Dersim'de mücadelemizin ölümsüz komutanlarından Delil DOĞAN ve Kuma TAK'larla baş-başlayan devrimci yaşamı, Hıvan-Silverek mücadelesinin kızgın ortamında esas zeminine kavuşmuş, somutluculuğu ve yerli işbirlikçiliğe karşı taşıdığı soylu kını Parti ideolojisiyle bütünleştirerek, silahlı direniş mücadelesinin yaratıcılardan biri olması bilmişti. Sahip olduğu askeri kişiliğiyle ve eylemlerde üstün yeteneği ile kısa süre içerisinde halkın kalbine yer edinen ve alandaki silahlı mücadelelerin başında yer alan Bedran yoldaş, aynı başarısını, Kürdistan'da diğer sıcak savaş alanlarında da sergileyerek, 1979 yılında daha yetkin

DİRENİŞTE ÖLÜMSÜZ OLANLAR

Soğuk beden yerlerinde
Şimdi umutlar hüzlenmekte
Kan revan içinde ama dimdik
Ölüme meydan okurcasına
Toprağına uzanmış boylu boyunca
Kahpe kurşunların yarasına bakınarak.

Davet edilmemişlik...
Zilgî sesleriyle ölümsüz törene
Yüreğimize kaldı cesaretimiz
Ama nümayiş yerinde...
Yüreklarimiz vardı sizinle kalan
Eğer olamadıysak omuz omuz
O talihsizliğinde Nisan gecelerinin
Fakat kaççılanan umutlar
Sizi haykırıyordu savaş naralarıyla.

Ölümsüzlüğün rahatlığında olun
Çünkü ağlamaklı olmadı sımalar
Emin olun...
Hiç de belirmedir gözyaşı ve hüznün
Alınlarda konuştusya bir parça kın
Bu olmaşmıştıydı seyran yerinizde
Şimdi umutlar dört nala kalkmış
İsminizi anmakta her nefesinde...

Cana bedel her mermi...
Gününi bekler kendi yatığında
Cesaret gözden-gezden geçer
Yılların bildiği kın kasnak için
Uğruna ölümlere sarılan
Toprağı nemlendiriyor kanlarınız
Damla damla süzülürken yara yerinde
Akıp gitmekteydi özgürlük deryasına
Ve de umutlar sıra dışağından çıkışın
Dinlemen anındaydı darbesiyle birlikte
Geleceğin düşleriyle baş başa
İhaneti haçnerliyordu caneviden.

Sevinci baki olur her Nisan sonunda
Antep'teki dokumacı Salt'ın...
Gelecek için kın biliyor harman yerinde
Hıvanın köylünün
Alevler sarılınca talan yerindeki emek

Bayram sevincil yaşar Batımlı işçi...
Bugün direnişin boyutlandığı yerlerde
Duğün hazırlığındadır analer...
«Ölüme nişanlı, hayata sözü»
Davasına yaşamını bağış edenler için.

Evet Bedran yoldaş...
Sen ulusal kurtuluşun inancı
Savaş seştesinin bilelediği kin...

Özgürlüğün bitimsiz pınarı
Yoldaşların cesaret kaynağı
Ve sen İhanetin korkulu rüyası
Hıvan'dan Şemdinli'ye
Aydınlık getiren güneşimiz...
Ve de sen
Cumalar'dan Sallıhler sonrasında
Günümüze gelen yadigarısın...

Tan yerinde süzülürken güneş
Yine kaçmılandı umut dolu sevdalar
Kiminde de çoşuklarla küredin...
Bazen de acılarla yüklendi omuzlarımız
Ama tümünde sarmaş doluş
En içten destek olduk emsalsizce
Oysa her şey...
Bedesiz verildi geleceğin güzelliği için
Sıra dışağında umutların bulunmadığı
Ellerimizle yaratcağımız dünyaları uğruna.

Kanıtla süslenmiş her torumcuk
Yıldızlar altında bitecek sessizce
Şafaklara süzülen Nisan sabahlarını
Fakat çok uzaklarında bırakılmışım
Çarpınlarımız ne yazabilir
Sen olmayınca aramızda...

Sizleri ancak ve yaşatabilecek
Dille kolay...
Yokluğumu satırlarda okumak
Onur, şeref ve itlikamcı olmak
Köleler dünyasında ne kurtarıcı kı.
Bütün bunların da mihneti taşında
Düşünmek gerekmez mi öleşeyle...
Devrimin karsırganları yaratana dek
Her karşında bu topraklarını...

Kavgam dilyordu yoldaşların

Köleler dünyasının...
Esaretiyle savaşılanları yanı
Seni götürmeli dört duvar aralarında
Onuruya bu savaşta baş başa olan
İnanç silahıyla düşmana saldıranları
Daha da ölelerine uzanmalı direnişine
Kutuplar dünyasına, insanlığın tarihine
Ve de çizgisiz alın sahiplerine doğu.

İnanç prangalarına da vurulsa
Özgürlüğün savaşındadır şimdi
Bu tarih haklarımızdaki
Dokunulmaz kararın bilesin
Sözleri sana bakınarak...
Ne iç çekişim, ne de yalvarışım
Bu altım...
Esaretin vahşetine isyanın
Ölüme meydan okuyan haykırırlarmdır
Gözlerimizde akanlara kanma sakın
Ben acılar yutkunarak büyüdüm
Yaşam, savaşmanın kıldışdır zaten.

Mevce umutlar sıra dışağındaymış
Köleler mezbahanesi Kürdistan'da
İçerilme değil, dertten yakınıyorum
Kararımı vermiş, yaşam kavgasındayım...
Yenen kim, yenilen kimdir
Çözümüzsüz bulmacalar yığın olmuş
Durup hep bakırız gözlerime...

Kiminde ağlamaklı ve elem dolu
Bazen de dört köşe olur neşede...
Ne anlaşılmaz hikmettir bilinmez
Ne de çözülecek sır...
«Karameti kendisinde menku»
Bir çitrayondur sahibine özü.

Sen görmeden gittin ne çare
Ordulanan halkımın ayak seslerini...
Kimbilir ne kadar isterlerdi
Meşale gibi ölelerinde olmanı
Ama nafle
Bu özemlerin avuntusudur
Eğer arılların aralarında bedenini
İçimizde olan manevi komutanışınıdır
Halkımı kurtuluşa ayaklandırdın...
Eziz biz eden varlık geçirekti
Siz olunce aramızda sonrası kim düşündür ki.

başka yapacak bir şey kalmamıştı. Kendimi aşırı derecede bitkin hissetmeden rağmen, uyumamam gerektiğini bilincindeydim. Uyku tehlikesiydi. Çünkü düşmana hazırlıksız yakalanmanın yol açabilirdi. Üstelik hiçbir zaman sağ ele geçmeyeceğim konusunu kararlardım. Tabancamı sıkı sıkı kavramış bir vaziyette, kendimi zorlayarak uyumam ve dalıdığım derin düşünceler içerisinde sabahlamıştım.

Yedinci darbenin etkisiyle kuduran düşmanın alandaki operasyonunu, daha üstün bir güçle devam ettireceğinden emindim. Nitekim safağın sökmesiyle birlikte tahminlerimden yanlımdıgım anladım. Saat 05.30'da alana hücum eden helikopterlerin uğultuları 'yalın kayalarla yankılanarak, vadiyi tar bir savas alanına çevirmişti. Hava-

men, kaygılıydım. Çünkü Evliya tarafında dolayan helikopterler ve gelen top sesleri o alanlarda bir şeylerin olduğunu gösteriyordu. Bu, arkadaşlarla düşman arasında çıkan bir çatışma olabileceği gibi, düşmanın korktuğu alanlara girmeden önce, yapıpı top atışlarının sesi de olabilirli. Fakat bulduğum alandaki operasyon birliklerinin Evliya tarafına kaydırılması, çatışma ihtimalini gücündürüyordu. Gerçi alan, arkadaşların iyi zügerahının terisi istikametine düşüyordu ama, yollarını şaşırma ihtimalini gözünde bulundurmak gerekiyordu. Şayet, Göstelyi aşamamışlarsa kapınımız olarak Evliya yolunu kullanacaklardı. Ki bu da, düşmanın iz sürme yöntemiyle peşlerine düşmesini kolaylaştırmış olurdu.

Olup bitenlerden habersiz ol-

açtıkdan sonra inişli çıkışlı dağ yolunda yolo yürümek başına bir işkeneydi. Attığım her adımda, yarımda duyduğum acıyla damarlarımızdaki tüm kanın beynime hücum ettiğini sanıyordum. Buna nefes almada çetinlik zorluk da eklenince, yürümek yerine adeta sürünerek ilerlemek zorunda kalıyordum. Yokuşları tırmanmada karıncağın hızını aşamama rağmen, asırı derecede zorlanarak sık durup dinlenmek zorunda kalıyordum. Tümleyi irademize yüklenerek attığım her moler anımda bir verdiğimiz uzun molalarla nede-niye, normalde bir saatte alınabileceği yolu ben ancak iki gecedde alabiliyordum. Bu yolculuğum yalnız kaldığım günlerin en zorlu anı olarak yaşanmasında rağmen, kendimi rahat hissediyordum. Çünkü bu zorlu yolculuğun sonucunda bir umut iş-

kaçaktım. Bu acıdan kapıya hayıflı tıklattım. Fakat ilk vuruşu hedefe ben bile duymamıştım, ikinci sefer daha hızlı kaldım. İçeride sohbet bindiren kelesimti. Gençenin bu saatinde beklenmediği misafiri merak etmiş olacaktı ki hep bindiren pencerem önünde dolmuşlardı. Belli ki, düşmanın geç saatlerde yapıpı anı baskınları gözlerini korkutmuştu. İsrarla kim olduğunu soruyordular.

«Yabancı değilim, benim B... dedim, kısık bir sesle».

Hastalığımdan dolayı bana bile yabancı gelebilecek kadar derin bir inilti halinde çıkan ses tonumu tanıyıp kapıya yönelmelerine hayret etmişim. Daha sonra anladım ki, sesimi tanıdıkları için değil, dışarda olanın yaralı bir olduğuna anladıkları andan kapıya koşmuşlardı.

Kapıda beliren ev sahibinin ilk bakışta görüntüden ürktüğünü anladım. Daha doğrusu adamın beni tanıyamadığı her halinden belli oluyordu. Merak ve endişe dolu bu kıslarla beni bir iki saniye süzdü ve ancak o zaman kısık bir çığılı andıran ses tonuyla isimli söyledi ve koluna girecek beni iceri aldı. Bir ölü andıran sapan benimzin ve kanlı içindeki gıyisilerime beni gören ev kadını ise:

«B... bu sen misin-diyerek dizlerini dövmeye ve ağlamaya başlamıştı.

Yıllardır Ülke topraklarımız üzerinde süren acımasız savaş ortamında savasın tüm acılarına katılmayı bir kader olarak benimseyen çilekç insanlarımız, bu tip anlar defalarca yaşıyor olduklarından, her türlü riski göze alarak hama hareket etmeye ve yurtsvereliğin bir kistası olarak benimsedikleri görevlerin içinde ölüme de olsa layıkıyla yerine getirmeye çalışıyorlardı. Kapısını açmaya bağliştıkları dostluk ve sadakati, insanca kadar götüremek ise, Kürt insanının doğayla yaşama sevgisiyle olduğu bir tutumdur. Beklenmedik bir anda beni karıştırmakla görmenin verdiği ilk şaşkınlık ve heyecan geçer geçmez hemen nöbetçi çıkararak, etrafında koşuşturmaya başlamışlardı. Kimisi yataktaydı, kimisi gıyilecekleri elbiseleri hazırlıyordu, kimisi ise, evde pansuman malzemesi olarak kullanılabilecek ne varsa bir araya toplayarak yararın temizlemeye için hazırlık yapıyordu.

Ünra ölüme gidilmeye değer, sadelik, içtenlik ve samimiyi karşışırdım, bu insanlara ne söyleyeceğimi biliyordum. Beni yakından tanıyan ev sahibi ruh halini anlamış olacaktı ki, "sen rahata bak" dercesine beni süzmüş ve e- lindenki bir şişe kolonyalya yararın etrafında kuruyan kanı yıkamaya başlamıştı. Yaradan çıkan ağır kök asırı derecede iltilahlandıgını gösteriyordu. Temizlemeye sınırlı kalan müdahaleye rağmen, rahatlarmışım. Yararın etrafında morarmış ölü etleri alması ve iltihabi kurutarak ise, daha uzun bir tedaviyi gerektiriyordu. Oduka yorgun ol- mama rağmen, köyde kalmanın riskleri beni tedirgin etmiş, sabaha kadar uyumamıştım. Ertesi gün sabah erkenden Q... köyüne doğru yapacağım uzun yolculuğu düşünüyordum. Q...köyüdeki illekle- rimizin aracıyla arkadaşlarla daha erken ilişkiye geçebilecektim. Bu acıdan sabah olur olmaz, ev sa- habiyle konuşmaya karar verdim. Kendilerini böyle bir zahmete sokmak istemedim, fakat bir an ön- künden anılmamı kendileri a- cıyandan da daha yaralı olacağına söylerken, beni Q... köyüne kadar ulaştırmalarını istedim. Ev sahibi önce, biraz daha kalıp tarlanın mam gerekeceğini dair beni kna et- mekti. Fakat gitmede kesin kararı olduğumu görünce daha faz-

la ısrar etmekten vazgeçerek gü- ven dolu bir sesle:

«İstediyen yere kadar seni gö- türeceğim. Bundan hükum olma- sını. Bugün size kızılmam etmeye- ceğiz de ne zaman edeceğiz. Ayri- ca ben ve çocukların hepimiz ölmeden sana bir şey olmayacak, yalnız biz istedik ki, yanımızda iyile- şerek ayrılalım. Mademki gitmek istiyorsun, gerisini bize bırak-dedi ve gerçektede saygıya değer, enğin bir yurtsvereliğe dolu olan ev sahibi, verdiği sözde fazlasıyla sadakati etmiş, beni güvencilerimin elere teslim etmek için ölünden denli yarıpmıştı.

Yol boyunca, köylülerin işlerini örgütülü bir tarzda ve gizlilik içeri- sindir sürdürmeleri benden anlattı- ması mümkün olmayan duygular yar- atmıştı. Yaşamlarının bir parçası haline gelen savaş koşullarına her şeyleriyle kendilerini adanmış olan bu insanların cesareterine, yığıtlık ve mertliklerine hayranlık duymamak elde değli. Öyle ki, yıl- lardır kurulum bir örgütünü koordi- nesini andıran bir düzenlilikle, beni köyden köye aktarmış, bir kimsenin dışında tek bir kimsenin durumunda haberdar olmamasını sağ- layabilmişlerdi. Doğal bir gerilic- likti andıran hareket tarzları dik- katimden kaçmamıştı. Yola çıkma- danda önce gidilecek köy ve çevresi hakkında bilgi alıyor, buna göre yol güzergahını oluşturuyorlardı. Ar- dından kararlığın çökmeyeyle an- cak, beni hayvana bindirerek, köye zaman da dağ yolundan götürüyor- lardı. Yol boyunca bir kişi sürekli kontrol etmek amacıyla 200-250 metre önde yürüyor, diğer ikisi ise, yanından hiç ayrılmıyorlardı. Köye girmeden önce de, aynı şekilde bir önde geliyor ve beni teslim edecekleri adam bularak kendisileye dok- tutulmuş sonra yanına getiriyor ve teslim ettikten sonra benimle veda ederek sessizce köylerine dönüyorlardı.

Q... köyüne ulaştığımda tüm kaygılarım sonra ermiş, önemli oran- da rahatlarmışım. Çünkü beni teslim alan yurtsverer yaşlı köylünün oğlu, arkadaşlarımız kalibalecekleri muhtemel yerleri biliyordu. Daha önce de birkaç sefer kamplarımıza gidip geldiğinden, arkadaşlarla ille- ki için ona kolaylıkla güvencü gön- derebilirdim.

Q... köyünde 10 gündün fazla kaldım. Her gün çevrede dolayan düşman gücülerine rağmen, sık sık yerini değiştirirken beni korumak için adeta çrpandan bu insanlardan görüldüğü andan ilgi ve desteği hiçbir zaman unutmuyacaktım. Onar- lık zaman ilgili sonucunu toparlarmış, biraz da olsa kendime gel- miştim. Onbrincü günün bitiminde aldığımdı sevincil haberle, çektiğim tüm acı ve izdrapları bir anda unuttummuş. Yaşlı köylünün büyük oğlu, tarlirim ziyetleri noktada arkadaşları bulmuş ve yanında bir grup arkadaşla birlikte geri dönmüşü. Arkadaşlar şü anda X... nok- tasında beni bekliyorlardı. Tek bir dakika bile kaybetmemeliydim.

Evet yalnızlık dönemi uzun sür- müştü. Bu süre zarfında, ölüme tes- lim olmayı hiçbir zaman kabullen- emeyeceğümüne inalı, Partime ve davama kavuşabileceğimi için yürü- tüğüm savayımın, ulusal kutuluş mücadelemizde ölümsüzleşen kah- ramanların dirislerinden güç alarak halkın yakın ilgi ve desteğine tekler Partime ve yoldaslarımıza kavuştum. Bedeli ağır olan ve zafer gününü andıran müflukluklara do- luyordum. Yaşamak gerçek anlama kavuşmuştum ve kalpler zaten ünra- na ölüme gidenlerin intikam ruhıyla çarpıştı müddette bu ruhyla olacaktı.

dan desteklemeli kara saldırısında düşmanın hedefi çatışmanın cereyan ettiği tepeye ele geçirmekti. Birliğin alandaki uzaklaştığını bildiği halde oldukça temkinli hare- ket eden düşman, tepeyi yeniden kuşatmış ve yavaş yavaş bulun- duğum noktaya doğru çemberi daraltmaya başlamıştı. Bu karar- lığında çevremde herhangi bir izi kalıp kalmadığından emin olmak için çevremi bir iki kez kontrol et- tim. Düşmanın dikkatini çekebile- cek herhangi bir iz yoktu. Yerime yerleşerek olacaktaki beklemeye başladım.

Bulduğum nokta düşman gücünü rahatlıkla izleyebilmem açısından büyük bir şans sayıldı. Büyük bir temkinlilikle ilerleyen düşmanın askerleri atıkları her adımda ölü veya yaralılarla karşılaşı- yordu, bu olan daha da tedirgin kılıyordu. Boş olan tepeye doğru sürünerek ve yer yer mesafe alarak süren bu hareket düşmanın 4-5 saatini almış ve ancak tepede ol- madığımdan anlaşılması ile biraz rah- ket hareket etmeye başlamışlardı. Çevremdeki gidis gelişler de gide- rek sikişiyordu. Fakat beni gör- meleri mümkün değildi. Çünkü yer- imin gerçekten de güzeldi. Toprak kayması sonucu oluşmuş ve bu durumıyla kolay kolay yolo ver- meyen kükük ve çıplak bir yamacın ortasında bulunan sık bir ağaç kü- mesinin ortasındaydım. Toprak üze- rine çökmiş kalın bir ağaç dama- rının arkasına kazılmış olan yerim- den, askerlerin tüm hareketlerini izleyebiliyordum. Yerimin elverişlili- ğinden dolayı, düşman bulun- duğum noktadan süpülenememiş- ti.

Tepeden karşı yamacı kaymaya başlayan askerler, yavaş yavaş va- dinin çıkışına inmişlerdi. Bu durum öğleye kadar sürmüştü, alanda bulun- duşum düşman gücü öğleden sonra hızla Evliya tarafına kaymıştı. Böyle bulduğum alandaki operas- yon da sona ermiş oluyordu. Bu Operasyon bitmiş olmasına rağmen

duğum yerde, uzaktan gelen ses- lerden hareketle bir yığın ihtimale yer vererek düşünmek, fakat hiçbir şey yapamamak beni adeta bitkin düşürmüştü. Asırı kan kaybı nede- niyle yürümeyeceğim durumda olu- şunu ise, sorunu daha da ağırlaş- tırıyordu. Bu durumdun mutlaka kurtulmanın yollarını bulmalıydım, ama nası!

Çatışmanın üzerinden tam dört gün geçmişti. İkinci ve üçüncü gün alan üzerinden uçuş yapan heli- kopterlerin gürültüsü dışında, kör- kunc bir sessizlik ortamında yalnız başıma geçirdiğim dört gün, yolda- şlardan ayrı, bir tek, tükenmek bilmeden dakikalarla boğuştuğum, dört yıl kadar uzun gelen bir süre. Bu süre zarfında boğutlunlarla kaplı çemenli talihalar arasında keş- fettiliği yerime, eskil yerim arasın- da birkaç sefer gidip gelmenin doğ- ru, zamanımı çoğunlukla yarı- bayın vaziyette yerimde depre- mendim geçirmişim. Burada sağlık malzemelerinin olmayışından dolayı yarama müdahaleme de si- nirlenmiş olmuştum. Tehlikenin azal- dığı ve çevrenin sakin olduğuna gösteriyordu. Bundan yararlanar- laca ve yapip edip, halka, köylere ulaşmam gerekiyordu. Alandaki köylerin tümünü ziyaret etmeme ise, büyük bir avantaj sayılırdı. Bu du- rumda korktuğum tek şey vardı. O da köylere ulaşamadın, yola çıkamam ve bu vaziyette düşmana yakalananaktı. Fakat beklemeye da- ha kötüydü. Üstelik beklemeye hiç- bir şey çözülemeydi.

Besinci günün akşamı X... kö- yüne doğru hareket etmeye karar verdim. Zorlu bir yolculuğa karıştıyordum. Onca kan kaybı ve

ği olarak gördüğüm köye, halka, dolayısıyla Partime ve yoldasları- ma kavuşacaktım. Veya en azında ben olacaktım böyle tasarıyor, baş- ka bir ihtimale yer vererek istemiyordum. Ve zaten bu amaç için her şeyi göze alarak köye inmeye karar vermişim.

Nihayet yolculuğum sona er- mişti. Köyün yakınlarda durarak, bir süre herhangi bir hareketliliğin olup olmadığını izlemeye çalıştım. Gürcü geçenin kararlığında pencere- lerinde diğari suzan çiziz lamba ıgltarı oldukça birgeyi farkedebi- lirdim olansızdı. Fakat, her ihtimale karşı tedbirimi almak zorundaydım. Eskiden beri tanıdığım köy halkının bana her türlü yardımı sunacaklarından emindim, bu ko- nuda onlara inanıyordum. Çünkü en zor dönemlerde bile Partile en illeklemlerini muhafaza eden ve gereken desteği hiçbir zaman esir- gememiş olan insanlardı. Buna rağmen her türlü ihtimali gözönün- de bulduğumda yine de tedir- ginim. Çünkü uzun bir süredir uğranılmadığına, düşmanın her türlü baskısıyla başbaşa kalmış, tu- tulanmış, işçence tezgahlarından geçirmişim, bunken uzun üzerinde ne derecede bir etki yarattığını ke- sirmek zordu. Tüm bu riskleri as- tırıyor indirmek için köyde fazla in- sana görünmemek en doğrusu ol- uacaktı. Köyde herhangi bir hare- ketliliğin olmadığının iyice emni- duktan sonra, tanıdığım ilk evin ka- pısına yanaştım. İpçerden gelen ko- nuşma seslerinden henüz yat- madiklarını anlamış ve biraz da ol- sa rahatlarmışım. Çünkü onlar u- yandırmaya çalışmam, seslerin kö- şe evlerden duyulmasına neden ol- duğundan köy girişimin bir anda tüm köye yayılma tehlikesine de do- ğuracaktı. İkin kötü tarafı ise, ço- çuğundan yaşlınsa kadar tüm köy halkı tarafından tanınıyor olma- dı. Yaralı geldiğim duymaları durumunda hepisi bulduğum eve akın edecekti ki, bu durum ev sahi- binin zor durumda kalmasına yol

mek için tartışmalar olacaktır. Bu devrim bünyesindeki aksaklıklar da ancak bu şekilde açığa çıkarılabilecektir. Bu temelde de, devrimin etkili yönleri ortaya çıkacak ve bu eksikliklerin giderilmesi için neyin yapılması gerektiği de net bir şekilde anlaşılacaktır.

Biz, daha önceki değerlendirmelerimizde de ifadesini bulduğu gibi, bu devrim yıllarını bu şekilde değerlendirmiyoruz. Devrimin, Çarlık Rusyasına ve daha sonra faşizme karşı insanı ve enternasyonalizmi yönü ile büyük bir gelişme kaydedtiği ve devrimci mirasın korunması yolunda muazzam bir inşa hareketine tanık olduğuna inanıyoruz. Özellikle de devrim yıllarında parti içinde, devlet yapısında ve ekonomik inşasında elde edilen olumlu kazanımlar oldukça fazladır.

Esas doğrultu devrimi korumadır, geliştirmedir. Ama gerek parti içinde ve gerekse devlet sisteminde demokrasi, bürokrasi sorunu vardır. O dönem konularıyla izah edilebilir daha sonra izah edilmeye ve savunulmaya güç olan durumlar vardır. Özellikle tek ülkede sosyalist devrim yıllarının ve gerekçesinin aşırısı kaçması, giderek sosyalizmin korunması adı altında dünya devrimi sürecinin Sovyetler Birliği'nin korunmasında dönüşülmesi durumu vardır. Hatta bu politikaların uygulanması giderek bazı devrimlerden vazgeçmeye, bazılarında aşır destek vermeye, bazılarında da hiç ilgilenmemeye kadar vardırıldı. Bütün bunlar da sosyalizmin korunması adı altında yapıldı.

Sovyetler Birliği'nde tek ülkede sosyalizmin kuruluş kurulumayacağı üzerine başlayan tartışmalar giderek Troçki'nin tasfiyesiyle sonuçlandı. Daha sonra tarımın kolektifleştirilmesinde baş gösteren ve yine sonuçta Buharin gibilerinin tasfiyesi sonuçlanan ekonomik inşa dönemlerinde proletarya ve demokrasi ve bürokrasi sorunları kendilerini açığa ortaya koymuş, bu yönü büyük bir tartışma ve giderek çatışmalar içine giren tem kurulumamıştır. Daha sonra bildiğimiz önemli argümanlar ortaya çıkmış ve tasfiyeler parti dışına atma, idam, sürgüne yollama biçiminde gerçekleştirilmiştir. Bu dönemde, kendini gösteren ve illa. Enternasyonalizmin çizgisine fazla bağlanılmayan; hatta onun desteklediği fraksiyonları karşı Mao'yun başını çektiği, Çin Komünist Partisi tarafından geliştirilen Çin Ulusal Kurtuluş Devrimi vardır. Buna karşı yetmez bir durumda döşme sözkonusudur. Halk savışı teorisi ve pratiğine karşı illa. Enternasyonalizmin olumlu değerlendirmelerden uzak tavır sözkonusudur. Yine bu dönemde dünya çapında yükselen faşizme karşı geliştirilmek istenen halk cephesinde önemli başarısızlıklar sözkonusudur. Şimdi bütün bunları yeniden tartışma gündemine getiriyoruz.

İl. Dünya Savaşından sonra, Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler de yönetimin başına yeni yöneticilerin geçmesi ile birlikte yeniden kapitalizme dönüş başladı diyerek, tüm kazanımları bir tarafa atarak söyledi. Sovyetler'de giderek bir kapitalist-empyeryalist sistemin olduğu söylenerek, "Sovyet sosyal-empyeryalizmi" teorisi geliştirildi. Çin bunun başını çektiği. Fakat Sovyetler'in içinde düştüğü durumun aynıysın bugün Çin daha geriden ayrıyor. Ama buna rağmen, biz iyi biliyoruz ki, Sovyetler gelişimini İl. Dünya Savaşından

"Günümüze doğru geldiklerimizde, artık bütün Sovyet dış politikası, güncel çıkar sağlayan tektiklere kadar indirgenmiştir... İste Afganistan politikası buna bir örnektir. Afganistan'ın yardımını büyük bir enternasyonalist destek olmadı, gerek devrimin gelişmesinde, gerekse de ilk ve son yıllarda görülmüştür. Bugün karşı-devrim Afganistan'ın 80'ler öncesinde olduğundan daha fazla bir biçimde tehdit ediyor. Necipbullah rejimi mümkün olduğu kadar, bunları etkiledi artı ederek yaşatıyor. Diğer taraftan ise Afgan gerillerine savrulmuş tehditler var. Sonucun nereye varacağı birlikte göreceğiz. Afganistan'da enternasyonalizm mi yoksa milli devlet çıkarları mı uygulanmıştır? Bu konuda yapılan tartışmalara açığa kavuşturulacaktır bu. Burada emperyalizme taviz verildiği açıkça görüldü..."

sonra Doğu Avrupa'da sürdürdü. Çin'in kuruluşuna ulaşması ile birlikte Doğu'da da genişledi. Vietnam ve Küba ile daha da büyüdü. Günümüzde de halen gelişiyor.

Sovyetler Birliği'nin yakın geçmişte yaşadığı gerçekler örnek teşkil eden durumlardır. Sovyetler beş yıllık kalkınma planını doğru yolda bitirdi. Eki benzeri görülmemiş bir kalkınma planıdır bu. Faşizm, Sovyetler Birliği'ni utmak isterken, bunun için mutlaka kaçınılmaz, geliştirilmesi gereken bir sosyalist sanayiye vardı. SSCB bunu gerçekleştirecek, dünya halklarının kaderini etkiledi. Bu etki, en azından siyasal devrim kadar önemli olan ekonomide bir devrimdir. İl. Dünya Savaşından sonra, bu gelişmeler daha da kuvvet kazandı ve sosyalist sistem emperyalizme karşı deneye kavuştu.

Ekim Devrimi, İl. Dünya Savaşının aşırısını en kritik olduğu bir dönemde ve aynı zamanda savışın en zayıf halkası olan Çarlık Rusyası'nda birkaç şehirden (Petrograd, Moskova) ayaklanmalara başlar. Sağlıklı kapitalist bir gelişimin olmadığı, Çarlık Rusyası bağımlı halkları savışta bir enkaz haline getirmiş, ilke adeta batmıştır. Ve savıştan hemen sonra çok büyük bir kuşatmayla karşı karşıyadı. İşte Ekim Devrimi, büylesi bir ülkede, ekonomik yapısı iflâs etmiş olan Çarlık Rusyası'nda ekonomik inşaya yönelir. Buysa bir durumda açık ki yapılacak şey, böylesine olağanüstü koşullarda devrimi korumasını bilmek ve geliştirmektir.

Lenin bu büyük üstüklü göstermiş ve Stalin aynı politikayı sürdürmüştür. Bunun kaça veya sert uygulaması doğrultuluyor değıştirmeye. Gerek Troçki, gerekse Buharin gibilerinin, parti içindeki faaliyetleri başarıya ulaşmış olsaydı; tek ülkede sosyalist inşa gerçekleştirilemezdi. Tarımda kolektifleştirilseydi bu kadar gelişmezdi. Yine diğer "küçük üretme daha fazla insan tanımlar" tezine hayret hakkı verilmemiş olsaydı; daha sosyalist ekonominin temelleri atılmadığı ve düpedüz bir küçük burjuva sınıfına daha o zaman yaygınca üreten bir yapılmaya yönü açacaktı. Zaten tek ülkede sosyalizmin gelişebileceğini inanc yoktu bunlarda. Eğer bunlar, bu düşünceleri ile başları oluk iktidara gelselerdi, sosyalist inşa gerçekleştiremeyecek, dolayısıyla bu hiziplerin başları Sovyetler Birliği'ni olsa olsa, burjuva demokratik bir ülke haline getirebilecektir. Tabii eğer bu da mümkün olursa geri Rusya koşulları belki de daha o zaman Rusya'yı bağımlılığa kadar götürülebilirdi.

İl. Dünya Savaşına kadarki kuşatma sürecini gözönüne getirirsek, bu kuşatmanın arkasındaki emperyalist ülkeler ve onların götürülmeye salındırı, içteki hizip-

lerin programlarıyla birleştiğinde, Sovyetler'in yitirilmesi de gerçekleştirilecekti. İşte Stalin çizgisinin haklılığı, doğruluğu buradan ortaya çıkıyor. Bugünkü Sovyetler'in aslında kabul ettiği doğrultu budur. Her ne kadar lafta değışik şeyler söyleniyorsa da, onların da üstünde yaşadığı tarihi gerçek, onları da onlar yapan budur. Her ne kadar bugün daha fazla bürokrasiye batmışlarsa da, hantallık, tembellik, ayağık varsa da, bütün bunlara rağmen yine de ayakta kalıyorlarsa, yine bu büyük temel sayınasıdır. O halde, bu yılları sosyalist devrim adına önemli kazanımlar, ağır basan yıllar olarak değerlendirmek gerekir.

Günümüze olağanüstü dönem özelliklerinden ötürü, gerek enternasyonalizm, gerekse de ulusal kurtuluş devrimleri sorununda Sovyetler'in çıkarını aşırı bir şekilde öne çıkarın ve dünya devriminin çıkarlarını gölgeleyen tutumları keşsin vardır. İl. Enternasyonal de bu açık olduğu gibi, faşizme karşı oluşturulan taktiklerde de başarısızlıklar çok oldu. Tüm bunları hangi temel noktaya indirgeyebiliriz? Tek ülkede sosyalist inşayı, özellikle Sovyetler Birliği'ndeki inşayı, aşırı bir biçimde öne çıkararak, tüm dünya devrim sürecini buna bağlamak; enternasyonalizmi Sovyetler Birliği dış politikasına iliraz görmez bir parçası olarak görmek ve bu konuda birçok ayrıntı, küçük devrimi gelişmeyi bu arada ihmal etmek; hatta eğer bunlar dış politika önünde bir engel karşı durmak. Ekim Devriminin özünü aykırı olan yaklaşımlardır.

Bu yaklaşım daha sonra değışik bir şekilde ifadesini bulmuştur. SSCB'de komünist parti içindeki hiziplerin tasfiye edilmesi, tek ülkede sosyalizmin inşa fikrini göçendirmiştir. Bu, zayıf bir yönü de içinde barındırmıştır. Değışik bir ifade ile tek ülkede sosyalizmin insanına yönelmiş, dış gelişmelerden bir yönü ile kopmaya yönü açmıştır. İl. Enternasyonal'in dağılması ile birlikte değıştik daha fazla dünya devrimi gelişmelerinin uzak duruma gelişmiş ve bunun yerine ise, tüm güçleri ile yerel ülkeleri kalkındırma ve kapitalizme her alanda yarış, bir sosyalist ülkü olarak gelişmiştir. Her alanda kapitalizmin yaptığı yapılmak istenmiş ve hatta onu geçmek temel mesele olarak alınmıştır. İşte günümüze doğru geldiğimizde sosyalist ülkelerin temel üküsbu olmuştur.

Kapitalizmi geç formülü ne anlama gelmektedir? Onu tasfiye etmek ve tarihe gömmek değildir. Bu, "ben kaç komşudan daha iyi olayım" anlamına gelmektedir. Burada bir burjuva demokratlığı vardır ve günümüzde Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizmin de sorunu bu

olmuştur. Bugün Sovyetler'de tartışılan bir burjuva demokratik olabile veya olamama sorusudur. Biliyorsunuz, bugün özellikle Reagan'ın bütün umudu da budur, bütün başarısının da gelip dayandığı zirvenin noktası budur. Gerek ekonomik, gerekse sosyalist yapıda sosyalist kuruluşun liberalize edilmesi ABD ile ve giderek kapitalist-empyeryalist sisteme ilişkilerin geliştirilmesinin temel şartı olarak konulmaktadır. Verilen taviz de, bu temeldedir. Bu konuya izah getirmeden önce, biraz daha Sovyetler'in özellikle 60'lı yıllarda sonraki gelişmelerini görmek gerekir.

Sovyetler, bu yıllarda İl. Dünya Savaşından zaferle çıkmış, ulusal kurtuluş hareketleri tarafından yine önemli oranda gücü bir mütefahi kavuturulmuştur. Kapitalist-empyeryalist sistem, İl. Dünya Savaşında olduğu gibi, İl. Dünya Savaşında da büyük oranda güç kaybına uğrayarak çıkmıştır. Mağlup sistem yaralarını ancak 60'lar doğru sarılabilmek ve dünyanın üçte birinden sökülük çıkarmasını önleyememiştir. Yani gerek Ekim Devriminin kuruluş yıllarında ve gerekse iki dünya savaşları arasındaki o yıllarda ve daha sonra 60'lar kadar olan dönemde dış ortam, Sovyetler'in lehine işlemiştir. Rahat bir soluk alma, Sovyetler'in ekonomik inşasını ve kalkınmasını geliştirme şartları vardır. Her alanda, özellikle de nükleer teknik dahil olmak üzere emperyalist sisteme ulaşma sözkonusudur.

Savaştan zaferle çıkmış Sovyetler Birliği'nde başlangıçta Lenin'in çok karşı çıktığı kapitalizm kalıntılarına karşı mücadelede Brejnev ve Kruşçev'in politikası çok yuma biçiminde olmuştur. Bu konuda bürokrasiyi alibidiniye bağen. Bu anlamda daha çok çağı esas alan bir çizgi sahipleri olarak partide ve devlette etkinkenliklerini sürdürüyorlardı. Ama dikkat edelim, bu sürdürülen etniklik yalnızca sistem olarak tutmuş Sovyetler Birliği'nde değil, aynı zamanda dünyanın üçte birinde ve değıştik de gelişenler bir sistem içinde bu şekilde sürdürülmüştür. Ama dikkat edelim, bu sürdürülen etniklik yalnızca sistem olarak tutmuş Sovyetler Birliği'nde değil, aynı zamanda dünyanın üçte birinde ve değıştik de gelişenler bir sistem içinde bu şekilde sürdürülmüştür. Ama dikkat edelim, bu sürdürülen etniklik yalnızca sistem olarak tutmuş Sovyetler Birliği'nde değil, aynı zamanda dünyanın üçte birinde ve değıştik de gelişenler bir sistem içinde bu şekilde sürdürülmüştür. Ama dikkat edelim, bu sürdürülen etniklik yalnızca sistem olarak tutmuş Sovyetler Birliği'nde değil, aynı zamanda dünyanın üçte birinde ve değıştik de gelişenler bir sistem içinde bu şekilde sürdürülmüştür.

Sovyet devletinin çıkarı her koşul altında bütün dünya halklarının çıkarlarına eşitir denemez. Devlet çıkarı büyük ulus içinde gerçekleştirilir. Bu da son tabiiide sosyalizme götürür. Nitekim bugün Sovyetler'deki uluslar arasında ortaya çıkan durum budur. Yine sosyal-gövenimci, gerek küçük ulusların, gerekse de büyük ulusların bünyesinde olduğu açıkça ortaya çıkaracaktır. Bunun bugün ipuçları var. Yarin daha da ortaya çıkaracaktır. Bugün Sovyetler için doğru olanın, yarin dünya çapında da böyle olduğu ortaya konulacaktır. Bu gereklerden hareketle bir çoğunun yaptığı gibi biz Sovyetler için emperyalizmi tanımlamasını kullanmıyoruz. Zaten bu tanımlı geliştirilen emperyalist burjuvazinin kendisidir ve bu burjuvazinin SSCB'ye yakıştırması yanlış bir nitelendirme. Bizim böyle bir tanımlamamız sözkonusu değildir.

Resmî sosyalizm, net sosyalizmdir anlamına gelmez. Klasik komünist partileri için, Sovyetler'in ağzından çıkan her şey sosyalizmdir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi ne derse sosyalizm, haki-

kat ve devrim odur. TKP'nin durumunda olduğu kadar her türlü sahtekarlığa, faşizme en alçağa teslimiyete kadar uğrubrelen ve bundan utanç bile duymayan bir politikanın mevcudiyeti ortaya çıkıyor. Bu enternasyonalizm olmayıp milli devlet çıkarlarını ifade etmekten öteye gitmeyen bir durumdur. İşte bu dönemde, başlangıçta dünya halklarının yararına olan Sovyetler Birliği'nin kurulmasında denildi. Ki, önemli kritik anlarda bu yöledir. Ama daha sonra kesinlikle böyle bir durum sözkonusu değildir. Sonra daha yaygınca sürdürülen bu politika, başlangıçta Ekim Devriminin içine gerektirdiği ortamın yetersizliklerinde izahını ne kadar bulsa da, yine de eksiklikler. Bu yetersizlik, bu politikaları başlangıçtan itibaren doğurdu. Bu politika taktik uğruna devrimin stratejik hedeflerini gözardı etmeye kadar götürdü. Günümüzde doğru geldiğimizde, artık bütün Sovyet dış politikası, güncel çıkar sağlama taktiklere kadar indirgenmiştir.

İste Afganistan politikası buna bir örnektir. Afganistan'a yapılan yardım büyük bir enternasyonalist destek olmadığı, gerek devrimin gelişmesinde, gerekse de ilk ve son yıllarda görülmüştür. Bugün karşı-devrim Afganistan'ın 80'ler öncesinde olduğundan daha fazla bir biçimde tehdit ediyor. Necipbullah rejimi mümkün olduğu kadar, bunları etkiledi artı ederek yaşatıyor. Diğer taraftan ise Afgan gerillerine savrulmuş tehditler var. Sonucun nereye varacağı birlikte göreceğiz. Afganistan'da enternasyonalizm mi, yoksa milli devlet çıkarları mı uygulanmıştır? Bu konuda yapılan tartışmalara açığa kavuşturulacaktır bu. Burada emperyalizme taviz verildiği açıkça görüldü. Bu tür tavizlere daha başka örnekler de mevcuttur.

Demek ki, güncel durumlar ifadesini burada buluyor. İşte Gorbaçov'un çok açık ifadeleri taşıyan raporlarıyla ifade ettiği gibi, ekonomi gerçekten zor durumda; rüşvetçilikten tutulma da tembelliğe kadar birçok hastalık yaygınca kuruyor. Sosyal alanda ayaşlık, ahlaksızlık gelişirken, gençlik buralık sosyalist dünya görüşünü, kapitalist dünyanın bile rüşvet etmediği rock müziği vs. şeyler ile kendini tatmin ediyor. Gorbaçov aynı zamanda, geniş bir demokrasi şiddeti ihtiyacını var diyor. Hatta buna su ve hava kadar ihtiyaçlarının olduğunu söylüyor. Bu ne anlamla getirir? Bu, Sovyetler Birliği'nde önemli kazanımların var olduğunu gösteriyor. Biz bu anlamda Gorbaçov reformlarına başlangıçta, özellikle tarihsel bir ihtiyaçtan kaynaklandığından dolayı değer biçtik. Tabii burada ilk çizgi sözkonusu. Mevcut sağ çizgi devam mı edecek, yoksa geçmiş tarihten yapılan hataların düzeltilmesi temelinde bir gelişme mi sağlanacak? Bu bakımdan Gorbaçov dönemi hakkında net bir görüşün oluşması gerekir.

Biz ilk değerlendirmelerimizde böyle bir yaklaşımı ifade etdik. Yeni bir dönem açılmasını kaçınılmazlığı kadar, bunun doğru yolda mı gelişeceği, yoksa daha mı sağla savuracağı konusunda ihtiyatlı olmak gerektiğini vurguladık. Bu görüşümüzü peçerttilerini kuruyor. Bu konudaki tartışmalara fazla acmak yerine, bunun tarihsel temelinin ortaya koymak ve yine Sovyetler'in de güncel olarak tıkanmasını dile getirmek, tartışmalara daha bir anlam kazandırır.

Silahlanma, ekonomi üzerine muazzam bir yük getiriyor. Nükleer silahlanma, insanlığı defalarca yutabilecek bir canavara dönüşüyor.

Elbette sosyalist bir ülke, bunu normal karşılayamaz. Tedbir isteyecek. Zaten emperyalist sistemin başı, özellikle Reagan artık sığıncağı ve dayanacağı başka bir güç olmadığından, nükleer silahları, "ya benimle uzlaşmaya oturursunuz, ya da silahlanmayı trmardınız" biçiminde bir şantaj aracı olarak dayattı. Hatta "uzayı silahlandırırım" diyor. Gerçekten insanlık için büyük bir tehlike ve eğer öüne geçilecek isteniyorsa Sovyetler Birliği'nin bir şeyler yapması gerekiyor. Eskiden sürdürülen görüşmeler ve anlaşmalar sonuç vermedi. Ve silahlanma yarışını önleyemediği gibi NATO alabildiğince silahlandı. Nükleer caydırıcılık, nükleer şemsiye adı altında bir güvenlik politikasına kadar kıldı. Sovyetler de buna cevap vermek için, nükleer silahlanmayı geliştirdi. Sonuçta tepede muazzam derecede bir tikanma ortaya çıktı. İnsanlığın kaderi artık bu silahların gölgesi altında. Güvenliği ve güvensizliği ile gerçekten bu konuda barış karakterinin bir anlamı vardır. Çünkü insanlığın topyekün imhası sözkonusu. Bu konuda yeni düşünce ve yeni politikalar deneyiyor. Bunu Gorbacov'da dile getirdi. Evet bütün bu durum, şu geçişler için büyük düşünceleri, yeni politikaları zorladı. Ama nasıl? Derinleşme mi, yoksa devrimi daha somut ve gerçek özgül temellerine oturtmak mı?

Yeni düşünce, yeni politikalar üretildi. Barış hareketleri, pasifizmin bir göstergisi mi olur, yoksa devrimci gelişimin bir ön adımı mı olur? Ancak bu çerçevede değerlendirilebilir. Sovyetler'in, ABD ile girdiği uzlaşma, gerçekten o sağıñ simdiye kadar girdiği tikanmadan kurtulmak için midir, yoksa dünya devrimine bir açılım kazanırmak için midir? Buna bakılacak, bu uzlaşmalar hakkında değerlendirme yapılır. Fakat günümüz somut durumunda, kendini açıkça gösteren ödr ki, sistemler arasındaki denge tam bir çıkmaza, kördüğümüne dönuştü. Her iki sistemin temsilcileri gerek kendi tarihlerinde, gerekse güncel somut durumlarından kaynaklanan nedenlerden dolayı, bir yeni arayışa yöneldiler. Özellikle de nükleer silahlanmayı, silahlanmanın ana sorunu olarak gündeme getirmelerinin temelinde aslında ciddi ekonomik, sosyal, politik sorunların olduğu ve bunları aşmak için tarafların sorun etrafında bir zirvenin geliştirilmesine zorlunu kaldılar. Bu konuda daha köklü yaklaşıma ihtiyacı hissettiler. En son gerçekleşen zirve sonrası değerlendirilmeye değer Doğu-Batı ilişkilerinde, yani kapitalizm-sosyalizm çelişkinde yeni bir dönem açılmıştır. Sovyetler Birliği ve ABD arasında, dünyanın ezilen halklarını ve sömürülen ülkelerini yardım etmek amacıyla ortaklaşa bir komisyon kurma önerileri getiriliyor. Reagan zirve sonrasında başyardıkcısı İngiltere Başbakanı Thatcher'e "olanagüdüğü düşüncelerinizi söyleyin" diyor. "Yeni umutlar hissettim, Kremlin meydanında şöyle yürüdüm, insanlarla özgürlük ihtiyacından söz ettim. İnanılır mıydı buna" diyor. Daha birçok zaat sonra yapılan değerlendirmelerdir. Bir de diplomatik sözlerdir.

Biz olaylar üzerinde hemen şöylece veya böylece diye hüküm yürütemeyiz; ama bize burada düşün, bu yeni denilen düşünceleri, yeni politikaları, zirvelerle artık somutlaşan durum karşısında olası gelişmeleri daha doğru değerlendirmektir. Özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında başma-kalıp değerlendirmeleri aşmak zorun-

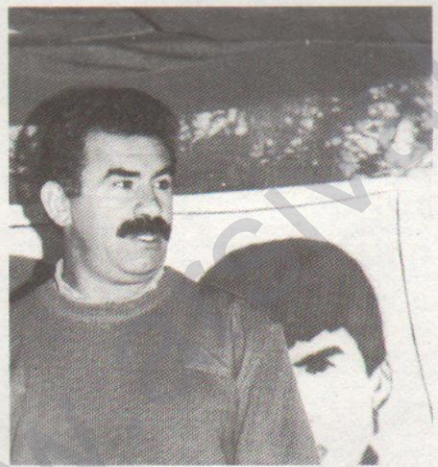
duyuz. O dönemin dengesine dayanarak, yani yaygın bir biçimde yükselen ulusal kurtuluş hareketlerine, gelişen Sovyet sistemine, yine o zamanki emperyalizmin içinde bulunduğu duruma dayanan değerlendirmeleri yerine, güncümüzün durumunu esas alan değerlendirmelere ihtiyacımız var. Biz Partimizin çeşitli önemli toplantılarında, 80'nci başlarında, 80 ortalarında, güncel durumu doğru değerlendirmek için bazı tespitlerde bulundu. Doğru hükümleri önemli oranda sürdürdük değerlendirmelerdir. Reagan dönemine ilişkin emperyalist sistemin değerlendirmesi ortaya konulmaya çalışılmıştı. Yine, bizim bu değerlendirmelerimizde, bir de somut gelişmeler vardı. Yani onları da anlamlandırmaya çalıştık.

Şimdi de kısaca yaptığımız bu değerlendirmeler çerçevesinde, sosyalist ve ulusal kurtuluş devriminin gelişmesi için olasıklar nelerdir? Bu konu üzerinde durmak istiyoruz.

Kapitalist emperyalizm ile sosyalizm arasındaki denge ve bu denge sürecinde karşılıklı mücadelelerin bir çıkmaza girmesi ve taraflar arasında gittikçe sorunların daha da tikanmaya yöncması, uzlaşma yönteminin esas alınmasından dolayı, ABD-Sovyet zirvelerine bu uzlaşma arayışlarının açık ifadeleridir. Bu ise, günümüz için yeni durumlar ortaya çıkarılmaktadır. Olası etkileri her düzeyde değerlendirilmeye çalışılıyor, fakat görüldüğü sonuçlarının henüz

güncel dile getirmekte ve kendilerine göre de somut derecede umutlu bir durumun ortaya çıktığını kabul etmemektedir. Emperyalist sistemin, bir de sağdırın çevrelerinin ideolojileri, bu gidişatın gerçekten umutlu ve kendilerini toparlamaya bilirlkte, gittikçe daha uzayan bir saldırıyla kendileri için en uygun alanlarda mevzi kazanma, kazanımlarını arttırmayı, tabii bununla yetinmemeyi, sosyalist sistemi zayıf halkalarının koparmaya kadar, bu işleri temelli düşünüyörler. Bayağı da inanıyorlar buna. Nasıl ki eskiden sosyalist sistem emperyalizmi zayıf halkalarını yakalayayı zayıflatmaya yöneltiyorsa, şimdi tersi bir durumla karşı karşıyayız. Emperyalist sistem de, sosyalist sistemin zayıf halkalarına vuruyor. İşte bu zayıf halkalar Afganistan'dır, Kamboçya'dır. Günümüzde ise Ortadoğu'daki Orta Amerika'daki politiklardır. Doğu Avrupa ülkelerinde gerçekten burjuva etkileri somut derecede açık gelişmeler var. Emperyalizm tüm bu zayıf noktaları görüyor, yükleniyor ve sonuç almak istiyor. Nükleer silahları bir de işte bir şantaj aracı olarak kullanıyor.

Nükleer silahlandırma bu amaçlarına ulaşmak için, yani adım adım sosyalizmi, ulusal kurtuluş hareketlerini getirmekte, kendi işi sınıf mücadelelerini tasfiye etmek, başımsız ülkeleri kendine bağlamak üzere nükleer tehdit, politik amaçlara ulaşmada bir araç olarak kullanılıyor. Ve sonuna kadar yararlan-

mak için de gündemde sürekli canlı tutuluyor. Emperyalist sistem hiç de öyle büyük başarıya, -I ve II. Dünya savaşlarında olduğu gibi- girmeden nükleer silahları bir şantaj aracı olarak kullandıkça sonuç alabileceğini görüyor. Dolayısıyla konuyu aktüel olarak sürekli canlı tutuyor. Bir yandan en azından kendi iş istikrarını sağlıyor, diğer yandan sosyalist sisteme de geri adım atıyor, ve böylece konularda da ulusal kurtuluş hareketlerinden sonuç alabiliyor. Dolayısıyla da bu yöntemi, yani silah kullanmayı nükleer silahlanmayla birlikte silahlanmayı politik amaçlara kullanmak, giderek ekonomik ve diğer askeri konvansiyonlar alanında da zayıflıkların tetali etmek için, sağlam bir araç olarak bu politikaya dayanıyor. İşte som zirvelerde onlar açısından-bağta ABD olmak üzere-kanıtlanan olay budur. Onlara biraz rahat nefes aldılar, umutlu kılınarak tutuldu. Silahsızlanma konusunda belli ölçülerde taviz verecekler. Ama hiçbir zaman

insanlık üzerindeki bu tehlikeni toptan ortadan kaldırılmasına kadar indirgemecekler bu tavizler. Ama politik sonuçlar elde etmek için de sayısal (nicel) indirimi azar azar gerçekleştirecekler. Hale karlılarında Sovyetler Birliği'ndeki, kendilerine göre çok memnun kaldıkları Gorbacov yönetimi gibi bir yönetim olursa bu konuda daha da ileri gidilebileceğini söylemektedirler.

Şimdi günümüzdeki emperyalist sistemin içinde bulunduğu somut hesap var. Pekki sosyalist sistemin başını çeken Sovyetler Birliği'nin hesapları nedir? Sosyalist sistem gerçekten real (gerçekçi) sosyalizmi destekliyor. Resmi çerçevede sosyalizm, bu da yine politikamız için ve dış politikamızın açık böyle bir silahlansızlamaya düzetelebileceğini sunuyor. Sorunun bu olduğuna bilerek bu adımı atıyor. Nükleer silahlanma denge için başarılmalıdır; fakat, öyle bir noktaya geldi ki, sosyalizmin hiç de çıkarmaya bir şey olmadığı kesinlikle ortaya çıktı. Hatta diğer alanlardaki askeri yükümlülüklerde kaldırılmayacak kadar arttı. Ekonomi üzerinde de giderek sosyal yaşam üzerinde muazzam bir yük haline geldi. Hatta sosyalizmi tehdit eden noktaya kadar ulaştı. Şimdi bu gelişmelerin daha yakından incelenmesi istiyoruz.

Gorbacov'un 27. Parti Kongresi'ne temel politik çizgi olarak somutlaştırması ve kendisine temel dayanak yapmak istediği bu gerçekleri. Mevcut sosyalizmin sorunlarından kurtulmanın, onları çözmeyin yolu, kendini çok açık bir şekilde böylece dayatmak ve çözümlenmektedir. Tabii ki buna diğer nedenler de sebep teşkil etmekte. İşte tarihsel sorunların bunların için ortaya çıkarılmakta. Bir yığın dış politika sorunu bu temelde ortaya çıkmaktadır. Öyle bir noktaya getiriliyor ki, eğer sosyalizme bir açılım vermek isteniyorsa, adına glasnost, praestroika denilen politikalara başvurmakta başka çare kalmıyor. Buna gerçekçi kazandırmak için de emperyalist sisteme uzlaşmaya, onun başı durumundaki ABD ile ilişkileri geliştirilmeye yöneliyor. Görünme yöntemine bu kadar ağırlık vermeleri, kendi önlendikleri eğer sorunları çözmek için. Ve özellikle de askeri alandaki dağıtım, burakrosiyi güçlendiriyor. Devlet etkisinin alabildiğince güçlenmesi, ekonomik yaşam üzerine somut derecede ağır ve kaldırılmayacak etkiler bırakıyor. Dikkat edilirse, eskiden Sovyetler Birliği, emperyalizmi direkt karşısına alarak açık savaşım çepheleleri yaratıyordu. Örneğin iş savas döneminde kıran kırana bir savaşım sözkonusuydu. İki dünya savaşları arasında, yine mümkün olduğu ölçüde ulusal kurtuluş hareketleri destekliyor, emperyalist sistemi klasik-sömürgelelere parçalamak için mücadele vardı, görüme ve uzlaşma değil; tamamen bir savaş vardır. İki Dünya savaşı sonrası emperyalist sistemin zayıf halkalarını pespeşe kopartılması, Sovyetler Birliği başta olmak üzere, sosyalizmi güçlendiriyor. Temel politika ulusal kurtuluş hareketlerine alabildiğince destek verme, önce Sovyetler Birliği'nin etrafındaki ülkeleri ya dost yapma, -örneğin Türkiye, Irak ve Afganistan'da görüldüğü gibi- ya da bir kısmını sosyalist sistemin içine alma; Doğu Avrupa ülkelerinde, hatta Çin'de ve Kore'de olduğu gibi, 60'lı yıllara kadar yaygın bir biçimde yapılan geçirilen politikalar budur. Yani emperyalizme karşı ulusal kurtuluş hareketlerine dayanarak, bir hedefine ve ilerlemeye ulaşmak hedefleniyor.

Sovyetler'i dengeye ulaştırma; hatla güçlü bir konuma ulaşırma politikası anlaşılır bir politikadır. Burada bir noktaya daha dikkat çekmek gerekcektir. Sovyetler Birliği'nin belli tarihi dönemlerde, belirli politikaları vardır. Her ne kadar sürekli değişen emperyalist politikalarından bahsediliyorsa da, gerek enternasyonalizm, gerek devrim açısından bu politikaların değişik koşullarda uygulandığını belirtmek gerekiyor. Denge durumuna geçtikten sonra tümüyle yapılan her cepheye ezi konuma gelmek. Buradan anlaşılması gereken bir durum ortaya çıkıyor. O da nedir? Real sosyalizmin Sovyetler Birliği'ni şahsında amacına ulaştığı. Çoğuna bugün garip geliyor: Niye bu kadar sosyalizm ile bağdaşmayan veya devrimi değil de, tamamen Sovyetler Birliği'nin çıkarını temel alan politikalar esas alınıyor? Bugün tarih öyle gösteriyor ki, Sovyet sosyalizmi, mevcut tarihi koşullarda ulaşabileceğini azamiye ulaşıyor. Birkaç defa dünya çapında bir sistem yaratmaya yöneldi; hatta dünya devrimine Lenin bile inandı. Ama bunu Polonya önlendiren Kızıl Ordu'nun durmasıyla birlikte gerçekleştiremedi. Yine benzer bir gelişmeyi emperyalist sistemin II. Dünya Savaşından sonra, Stalin alabildiğince denedi; fakat Stalin, bir dünya sistemine ulaşamayacağı çok yakinen gördü ve sosyalizmi çok sınırlı içerisine oturtmayı yeğledi. Şimdi Gorbacov ne yapabilir? Sınırları daha genişletmeye ve de çıkarlarına uygun bir gelişme olarak görmüyor. Var olanı yetimene politikası yeğlenmektedir. "Biz bu kadını sistem içine aldık, karşı sistemde de bu kadar var. Şimdi burada anlaşılacak ve anlaşarak dünyayı idare etmeliyiz" demektedir. Çünkü patlamaya daha da derinleştirilirse, II. Dünya Savaşından daha faci bir savaş yaşanır. Bu safer insanları defalarca ortadan kaldırıcak yıkım araçları da var. "İnsanlığın yok olması, başı böylesine bir düşünceye götürüyor" diyor. Gorbacov, bunun için sistemi kökten gözden geçiriyor. Emperyalizmi de bu gelişmelerin ışığında kendisini gözden geçirmeye zorluyor ve böylelikle barış içinde bir dünya; yani emperyalizmle sürekli barış içinde bir dünya yaratmak istiyor. "Bütün sorunlar" diyor Gorbacov, "politik olarak çözümlenmez". Bu temelde işçi sınıfı mücadelelerini de siddet ögelerinden alabildiğince arındırması gerekiyor. Yine ulusal kurtuluş sorunlarını da bölgesel sorunları olarak tamamen politik yöntemlerle çözümlenmektedir.

Yeni dış politika enternasyonalizm adına yapılan bu barış politikalarını hayata geçirmekten başka bir şey değildir. Sistemin çıkarları veya (gerçekleşen sosyalizmin) reel sosyalizmin çıkarları burada görülmektedir. Yani II. Dünya Savaşından sonra olduğu gibi ulusal kurtuluş savaslarının gerçekleştirilerek, anti-faşist hareketleri geliştirilerek değil, daha çok barış ve politik çözüm yollarını yaygınlaştırarak sosyalizm geliştirilmeye isteniyor. Zaten Gorbacov önderliği bunu çok açıkça belirtiyor. İkibin yıllık doğru bütün dünyanın nükleer silahlandırma anndırılması, bütün görünir bölge sorunlarının politik çözümlerle sonuca bağlanması sözkonusudur. "Barış içinde sonuna kadar birlikte yaşayalım" diyor ve hatta Gorbacov, "Merih'e ABD ile birlikte gitmeyi, barış politikamızın bir sembolü olarak görüyoruz" diyor. Öyle anlaşılıyor ki, bu politika önmüzdeki döneme damgasını vuracaktır.

PKK Zindan Direnişinde 10. Yılı

Başlarken:

Zindanlar, toplumsal mücadelelerin ayrılmaz bir parçası, hatta bazı dengeyen devrim güçlerinin aleyhine bozulduğu kritik tarihî anlarda, toplumsal savaşımın kıyasıyla ve muazzam bir güç dengesiyle rağmen yürütüldüğü başlıca alanlardır bir durumundadır. Halkların tarihi, en yakın olarak da kendi Parti ve mücadele tarihizme buna çok yakın bir şekilde tanıklık etmektedir. Diğer bir ifadeyle tanımlarsak; toplumsal mücadelede zindanlar, devrim ve karşı-devrim güçlerinin yarıştığı çatıştığı, her yönüyle sıcak savaşın yaşandığı politik savaş merkezleridir.

İşte Parti, halk ve mücadele tarihizme de büyük yeri, önemi ve anlamı olan zindanlar ve zindan direnişliği, PKK'nın gelişim süreci ve yakın zamanda bağlantılı olan bir mücadele alanıdır. PKK'nın özgül ve taktikî temelinde geliştirilen ulusal bağimsizlik mücadelesinin bugün varmış olduğu aşama ise bu gerçeği doğrularak, ama somut bir yapı kazandırmış bulunmaktadır. Diğer bir ifadeyle, Kürt halkının yeniden var oluşuna yönelik umut filizlerinin yeşerdiği bir dönemde, sömürgeci-faşist Türk rejimini, 12 Eylül karantınında, generaller cuntası eylemiyle bu filizleri budamaya ve umutları tüymeye kararmaya, kanla boğmaya çalıştığı kritik bir dönemdir; geleceğin, onurun ve yaşamın nasıl, ne şekilde ve nasıl bir mücadeleyle kurularması ve kazanılması gerektiğini çok yakın ama oldukça çarpıcı bir biçimde ete-kemide olduğu bir dönemdir. Zindanlar PKK gerçeğidir. İster zindanda olsun, isterse dışardaki sıcak savaşında olsun; bu gerçeği itiraz kabul etmez bir tarzda ilgililmiştir, dost-düşman herkesi başlatmıştır.

PKK'nın gelişim süreci çok sıkı bağ içerisinde olan ve başta Diyarbakır olmak üzere onlara şehidin kanı üzerinde, eli kanlı faşizmin toplumu üzerine bir karabasan gibi çöktüğü bir ortamda mayalanarak yaratılan zindan direnişliği, uzun bir tarihi geçmişi sahip olan köklü bir direnişçiliktir. Parti tarihizme 1978 Ankara tutuklamalarına başlayan ve 1980'lerde kitlesel tutuklamalara, faşizmin tarafından soykırım merkezine dönüştürülen Diyarbakır zindanlarında adım adım, mevzi mevzi kazanılır kanta yazılmaya başlanan zindan direniş tarihizmi, 10. yılına girmiş bulunmaktadır.

Hemen belirtelim ki, mücadele tarihizme zindan direnişçiliğinin

önemi ve ayırdedici yeri, bu direniş gerçeğininin vücut bulup ete-kemide bulunduğu dönemin özgerçeği sıyrıl ortamından ve koşullarından gelmektedir. Yani, zindan direnişçiliği 12 Eylül faşizmine karşı koyarak, ona ağır darbeler vuran, faşist Türk sömürgeçliğinin siyasal yeniliğe mahkum ederek ulusal kurtuluş mücadelemize bu alanda verilen görkemli bir savaşım büyük bir siyasal zafer kazandıran; Parti tarihizme 12 Eylül öncesi mücadele ile 15 Ağustos direniş arasında sağlam bir köprü oluşturulan, devrimci güçler destek taşında döverek onun ölümlerini belirleyen köklü bir direnişçiliktir. Bu direnişçiliğinin mayalandığı 1980-82 dönemi, onun büyük gerçeğininin yalın bir tarzda tam olarak kanıtlandığı, Parti ve halk tarihizmedeki rolünü ve görevini başarıyla yerine getirdiği bir dönemdir. Daha sonraki yıllarda da hızından ve oynadığı rolünden bir şey kaybetmeyecek kesintisiz olarak günümüze kadar süren direnişler, hep bu gerçek üzerinde yükselmiştir. Bu, gerçeğin temsil edilmesinin adı olmuştur.

Başta Diyarbakır zindan olmak üzere 9 yılı aşkın bir süre direnen zindanlar, amansız bir zulüm altında olmalarına karşın, asla geçit veremeyen dorukları gibi, sömürgeci-faşist rejim tarafından teslim alınmamıştır. Alınamamaktadır, çünkü her yönüyle estiz ve muazzam bir güç dengesiyle zindanlığının bulunduğu zindan cephesinde, kıyasıyla sürdürülen bu savaşım kazanılan direniş güdüleridir. Yeniliği üzerine yeniliğin alan, teslimiyet bayrağını çeken ve ricat eylemini dışın güçlerinden başkası değildir.

Şu olarak Şubat 1988'de yine Diyarbakır zindanlarında tutulmuş ve bir an Türkiye ve Kürdistan'daki zindanlara kucaklayan, halk kitlelerini ayağa kaldıran direniş meşalesi, alevlerinin yakıldığını zindan direniş meşalesinin dalga dalga yayılan alevleri zulmün varlığını bayrak olup dikilmiştir. Böylelikle de, Parti, halk ve mücadele tarihizme önemli rol oynayan zindan direnişçiliği, hem bu alandaki mücadeleye yeni bir sayfa eklemiş, hem de ulusal kurtuluş mücadelesine de yeni bir boyut kazandırmıştır. Diğer bir deyişle, ulusal bulundumuz süreci, ulusal kimliği kabul ettirme gibi ezici bir zaferi daha kazanılan zindan direnişçiliği, ulusal

kurtuluş savaşına sunduğu katkıya bir yenisi denir. Kazandığı bu zafer temelinde de sömürgeci-faşist rejimin bağdarı olmaz bir yara ve önemli bir gedik açarak, onu siyasal yeniliğe uğratmıştır.

Hiç kuşkusuz ki, zindan direnişçiliğinin, Parti, halk ve mücadele tarihizmedeki yeri ve önemi kavrayabilmek, ulusal direnişçiliğimizi tanıyabilmek ve onların bizlere bıraktığı mirası korumaya ve savaya geliştirme görevimizin de olduğunu görmek ve gereketlerini yerine getirmek için; her şeyden önce direnişin mayalandığı ortamı ve içinden geçilen siyasal süreçleri de ortaya koymak gerekmektedir. Bu yapılmadan; başta Diyarbakır olmak üzere, zindanlarda uygulanan zulüm, kıyam ve vahşet derekesinde işkencelerin niye, nasıl ve neden uygulandığını bilmeden; ne zindan direnişçiliğinin anlam ve önemi, ne fiziksel olarak düşünülmesi, ne siyasal olarak düşünülmesi, ne de insanlığı onurun nasıl kurularması, yaşamın nasıl kazanılması gerektiğini olanca yalınlığıyla gösteren direniş şehitlerinin şöhretlerinin insanlık teslim etmek; ve ne de direniş şehitlerinin kendi şehadetleriyle bir Partililer ve halkımıza emrettileriyönde nasıl ve neden yürünmesi gerektiğini öğrenmek gereğini yerine getirmek mümkün olabilecektir.

Parti tarihizme 10. yılına giren zindan direnişçiliğinin anlam ve önemi üzerine Partimizin çok yönlü ve kapsamlı değerlendirmeleri mevcuttur. Ve bu değerlendirmeler, çeşitli dönemlerde bu sayfalarda da yayılmışlardır. İçinde bulunduğumuz dönemde, yüksekten direnişler, bir kez daha kendisini gündemleştirilen zindan direnişlerinin önemi üzerinde dururken; bu değerlendirmelerden ziyade, sözün bir kez bizzat bu direniş geleceğini kanılarıyla yazanlara biraçacak. Ölümde yaşamı arayan bulancın kaleminde konuşacak zindan direniş tarihini...

Sözü, katan kararı bir kanlıkla ve kurgun gibi ağır bir havada, ölümde yaşamı arayan bulancın eserlerine bırakmadan önce; Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, zindan direnişçiliğinin önemi ve devrimci görevlerinin üzerine, çeşitli dönemlerde yapmış olduğu değerlendirmelerden derlediğimiz bir yazıyla başlamayalım ve gerekli konuş-

zorunluluk karşısında değil, gerçekten zorunlu bir görevin, büyük bir gönül bağlılıkla yerine getirilmesi ve böylelikle uçunda ölüm bile olsa seve seve yürünmesi; sadece o hareketin ve kişinin gerçek büyüklüğüdür. Ve bunun kanıtlanması olmaktadır.

PKK'nın büyüklüğü ve gerçeği bulma gücü, toplumun saygılı davranışlarını temsil etmesi ve bu uğurda değerli varlıklarını feda etmekte isteneyen varsa, onları kucaklamasına gelmektedir. Buna başlıca örnekler daha eklemek mümkündür. PKK, sadece gerçeği görmekte yetmeyen, bunları halkın önüne ilahele doğrultur ve yalnız söz ve araştırma ila yetinmeyecek, daha çoklu savaşım silahları ile ortaya çıkaranın bağında toplandığı bir akım ve bir gelişme

olarak görülmelidir.

Bu nedenle, ulusal davalar gibi önemli tarihsel davalarla demagogik olanta, ulusal kurtuluşu yerine sadece daha fazla kölelik getiren, daha fazla yenili psikolojisi yayatan ve daha fazla çürümeye eğilimli bir ortam hazırlayan bu yaklaşımlar ve sahiplenilebilir; bir ulusun kudretinin, onun özgürlük savaşımına gözünü kırpmadan kendini feda etmekte oranlı olduğunu bilerek, başlangıç ister bir kişi ve isterse sonuçta milyonlar biçiminde olsun, savaşım katimaya karar verenerinin yaklaşımları ve pratikleri arasında büyük farklar vardır. Eğer sonuç alınması gereken bir davaya katılmak isteniyorsa, bu konuda kırıkliğe düşmemek ve karşı taraftan demagogisini yerli yer etmekten daha önemli bir görev düşünülür. Tarihe karşı soylu bir yaklaşımla içinde bulunulanan değerlendirmeleri böyle olmak zorundadır. Ve gerek bunların pratikleri ve gerek tarihte yaşanan sayısız örnekler, bizden önce bir davranış biçiminde bulunmamızı istemekle ve bunu bağlı kalmış gereken ahlağı bir değer olarak sunmaktadır. Tarihe değer ulaşan tüm haklar ve sınıfların da temelde hareket ettikleri sayısız örneklerde bu öğretilerdir.

Kürdistan halkının yıllarca içinde yaşadığı savunma stratejisinin devrimci bir içeriğe dönüştürülmesi, günümüzde yeniden bir kurtuluş hareketinin saldıran stratejisi durumunda dönüştürmek için her şeyin yapılması zorunludur. Özellikle, ulusun yeni temellerde bir yaratıcısı; devrimci bir parti olarak ortaya çıkması, halkın yüz yıllardan beri yazdığı ve güçlü yanlarıyla, içinde bulunduğu savunma ve direnme sorununun iyi anlaşılması gerekiyordu. Parti, günümüzde zaferle sonuçlanmış ulusal direniş savaşımının bilimini, halkımızın tarihsel savunma suuruyla, yaşamıyla ve direnmesinin özelliklerine uygun bir biçimde kaynaştırarak stratejisi ortaya çıkarılmıdır. Bu Partinin, dirliğin canlandırılması ve yaratılması demek olduğu gibi, halkımızın partisi önderliğinde yeniden daha bilincel ve örgütlü bir savunma düzenine geçmesi demektir. Kısacası, çağın gerektirdiği yenilikler, kendisini, ulusal varlığını koruma, bağımsızlaşma stratejisi biçiminde formüle etmek zorundadır. Direnişçilik demek olan böyle bir strateji, bir parti tarafından kabul edilirse, o parti kendisini direniş biçiminde somutlaştırmak zorundadır. Bunun dışındaki tutumlar sıkı sahte karikatür, halkımızın ve çağımızın gerçekleriyle alay etmek demektir.

İşte 1980'lerde yalın olarak kendisini savunma, çözüm, yaratılması ve oluşumu şart olan görev buydu. Aynı zamanda dağlarda, zindanlarda, ülke dışında başarılması gereken bir savaşım. Unutmamak gerekir ki, büyük bir güç dengesi içindeydi. Ama askerlik tarihinde sabit olan bir gerçek vardır; başlangıçta çok küçük bir çekirdeğin direnmesi, en son aşamada dev bir orduya yeniliğe uğratabilir. Vietnam, Küba ve birçok sınıf savaşımı bunun belirgin örnekleridir. Açık bir ki, halkımız, başlangıçta hiçbir surette güçlü bir orduyla, karşısındaki güçle savaşamayacaktır. Bir doğa ve toplum kuramı olarak da her şey öncelikle ruşeyi halini yapar. Güçlü varlık olmaya yönelmesi ise daha sonra-

dir. İnsanlığın gelişiminde siyasal organizasyonlar böyle oluşur. Kılar, kabileler giderek toplulukların halklaşmasına ulaşır. Halkların direniş de özellikle böyle küçük gruplarla başlar. Devrimci bir çekirdek olmayı göze alamayanlarınsa şöyleyebilir hiçbir yalan bu gerçeğin yerini tutamaz.

Gerçekten tepeden tırnağa kadar acıyla yıkılı böyle bir gerçeklik ve devrimci direniş bir çekirdek haline gelmekte vebadan korkar gibi kaçabilir—hale hele topraklarımızın yapay sınırlar ve tabakaların temsilcileri— direniş tohumlarını biçimlendirir ve yükseltir aklarına bile getiremez.

PKK'nın başta Diyarbakır olmak üzere, cezaevlerinde direnişçiliğinin derin tarihsel anlamı da buradadır. Buradaki savaş, birlerce yıllık tarihinin bir kefareti ve hem de başları ve soylu bir karşılaşığıdır. Halkımız, yüzlerce yıllık tarihinde yitirdiklerini orada kazanmıştır. Belki bugün sonuçları hemeft ortaya çıkmayabilir. Ama yarın, en yüce ve gelişmiş kuvvetler kaynağının burası olduğu görülecektir. Yenilime kuvvetlerin dayanağı, bu zeminde direnmeler olacaktır. Korkunç bir dengensizlik ortamında, en yüce insan soyunun bundan daha fazla bir direniş geliştirmesi düşünülür. Ölecekleri görebir bu başlanmıştır. Ve en iddialı kaynaklarımızdan birisinin bu olduğu teslim edilmelidir.

Bu direniş, ülkemizin yalın dağlarında, ovalarında, köy ve kentlerinde de gösterildi. Teslimiyet yolu hiçbir zaman seçilmedi. Parti düşüncesi ve bayrağı savunularak bundan vazgeçmedi. PKK direnişçileri, bu güç dengesiyle rağmen, daha sonra böyleycek özgürlük açığı için kanlarını döktüler. Çekimci değildir. Saylor hiç kanın çarpması ortamlı kaldırmaz.

Zindan direnişçiliği, PKK'nın gelişim süreci çok sıkı bağlantılı bir mücadele alanıdır. PKK'nın direniş taktik, bugün buna daha somut bir yapı kazandırmıştır. Ve cezaevimiz içinde mücadeleye çok sıkı ruşiyi üzerinde geliştirmiştir. Başta Diyarbakır zindan direnişçiliği olmak üzere, bu çekedeki direnişler Partimize epey beslemişler. Bu 1982 ve sonrasında ilke yve henüz önmelenen bile, onları en büyük direniş gerçekleştirmişlerdir. Onların o dönemdeki direnişleri, öncülük düzeyinde bir direnme ve çağdır. Dolayısıyla bizim daha sonraki aktığımız, bunı tamamlar niteliktedir. Her ikisi de özlü ve birbirini güçlendiren direnmeleler. Tüm yönleriyle doğru kavranıp uygulanması gereken bu direnişler karşısında kendi hareketlerimizi de tamamen doğru kavramak ve gereken devrimci sonuçları çıkarmasını bilmek gerekir.

Bugün —PKK olarak— bütün toplumu demokratik bir yaşama doğru ilerletmeye çalışırız; insanlığın, faşizmin istediği gibi yaşamak mecburiyetinde olmadığını, kendi öncülüğünü haykırabilecek kadar yüce varlık olduğunu ve bunun PKK'da somutlaşmış, hem de bunun en yakından ve gerektiğinde tek başına, en zor koşullarda böyle temsil edildiğini göstermekle, büyük bir tarihsel hakikatın, insanlık adına bir kazanımın mevcut olduğunu da ortaya koyuyoruz. Ve bunlar öyle basit gerçekler ve temsilciler değildir. Yine bunlar, sadece faşizmin günümüzdeki da-

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın konuşmalarından...

Zindan Direniş Gerçeğimizin ve Devrimci Görevlerimiz

Bir hareketin ciddiyeti, amaçlarının tutarlılığına, mensuplarının gözünü kırpmadan en değerli varlıklarını canlarını bu yüce amaçların başarısı için her zaman feda etmeye hazır olmalarından kaynaklanır. Bir örgütün ne kadar tutarlı olduğunu öğrenmek istiyorsanız; o zaman o örgütün üyelerinin ister raster, ister zoğullarda, her türlü güçlüğü karşılamaya ve gerektiği yerde bunun için ölmeye hazır olup olmadıklarına bakmalısınız. Eğer bu, gerçekten böyle anlattıysanız ve uygula-

malard bu yönde ise, o zaman böyle bir örgüt çok ciddi bir örgütür. Yok eğer, ikbal ve rahatlık günlerinde değerlerin üzerine hızla koşulanlar, zor günlerde ve ufak bir baskı karşısında çil yavrusu gibi dağılanlardır; söyledikleri ne olursa olsun bunların tehlikeli oldukları, halkların davası gibi yüce savaşımında bunların aline güven duyulacak hiçbir şeyin verilememesi gerektiği ve bunun gereketlerini yerine getirmeyecekleri kanıksanlık belirtilebilir. Eğer bir dava üzerine ölenler varsa, o zaman yüceltilmeye layiktir. Hele bunun

yatmaların boşta çıkarılması anlamında temsilcileri olarak da değerlendirilemez. Bunun yüzürlü katıyacak olan değerlerdir.

Hemen belirtelim ki, biz en zor dönemde, en değerli Parti varlıklarımızı şehadete ulaştırırken, bunu milyonları ayağa kalkışı için yapıyoruz. Milyonlar ayağa kalktığından temsil edecek hakikati ve yaratacağı devrimi değişikliği hiçbir güç temsil edemez ve yaratamaz. Kitlelerin ayağa kalkması en büyük gerçekler. Ve gerçeğin devrimi dönüşümdür. Şehitlerimiz, her zamankinden daha fazla bunu mümkün kılmaya, bunu gerçekleştirmeye konumuna bizi getirdiler. Parti bugün kitleleşmeye, ordulaşmaya doğru götürülürken, burada, şehitlerin gerçek yöneten bir güç olduklarını belirterek, önemli bir görevimiz önemli bir aşamada gerçekleştirildiğimizi de netçe vurguluyoruz.

Eğilim 12 Eylül faşizmi, bağlı olduğu atalarımın o tarihin benzar bir başarıya, bizim pratikliğimiz karşısında da elde etmiş olsaydı; yalnız PKK adına değil, halklar adına çok büyük bir kayıp gerçekleşmiş olacaktı. Yine zindan direnişliği, onunla ilgili ve etkisi altında gelişen tüm çabalar da boşalmış olsaydı; yalnız 12 Eylül faşizmi kendisini siyasi alanda başarısız kılmayacak, aksi bir kararlık, her türlü haksızlık ve zulümlere ibaret olan bir despotizm geleceği de başarısız devam edecektir. Bu anda en yakın bir örnek olarak Türkiye'nin ilerici gençlik hareketlerinin ve bizim de gerçekten küçümsenmeyecek çabalarının kanıkanlıkları yitirilmesine yol açacaktır.

Bütün tarihinde görüldüğü gibi TC, milyonlara insanı katletmiş, hepsinin ağzını kapatmış, tarihte hiçbir iz de bırakmamıştır. TC'nin böylesine, gerçekleri örtbas etmesi karşısında, yakın dönemde kadın sosyalistler, ilericiiler bile suskun kalmıştır. Yani TC, yaptıklarını hesabını vermemiştir. İşte bizim gerçekleştirdiğimiz; ilk defa, tarihin bu biçimde faşizm lehine akışını durdurmak ve bu rejimin yaptıklarını yanına kar olarak kalamayacağına göstermektir. Böylelikle de halkların, belki de yıllarca süren tarihi üzerindeki o çarpılmışlığı, hem de ağzını kapatarak, gözlerini kör ederek, yaptıkları çarpırmaya son vermek, halkların, düşen evlatlarını, şehitlerini, halkları yaşayan ve asla yenilmeyen değerleri olduğunu göstermek ve bunun böyle olduğunu kanıtlamak.

Sunu hemen hatırlatalım ki, bu devrimcilerin anıları üzerinde, hem de onların en yakınları tarafından bugün içine düşülen tasfiyecilik, hatta geçmişi lanet gelirme, "terdistiller", "şöyle ağır hareket ettiler, biz zor duruma düşürdüler, yaşamı zehir ettiler" vs. benzeri faşizme aynı ağız konuşan, hasta olan alıncaya teslim olmaları kadar iyi vardılar ve pısmıklık göstermesine "demokrasi geliyor, biz geçmişte hata yaptık" diyecek kadar da anlara ihanet edenlerin varlığı, bir gelişme göstermektedir. İşte bizim, faşizme başarı imkanı tanımamamız, şehitlerin anısına karşı bu tip sapkınlıkları ortaya çıkıldığına karşılıklı dikilemeye ve bugün bunu önemli bir noktaya kadar da götürmemiz, her türlü değerlendirmenin üstünde bir anlam olan büyük bir başarıdır.

12 Eylül faşizmine karşı, zindan direnişliğinde bir Mazlum'un, daha sonra Hayr'ın, Kemal'ın direnişliğini, gerçekten ölüme yaşam arasında kurulan en sağlam bir köprü; yani faşizmin dayattığı ölüme, direnişliliğin ulaşmak istediği

anlam arasında sağlam bir köprü olduğunu belirledik. Ve bu köprüde yürümeyi, yani gerekirse faşizme karşı ardarda şehitler vermemi; başarı kazanmanın yolu olduğunu da söyledik. Köprü'nün sunuuna kadar açılmış olduğunu da belirttik. Yani faşizmin abideliğindeki karanlık, uçurumu ve "yaklaşırsanız yerle bir olursunuz" diye bir korkutucu yola doğru giderken, bize bir köprü gereklidir. İşte zindan direnişliliğinin ve şehitlerinin anlamı bu kadar büyüktür ve bu büyüktür, tam da siyasi bir değerdir. Bu aynı zamanda mücadelede siyasiyal bir destekler de. Daha da ötesinde, mücadelemizin ve zindandaki siyasiyal bir zaferdir. Birkaç kişi, düşman ordularıyla fiziksel olarak savaşarak onları yenmeyi başarmışlardır.

Zindan direnişliliği, uzun tank-likların peşpeşe ancak izah edilebilecekleri, daha izah etmekte epey zorlanacakları bir durumdur. O koşullarda verilen bu savaşım, belki de insanlık sonunda çok az insana nasip olan bir dayanışma gücü ile gerçekleşen çok az kişinin başarılacağı bir savaşımdır. Ve bu savaşım verilecek başarımlardır. Dolayısıyla bu, şehitlerimiz PKK'ı, illemede, PKK'yı direnişli bir güç haline getirmiş, daha sonraki direnişli belirtilerinde yerleri her türlü değerlendirmenin üstündedir. Ve burada gerçekten yenilen, ölümcül darbe atan faşizmin kendisini derken, yine daha sonra direnişimizin de yükselişinde katkı olduğunu yaşamaya bakarak bunları belirterek, tamimatına hakikatleri söylüyoruz. Buradaki gerçek "**Direnmeç yaşamaktır**" sloganına ifadesini buluyor. Faşizm her şeyiye baş insandır, bunların şahsında bir halk teslim etmekte istiyor. D. Partiyi ve giderek halkı yeniliye götürüp onun yerine yeniden kendi kör karanlık ve haksızlıkları örülü geleceğini kesintisiz devam ettirmeye çalışıyor. İşte böylesi bir anda; faşizmin bu biçimdeki hakimiyetini, o kendine son derece güvenen ve yüz yıllardan beri de her bölgeyi getirdiğini zindanlardaki da kendi adına zincirleme bir gelişmeye tamamlamak istediği en kritik bir anda bu direnişli gelişi.

Eğer büyük bir başarıya ulaşılacak isteniyorsa, bu duruma parçalanması gerekiyordü. Zindan direnişlerinin anlamı işte burada ortaya çıkıyor. Bunlar, gerçekliği and TC'nin bu yapısını parçaladılar. Dolayısıyla burada yenilen sadece TC tarihi değildir. TC'nin şahsında en son kertesine kadar yetkinleştirilmiş olan bir despotizmin de canalıcı bir darbe yemesi ve bunun en temel halkasından kopmasıdır. Tabii ki zincir, en temel halkasından kopmu mu, onun aksi faza bir izi görmesi, tarihte sürekliliğinin sağlanması mümkün değildir.

Daha sonraki 1984-85 atılmaları vardır. Onların bu atılmızda da destek oldukları, hem gücümüzün güç verdikleri bilinir. Bu anlamda arkadan dayatılan provokasyon, işbirlikçilerin oyunlarına, öden böylesine çabalarına karşı tutarı karşı koymamız, onlar da kırıldıkları koruyarak, leke getirmeyecek en ufak bir talepte bile bulunmadan baş dik ve en onurlu karşılığı verdik. Bu noktada onlardan öğreneceğimiz önemli dersler vardır. Bu derslerden en başta geleni, ortaya kodukları tutarı partiliciliktir. Kesinlikle en ufak bir talepleri olmadıkları gibi, tam tersine, "yapmak istediğimiz küçük bir katkıdır", "Partinin yürütüldüğü mücadelede biz de elimizden geldiğince böyle bir çabaya karşılık vermek istiyoruz" demeleri, işte bu gerçeğin somut bir örne-

ğidir. İstedikleri tek şey, gelişmelerinde daha fazla bilgilendirilme-leridir.

Burada süreklilik denen bir olay vardır. Şüphesiz ki, onlar sekiç yüzü aşkın süredir bir direnmeçli saat kendi başlarına götürüyorlar. Her düzeyde faaliyetlerimizin birleştiği otkisi bunda önemli bir rol oynuyor. Ama, her şey ağmen, yine de onlar kendi mevzilerinden sökülüyorlar; o mevzileri sürekli savunuyor ve bunda giderek önemli bir başarı noktasına kadar götürmüş buluyorlar.

Dişarabık zindan direnişlerini yeni dönemi de göstermek bir direnişle açmış buluyorlar. Tutarı, sorumlu devrimciler, en zor koşullarda da yaşansa zafer kazanmasını biliyor. Bu, direnişin ispatladığı temel hakikatlerden birisidir. Çeşitli düzeyde yoldaşlar, tarihin kaydedildiği en amansız koşullarda ve en uzun süreli bir direniş önemli bir kilometre taşı döşenerek dönüme bir noktaya getirmişlerdir. Bu, kendiliğinden veya başı hapishane koşullarında mümkün değil, aktif geliştirilen bir direniş değildir. Tam tersine, şanlı halk savaşımızın özümsüzdeki dönemi güçlü karşılama, ona kendi şanlı direnişliklerine yararış katkıda bulunmak için, bilinci ve planlı bir şekilde geliştirilmesi ve böylelikle en zor koşulların devrimciliğinin nelere kadar abledileceğini ortaya çıkarmıştır. Bunu çok şanlı bir direniş olarak görmek gerekiyor. Çünkü bu direniş, aynı zamanda bir de—ister lehterlese aleyhte olsun—koşullara devrimci ifade dayatıldığına nasıl mücadelede bulunulabileceğini en görkemli biçimde ortaya koymuştur. Devrimi olmanın bu temel taşıların en güçlü karşılığı vermiştir ve aynı zamanda bu dönemin bir sonucu olmuştur.

Onların gerçekleştirdikleri kısa vadeli son direnişleriyle ulusal kimliği resmi düzeyde dümsane hatırı ettirmeleri, en üst düzeyde zızzat faşist-askeri rejimin başı Evren ve Oza'nın bunu kabul etmeleri, Milli Savunma Bakanlığının sökişması ve yine muhafeletti Partinin de en azından bunları kabul etmelerini, bütün resmi siyasi düzeyin adeta başka caresinin olmadığını bilerek kabul etmesi zorunda kılması, ulusal direniş tarihinin önemli bir aşaması, onun bir sonucu ve yeni dönemin başlangıcıdır. Bu direnişten öğrenilecek epey dersler var. Bu özellikle insanlığın ulusal kurtuluş için ve her türlü köleliğe karşı direnmede izemesi gereken yolu ve bunda iddialı olanların nasıl yaşamaları ve neleri nasıl yaratmaları gerektiğini ortaya koyuyor. Bu elbette bunu iyi açan Partinin ideolojik siyasi çizgisi kadar, onu doğru uygulamanın da demek olduğunu da çok açık biçimde ortaya çıkarıyor.

Son direniş önceki katkılarını daha da geliştirmiştir. Hatta halk savaşımızın yönlendirilmesi doğrultusunda bir adım olduğunu, bir stratejik bir düzeyde kabul ettirmişir. Nitekim direnişin geniş halk güçlerini katan bir gelişme olmuştur. Tabii ki bir de kısa vadeli bir kazanımı vardır. Bu, ulusal kimliği resmi düzeyde itiraf ettilermiş, Türkiye içinde demokrasi mücadelesine çok güçlü bir ivme kazandırmış, önderinin her türlü feryadına rağmen bir SHP'yı doğru demokratik konuma zorlaması, adeta buna mecbur etmesi; hatta ANAP da dahil diğer partilerin kendilerince daha "anlansız" davranışlarını gereğini duyma noktasına getirmişlerdir. Bu, direnişin yüzükümlü Türkiye demokrasisi üzerindeki etkileridir.

Direniş katılanları sayısı iki bin olarak veriliyor. Bu sayı daha da

kabarabılır. Altıyüzyek yakın yoldaşın ölüme orucu gibi bir direniş göze almaları sözkonusudur. Bu onları Kürtükörü. İsteklerinin yerine getirilmesi kararlılığıyla devleti kiginin ölüme örucuna devam etmesi, Çanayla merkezi de dahil olmak üzere bütün bir rejimi sarımsı ve onları çok erkenden böylesine beklenen mevtizlere zorluyor. Bu kadar kişiyi ve büyük bir çoğunluğuyla kararlılık içinde ölüme örucuna sürdümesini TC kaldırmaz. TC açısından burada, dünya çapında büyük bir yeniliğe uğrama tehlikesi vardır. İste onları geri adım attıkça da zorlayan bu gerçekler. Yoksula ilimli ölümlerinden ya da alıncaşıklarından kaynaklanmaktadır. Kaldı ki, en azgın bir soven olarak Evren'in son konuşmasını biliyor. Bu, direnişin ispatladığı temel hakikatlerden birisidir. Çeşitli düzeyde yoldaşlar, tarihin kaydedildiği en amansız koşullarda ve en uzun süreli bir direniş önemli bir kilometre taşı döşenerek dönüme bir noktaya getirmişlerdir. Bu, kendiliğinden veya başı hapishane koşullarında mümkün değil, aktif geliştirilen bir direniş değildir. Tam tersine, şanlı halk savaşımızın özümsüzdeki dönemi güçlü karşılama, ona kendi şanlı direnişliklerine yararış katkıda bulunmak için, bilinci ve planlı bir şekilde geliştirilmesi ve böylelikle en zor koşulların devrimciliğinin nelere kadar abledileceğini ortaya çıkarmıştır. Bunu çok şanlı bir direniş olarak görmek gerekiyor. Çünkü bu direniş, aynı zamanda bir de—ister lehterlese aleyhte olsun—koşullara devrimci ifade dayatıldığına nasıl mücadelede bulunulabileceğini en görkemli biçimde ortaya koymuştur. Devrimi olmanın bu temel taşıların en güçlü karşılığı vermiştir ve aynı zamanda bu dönemin bir sonucu olmuştur.

Demek ki, tutarı devrimciler direnirler ve kazanıyor. Bu gelişmelerin altında kesinlikle bu gerçek vardır. O halde bizim de yoğun bir biçimde direnerek durduğumuz alanları, koşulları ve zaman lehimize ve da aleyhimize; nasıl olursa olsun, her zaman gelişme kaydetmek mümkündür. Ulusal kurtuluş ve devrimi demokrasiyi aktif yaşamın zorunlu bir aşaması olduğu yerde bunun gereği mutlaka yapılır ve sorumlu devrimciler bunda başarı kaydedebilir. Ekailik ve olumsuzlukları mesele yapamaz. Bunun halen içte ve dışta Partiyeye dayatılan her türlü tasfiyecilik, boğuculuk, hatta bunun üzerinde sayısız kişiyi yaşam hesapları içinde olma, bireyselliğinin bir eğitim haline getirilmesi, bu gelişmelerle tamamen çelişmektedir. Bunların kabul edilemeyeceği çok açıktır.

Zindan direnişliliğinin anlamı üzerinde daha çok düşünülürse; bu direnişin geleceğe yanıtılması için büyük bir örgütlülük olayı olduğu da kavranır. Biz bu gelişmeye siyasi ve silahlı faaliyet başta olmak üzere her türlü araçla temsil etmeye başarısız, göreceği ki bu halkın parçalanması altında bin yüzü aşkın bir despotizmin ölümcül darbe almasıdır. Bu en büyük savaşlardan birisinin halkları ve özgürlük adına Partimiz tarafından kazanılması demektir de. Tabii yine bu konuda daha önce de belirttiğimiz gibi onları sözcüleri olan bizler, bu görevi böyle anmalı ve yaparsak bu böyledir.

Dönemin koşulları içinde yapmamız gereken en doğru şeyin direnişli biraz daha yakıcı kelmek ve şehitlerle aramız fazla açmamak olduğu, bunun için de fazla fazla gücümüzü ülkeye taşımak, silahlı savaşımıza daha da geliştirmek olduğu açıktır. Nitekim atılmamız her türlü engellemelere rağmen gerçekleşmektedir. Bu atılmız, bağlantısız şehitlerimiz kadar, bu zindan şehitlerinin anlamları bağlişlı öğreneneye bir görev olarak olduğu biçiminde bir anlayış üretti.

Görülmemiş işkencelerin ve bu işkencelere karşı direnişin her birisi, her bir militanı, bir sempatisan şahsında bir meydan sava-

şından daha görkemli olan savaşlar vardır. Burada TC'nin işi bitirildi. Burada bir kişi, bir devlete karşı savaş ve kazandı. Buradaki direnişler, Kürdistan halkının er devrimci, en iyi, en soylu temellerde kalkışını, hem de insanlığın hanesine en seçkin bir biçimde girişini kanıtlamıştır. Dolayısıyla her yönüyle doğru kavraması gerekir. Hiç kimse bu sürecin anlamını tam olarak kavrayamaz, PKK'nın daha sonraki gelişmelerine akıl erdirmeye, ona layık bir militanı oluşturamaz. Özelele zindan direnişliliği kavranmadaki bir PKK'lı olunamayacağı gibi ya bir tasfiyecilik, ya bir boğuculuk olur çıkmak, ya da son derece bitik bir mültelik külesi olmaktadır öteye gitmeyecek bir tip karşı ortaya. Onların direnişlerini esas almayan, iliklerine kadar onun duymayan, onun büyük bir dava, sunuuna kadar bağlı kalınması gereken bir örnek olarak iliklerine kazanmaya, iliklemeye birisi Part davamızda her zaman tehlikeli olacaktır. Her zaman ota sektirizim, tasfiyecilik var olacaktır. Onun için biz, günümüzün taktik önderliğini yürütenler bu büyük direnişlilikten büyük güç alacağız. Büyük bir güç kaynağı olarak bakacağız buraya ve anlam vereceğiz. Bu dönemin önderi düzeyinde büyük direnişleri var. Büyük boğucular da var. Tarihe en anlamlı biçimde geçmiş ve geçecek olanlar var. Büyük bir kararsızlık ve ikirciliklik de vardır. Yani o ortayolu konumla yaşamıştır.

O halde bunun özenle incelemesini bilelim, günümüz için dersler çıkaralım ve tercih edeceğimiz özellikleri, bu ates altında çekilecek yeni bir tipin oluşumuna hazırlararak sağlayan zindan direnişliliğine yakalayalım.

Son direnişte, şehit düştüğü haberi aldığımız M. Emin YAVUZ yoldaş, en az donanım zindanda gündüldü uzun süre direnebilen. Bu direniş bugün dokuz yüz yoldaşırakıyorm. M. Emin YAVUZ yoldaş, PKK'nın ilk kitleleştiği dönemden başlayarak kavga-yırmurku direnişlerden silahlı gösterilerle kadar ve her türlü zorluk altında bütün direnişlere katılımı, en son olarak da TC genelliğine karşı böylesine bir direnişte sunuuna kadar direnebilmiştir. Bu bir gerçeği kanıtlamaktadır, ki o da şudur: Baştan itibaren PKK'nın direnişinde bu kişiliklerin imzası vardır. Bazılan bugün PKK adına çok şey söylemeye kendilerini çok şey sahip görebilirler. Ama bunlar önemli yanlıgıları dotudur. Özellikle iş zeminlerinde, bu tip yanlıgıları yaşayanlar az değildir. Oyas PKK'yı PKK yapan, en baştan gündüldü kadar bu tip paşmalar ve sahip-lerdir. Büyük Parti yüreği, Partinin büyük direnişli kılığı, bu kahramanların omuzlarında yüklenmiştir. Belki çok laf yapması bilemişlerdir ama bütün önemli direnişlerde de vardır. Bunların birleşik etkisi, kazanan PKK'dır.

Partiyeye ve şehitlerin anısına kesin bağlılık, bugün yüzlerce ve binlerce ortaya çıkarmıştır. Böylece yüzlerce şehit vardır. Adısı bir Parti emekçisi, bir direniş kahramanı olarak gösterişiz ama derinden bir katilima ilk güden son nefesine kadar Parti ve halkın çıkarlarını esas alan M. Emin YAVUZ yoldaş, en eski bir yoldaş olması itibarıyla da bu gerçeği en güçlü bir anı olarak bize hatırlatırken; boş yaşamadığını, önemli direnişlerde büyük etkisinin abileceğini ortaya koyuyor. Onu ve On'un şahsında bütün direniş şehitleri ve direniş kahramanlarını temelde selamlıyoruz.

DEVAM EDECEK

kadroso Eyup (Rıza) yoldaş şehit döşümür. Öyleki, çok karanlı oldu ğu ğin, gruplar arasındaki ba ğlanı klesildi ği ği, karakolun ğine ğirildi ği halle mevziler terk edilme ği ği. Yo ğun bir ğü ğle saldı rı ğerke ğle ği ğinden, sonuç alamamadan dö türü, sö mürgeciler busu basını lardaki taktik za ğıflı ğına yararlanarak sabit karakol sayırları daha da arttı rırırır. Bu a ğıdan eyem planlamalarına ğirilenler, eyem yaratıcı ğı olmu lumsuz etkilere de iyice hesaplamak gerek. Yani yapacağı eyem in olumlu veya olumsuz sonu ğlarını ö nceden hesaplamak ve do ğacak olan ğemelileri kend i lehimize çevirmek için ö nceden hazırlık ol mak ve düş manın toparlanmasına fırsat vermeden hemen harekete geçmek zorunludur. Ş imdiye kadar birçok alanda büyük ğemlelere yola ğın çok ö nemi eyemler ğerke ğleştirildi. Ancak zamanında tedbir alınmadı ğı için, eyemleri zımların ürünü nün toplanma yete rlikleri olmu ş tur. En belirgin ö rne ği 15 Ağ u ş tıs eyemidir. 15 Ağ u ş tıs eyem inin yaratacağı eyem ö nceden ğorü mlü ğü için, uygun hazırlık yapım ımsız, muazzam ğemle ortamında ğü clerimiz eli-kolu adeta ba ğlı kal mıştır. Buna benzer birçok ö rnek vardır. 12 Ağ u ş tıs 1986 Uludere'deki puslu eyem i de ö nemi ği ğemle me sağ lamış tır. Ancak alandaki Parti ğö cümüzün yanlış hareket tarzı, ğemlemin ürünü nü topla mamsız engellemiş tir. Kitlelerden Parti saflarına ğeniş anık olmu ş, ta kani ğin ö nü a ğılı m, bir k ö yünde 8 ğenç birden saflarımıza katılmış, ancak yanlış yö ntem izlemesinden bu ğenler tekler serbest bırakılmış tir. Dolayısıyla tiki kanık yeni den bas ğörtürmü ş ve 1987 yılına kadar devam etmiştir.

Savaş, beşirliklerin en çok hakim oldu ğu alandır. Bu a ğıdan eyemlerde uygulama anında ği beklenemiyor durumlar ortaya çıkabilir. İ ş te bu beklenemeyen olu mularına karşı do ğru inisiyatifte fa ul birleme, komutanın omuzuna binmektedir. Zaten komutanlık yetene ği de en çok bu tür anlarda kendisini gösterir. Do ğru karar veren, inisiyatif kullanan, emrinde eyem sa vaş larını koruyan ve düş manı darbe indiren komutan, ğerçek anlamda komutanlık vasıflarına layık olabilir. Ancak bazı eyem ö rneklerinde dikkate alınmayan ani bir duruma karşıla ş tırıldığında, kararsızlık bas ğörtürmekte, savunma ve saldı rı esasında tereddütü dü nün için ğirilmektedir. Eylem kalı ş tırıldığında sert ve ani hareketler dü ş manın toparlanmasında ve mevzilenmesine fırsat vermeden, eyem de inisiyatif sonuna kadar elde tutul mak zorundadır. Aksi takdirde düş man bir kez mevzilenme fırsatını bulursa, eyemde başarı sağ lamız yanı n da düş ece ği ği, iş ar etme durumunda kayıplarımızın olacağı da aş ır tır. Zaten ğerilla sa vaş ının bir karakteri de, düş manın beklemeyi anda ve yerde, düş manı en za yıflı noktasında sert ve ani darbelerle vurmaktır. Ki, ğerilla sa vaş ı inisiyatif ve üstün lü ğünü veren, bu sa vaş ın tarzdır. 1987 Sonbaharında Çukurca da, Demirler ailesine yönelik kö y ba kını eyemini de ğerlendirdi ğimiz böyle bir duruma karşıla ş tırıldı. Söz konusu eyemde de ğerli Parti kadrolarından Harun ARAS yoldaş ğe ğü ş tü. Planlama ö nemi sayılabilecek eksiklik yoktur. Uygulama anında sert davranılmadığından, düş man mevzilenme fırsatını buluyor. Bir kez düş man mevziledikten sonra, eyemle ısrar, kayırmız yol açıyor. Di ğer bir husus da, eyeme kalış

anında planlamayı etkileyecek ö nemi bir ğemle olmasınayla ra ğmen, komutan inisiyatif adına planlamayı bir kenara bırakıp, tek taraflı bir planla hareket ediyor ki, bu durum büyük oranda eyem basarı zılıkla sonuçlanmasında olu ş uyor. Bazı yö nleriyle bir eyem benzerlik arzeden i ğinç bir eylem de, 1987 Baharında Ş emdin'in Kenetok kö yüne yapılan baskındır. Kö y, üç haneliktir, düş man ğü cü alabil di ği kü çümsenmiştir. Bir eylem kalış ına ğirilmiş den ziyade, normal bir kö ye ğir biçiminde hareket edilmiş, savunma ve saldı rı grupları tam ayrı mamsız, toplu ola rak kö ye ğirilmiş tir. Birli ğimizin alandaki varlığından ö nceden haberdar olan düş man, gü venli ği tedbirlerini arttı rırır. Hareket tarzında eksiklik ve ğerilla sa vaş ının kurallarıyla oynamasınca, kö ye ğirilir ğirilemez, düş man mevzilenme fırsatını bulduğundan, çıkan çatış mada ö ç yoldasımız; Sadun, Zeki, Cemil şehit dü ş tü. Bu eylem de de, di ğer ö rneklerini verdiğimiz eyemlerdeki eksiklik ve yanlış hareket tarzı tekrarılanmıştır. En ö nemi sı, baskına ğiddetli halde seri davranılmadığından, düş man mevzilenmiştir. Komutan, ğö revlerini yerine getirmeyi ği, sa vaş ların uygun bir biçimde konumlandırılması, dü zü neli bir ğeril çekilmesi de sağ lanmamış, sa vaş ları tamamen kendi baş lamış tır.

Olumsuz ö rnekler karş ın, olumlu ö rnekler de mevcuttur. Orhan yoldaş ın komuta etti ği 12 Ağ u ş tıs 1986 Uludere puslu eyleminde planlamaya ğö re saat 16.30'da sonra eylem baş lamıştır. Ü ç düş man aracının saat 14.00'de ö nemi üzerine inisiyatif kullanılarak eylem baş latılmı ş ve bilindi ği ği düş manı büyük bir darbe indirmi ş tir.

Geçmiş eylemlerden çıkarcacı ğım bir tecrü be de, eylem baş latma anındaki gecikmeler veya erken baş latılmaları. Bu durum genellikle eylemi yönetmekten sorumlu komutanın kaynaklanmaktadır. Her iki durumda da eylemin başarısızlıkla sonuçlanmasına neden olmaktadır. Gerek ö nceden belli bir hazırlıktan sonra yapılan eylemlerde olsun, ğerçek fırsatların değerlendirilmeyeceği olarak karar verilen eylemlerde olsun zamanından önce veya ğer baş latılan eylemler, eylemin başarısızlığında görüldü ğü ği, planlamada dikkate alınmayan ani bir duruma karşıla ş tırıldığında, kararsızlık bas ğörtürmekte, savunma ve saldı rı esasında tereddütü dü nün için ğirilmektedir. Eylem kalı ş tırıldığında sert ve ani hareketler dü ş manın toparlanmasında ve mevzilenmesine fırsat vermeden, eyem de inisiyatif sonuna kadar elde tutul mak zorundadır. Aksi takdirde düş man bir kez mevzilenme fırsatını bulursa, eyemde başarı sağ lamız yanı n da düş ece ği ği, iş ar etme durumunda kayıplarımızın olacağı da aş ır tır. Zaten ğerilla sa vaş ının bir karakteri de, düş manın beklemeyi anda ve yerde, düş manı en za yıflı noktasında sert ve ani darbelerle vurmaktır. Ki, ğerilla sa vaş ı inisiyatif ve üstün lü ğünü veren, bu sa vaş ın tarzdır. 1987 Sonbaharında Çukurca da, Demirler ailesine yönelik kö y ba kını eyemini de ğerlendirdi ğimiz böyle bir duruma karşıla ş tırıldı. Söz konusu eyemde de ğerli Parti kadrolarından Harun ARAS yoldaş ğe ğü ş tü. Planlama ö nemi sayılabilecek eksiklik yoktur. Uygulama anında sert davranılmadığından, düş man mevzilenme fırsatını buluyor. Bir kez düş man mevziledikten sonra, eyemle ısrar, kayırmız yol açıyor. Di ğer bir husus da, eyeme kalış

anında planlamayı etkileyecek ö nemi bir ğemle olmasınayla ra ğmen, komutan inisiyatif adına planlamayı bir kenara bırakıp, tek taraflı bir planla hareket ediyor ki, bu durum büyük oranda eyem basarı zılıkla sonuçlanmasında olu ş uyor. Bazı yö nleriyle bir eyem benzerlik arzeden i ğinç bir eylem de, 1987 Baharında Ş emdin'in Kenetok kö yüne yapılan baskındır. Kö y, üç haneliktir, düş man ğü cü alabil di ği kü çümsenmiştir. Bir eylem kalış ına ğirilmiş den ziyade, normal bir kö ye ğir biçiminde hareket edilmiş, savunma ve saldı rı grupları tam ayrı mamsız, toplu ola rak kö ye ğirilmiş tir. Birli ğimizin alandaki varlığından ö nceden haberdar olan düş man, gü venli ği tedbirlerini arttı rırır. Hareket tarzında eksiklik ve ğerilla sa vaş ının kurallarıyla oynamasınca, kö ye ğirilir ğirilemez, düş man mevzilenme fırsatını bulduğundan, çıkan çatış mada ö ç yoldasımız; Sadun, Zeki, Cemil şehit dü ş tü. Bu eylem de de, di ğer ö rneklerini verdiğimiz eyemlerdeki eksiklik ve yanlış hareket tarzı tekrarılanmıştır. En ö nemi sı, baskına ğiddetli halde seri davranılmadığından, düş man mevzilenmiştir. Komutan, ğö revlerini yerine getirmeyi ği, sa vaş ların uygun bir biçimde konumlandırılması, dü zü neli bir ğeril çekilmesi de sağ lanmamış, sa vaş ları tamamen kendi baş lamış tır.

Olumsuz ö rnekler karş ın, olumlu ö rnekler de mevcuttur. Orhan yoldaş ın komuta etti ği 12 Ağ u ş tıs 1986 Uludere puslu eyleminde planlamaya ğö re saat 16.30'da sonra eylem baş lamıştır. Ü ç düş man aracının saat 14.00'de ö nemi üzerine inisiyatif kullanılarak eylem baş latılmı ş ve bilindi ği ği düş manı büyük bir darbe indirmi ş tir.

kalmaz. Ve hele uzun bir süre dar bir alanda hareket eden ğerilla birli ği, düş manın saldı rılarını ve operasyonlarını karış ırlarını duymadık kalır. ğizlilik kuralları zorlandığı ve operasyonları ve ö nceden düş man tarafından keş fedilen noktalar da konumlandırıldı zamanlarda, düş man saldı rılarına maruz kalır. Yü ye bellı yo ğuz ğahları takip edil di ğinden düş man pusularına düş er. Bu tür hareket tarzından kaynaklanan eksikliklerden ö türü istemedi ğimiz birçok çarşı ma meydana gelmiştir. Ēerilla sa vaş ını ve bir ğerillanın usta olu ş u bu noktada kendisini gösterir. Düş manın yo ğun saldı rı ve operasyonları altında grubunu koruyan, düş man çabalarını bo ğa çıkaran, bu yönde de düş manı bo ğuzna uyduran ğerilla ğerçek anlamda ğerilladır. Yani düş manı ş aşı rlan, yoran ğerilla en za yıflı anı yakalayarak düş manı darbe indirir. Ancak belirtmi ğim ği, yanlış hareket tarzı, istemedi ğimiz yerde ve zamanda düş manı çe ş itli düzeyde çatış manlarımız olmu ş tur. Bu çatış malar kayıp vermemek, hatta düş manı ö nemi kayıpları da verdiğimiz ö nemi düş mür. Çü nkü çatış ma tamamen düş man inisiyatifine ele ğirinceye kadar çok büyük tehlikelere karşı karşıya ğeril. Zaten ğerilla sa vaş ının gü cü lü ğü kendi kuş ununda istedi ği zamanda ve yerde düş manı darbe indirmekte ve sa vaş maktadı r. 22 Mayıs 1986'da Eruh alandında Cray çatış ması bazı yö nleriyle de ğerlendirildi ğinden çarpıcı bir ö rnek tir. Bu çatış ma grubun hareket tarzı neden olmu ş tur diyebiliriz. Krka yanı n arkadaş bir araya gelmiştir, ğerilla sa vaş ında zaman zaman birleş mek ve tekrar dağılmak ilkele çok ö nemlidir. Ēerilla gruplarımız bir araya ğeldi ğinde, ö nceden planlanan ve hazırlı ğı yapılan belli hedeflere yö nelermek mü cadesiyle atılım kazandı racak, tekrar kolları bölünecek birçok noktada ko rü neli bir şekilde peş taze darbelerle düş manı hareket edemey duruma getirirler. Ancak sö zkonusu alanda birkaç grubumuz bir araya gelmiş, ö nceden hazırlık yapım ımsız, planlı bir hedefe yö nelmis yotır. Grup, kalabalık oldu ğu için çevre kö ylerden kimsen karış ılmasında erzak sıkıntısı çekiliyor. Yö nelmeye ğerken ö nemi hedefler olmasınayla ra ğmen, tam di yebilece ğimiz bazı hedefler için hazırlık yapıyor ki, bu günleri almaktadır. Sü re uzadı kça — 15 gün alanda kalınıyor — düş man istihbarat toplama yanın da, grubu tü den imha etmek için alanda yo ğun askeri ğü cü konumlandırıyor. Nihayet dö ş man 22 Mayıs günü birkaç küçük grubun buldu ğu noktayı çembere alıyor. Düş man çö k — ö rs taktı ğı ğerene ğine bir noktadan görü nürken arkadan veya kolların çember daratılıyor. Grup komutanı, bu geliş imler karş ısında grubun sa vaş ı m bileş iminden silahlı nın dü zeyinden ve biraz da co ğrafyanın elverişlili konumundan ö türü çatış ma kararını alıyor. Ki, tüm arkadaş lar da düş manla ğö ğüş ğö ğüş e bir gü ndüz çatış madasına yanadı. Çü nkü ulu ş kın kahraman, şehitler şehit, ARK'ın de ğerli komutanlarından Mahmut KORKMAZ zü cü ş ehadetinin ardından henüz iki ay ğecemeyi ki, bö yesi bir gü nde kin ve ö klyeyle itikam almış tır. Elbette ki bu so ğu n bir duydu ğu. Fakat uygun bir çatış ma konumuna ğeçtiler. Düş man yanısı ra çatış ma dısında alı kaldı. Ayrıca stratejik bir noktaya yerleş en grup, çatış manı baş lamasına birlikte, ardından bu noktadan da düş manın eline ğecmesini, çatış man inisiyatif de ğerimine ele ğin. En ba ğta yanlış hareket tar-

zından kaynaklanan bu çatış mada Partimizin de ğeri ğü kadro ve sa vaş ısı Hacı Musa, Adnan ve Yaş ar şehit düş erken, beş arkadaş ımız da yaralandı. Düş man da ö nemi kayıpları verildi. Yukarıda belirtti ğimiz ği ği ği kayıp vermemek de bu tür çatış malar düş man inisiyatifine de ğerli ği ği zararıdır. Düş manı kayıp vermemek de inisiyatifimizde çatış malar, düş man sü rekli saldı rıya u ğrayacağı psikolo ğisi eline ya ş adı ğından gü nde bin kez ö lmektedir. Gelece ğin savaş ortamında yer yer istenmez de, irademiz dısında da olan bu çatış malar ğermizce zorunludur. Nitekim bu yö nli birçok çarşı malar olmu ş tur. Yapılacak iş üstün bir sa vaş ınika çatış ma anından itibaren tekrar inisiyatif ele ğirilmektir. Ki, ço ğu çatış malar da durum böyle olmu ş tur. Burada belirtimesi ğerken bir husus da, büyük gü cü lere birçok noktada birden ğirilen çarşı malar bir grubun ğö revini yerine getirmemesi veya belirlenen noktayı terk etmesi çarşı maların kaderini de ğerlendirmektedir. Bunun için verilen ğö rev sebat ve kararlı lık sonuna kadar yürütme zorunludur. Çü nkü tüm çarşı maların kaderi bir anda bizlerde de ğerlenmektedir. Çarşı maların karış ırları ğereri karş ılıklı olarak za yıflı nokta bülümekte veya bo ğuklardan yararlanarak ki tarafta durumu kendi lehine çekmeye çalış ır. Ö rne ğini verdiğimiz çarşı mada da görü ldü ğü ği bir noktanın düş manın eline ğecmesini tü den çarşı maların inisiyatifini eline ğecmesine neden olmu ş tur. Eylemlerde ğö zlemelen bir eksiklik de, bazen dü nün gü cü nü kü çümsenme, düş manın aidi ği tedbirleri yeterince dikkate almama ve dü rü mlardır. Ö zellikle ajan-mlis hedeflerine yö neli eylemlerde bu tür hatalar kiş ene daha çok ğiriliyor. Ö yle ki, dü ğüne gidiliyor ğeril, hedef noktasında gü venli kiz biçimde birikimler olmaktadır. Dü ğüne ğirer ğiye co ş uku ve devrimci saldı rı hile düş man hedefleri üzerine gitmede yadırganacak bir durum yotır. Aksine bundan gurur duyulur. Ancak bir düş man hedefi oldu ğu gö zardı edilmemesi zün yan planlamaya ve ğerillanın eylem kuralları uygulanarak, hedef bir ki ş i de olsa gü venli kiz ortadan kaldırılır. Aksi durumlarda kayıplarımız neden olmaktadır. Ö rne ğini 1985 Aralık'ında bir grubumuzun Cizre'nin Ş aħ kö yü muntarına yö neli bir saldı rı eylemi vardır. Sözkonusu muhtar (Kadri) ajanlık yapıp, ihbarı nın devrim ve halka zarar vermektedir. İ bharçıktan za ğecmesi için ö nceden bir kez uyarılmış tır. Ö zellikle uyarıldıktan sonra ki durumu dikkate alınmayarak kendisinin kuş kulamadı ğı dü ş ünmesinden hareket edilerek, normal zamanlarda oldu ğu ği evine gidilecek ve böylece etkisizleştirilecek. Bunun için grup fazla yoğun ö nemi almadan kapının ö nünde biririr. Durumu fark eden muhtar iç erden grubumuzda ateş aç ar ve Darar AKABY yoldaş ı şehit düş er, grubun di ğer ü yeleri çatış mayı almada eder, ancak sonuç mü dâhane ğerillanın kü çümsenmesinden kaynaklanan bu kayırmız sonu ğı ğemlemlerde de alanda bizleri zor durumda bırakmıştır.

Eylem planlanmasında eylem öncesi hazırlıkların yeterince yapılmaması sonucu yer yer eksiklik ve hatalar olmaktadır. Ö rne ğini grubun eylem öncesi hareket edeceği iş, eylemden sonra ki toplanma noktası, ğeril çekilece ği iş, erzak vb. ihtiyacı olan karış ırlarına ğeril vb. konular açıklı ğa kavuşturulması gerekir. Bunlar tasadı rleri

birakılmaz. Grupların ğö revleri net olarak konumlandır. Ö zellikle olumsuzluk ihtimalleri gözönünde bulundurularak, planlanan do ğrultusunda eylem ğecmedi ği takdirde nasil davranılacağı, yer çekilime hat, eylem esnasında ortaya çıkan eksiklikler ve alınması gereken tavırlar dikkate alınmadığı anlarda kayıplarımız olmaktadır veya eylem başarısız olmaktadır. Ēerilla sa vaş ını dü zü neli ordu sa vaş ından ayırt eden bir ö zellik de, ğerillanın inisiyatifini kullanarak tavır belirleyebilmesidir. Ani durumlara karş ısında, ş üphe ki, tavırsız kalınmaz. Ö nemi olan muhtemel ğemlemleri ö nceden sezip, hazırlık olmaktadır. Ki, bir ğerilla komutanının dehası bu tür anlarda kendisini gösterir. De ğinilmesi ğerken bir husus da, inisiyatif adına, yer kararla ş tırılan ve planlanan eylemlerden uygulama anında za ğecmemesidir. Aynı şekilde uygulama anında planın dış ına çı kmak, yeni bir plan ortaya atmak ve bu temelde hareket etmek, planı dış layarak ciddi bir ğemlemler olma dı ğı plan uygulamamak veya kararla ş tırılan planı yadırmak kendisine yeni bir plan uygulamak çok tehlikeli bir durumdur. Objektif olarak eylemi sabote etmek oldu ğu ği, kendisini uygulamaktır ki, bu tür davranış lardan dolay ş imdiye kadar çok zarar ö rü mlü ş tur.

Ēerilla sa vaş ında dikkat edilmesi gereken bir husus da sa vaş ın ö ncu sa vaş ı konumundan çıkıp, kitlelerin gü cü ile kitleleş en halk puslu dü zeyine çıkmasıdır. Bunun için milite ğrö lümlenmeye kitle ğrö lümlere hake eylemlerini yaygınlaştırmaktır. Ş ehirde, kı rda, da ğda — çapı kö kük olsa da — kitleler eylemlere seferber edilerek, düş man çok ş aşı nık iş ene sokularak, düş manın za yıflıkları derinleştirilir. Aynı şekilde birçok sa vaş taklı ğı ve eylem biçimi iç çe uygulamak suretiyle düş manın hareket kabiliyeti kısıtlanır. Bugün Kürdistan'da sö mürgeci ğe hizmet eden tüm yarı ve kurumsal hedefimiz durumdur. Çok yo ğun olan bu hedeflere yö neldi ğimiz ö randa dü nün içinde bulundu ğu çaresizlik daha da artacaktır. Ekonomik, kültürel, sosyal kurumlarından, hain, ajan, ibarlıkları ihnet odaklarına ve mali varlıklarına, faş ist ö rü n birliklerinden kontrolara kadar yo ğun hedefler vardır. Sa vaş ta sabit baskın, puslu vb. eylem biçimleri de yetinmemek gerekir. Mayınla, kundaklama, sabotaj, tuzak, suikast vb. eylem biçimleri de yaygınlaştırmalıdır. 1987 yılı sa vaş pratliğinde bu durumlar kimsi olarak ya pandı ve düş manın hareket kabiliyeti kısıtlandı. Ēerilla birikimlerimiz için ö nemi manevra alanları açıldı. Bunlardan da ö nemi dersler çıkarılmaktadır.

Tüm bu antlaş ılmaları da ö rnekler gösteriyoruz. Bu kadaryla ş imdilik yeteniliniz. 15 Ağ u ş tıs 1984'ten bu yana dö rt yıllık sıcak sa vaş ortamında yetenilencilik komutanları, kendilerinin bizzat yürütükleri, uygulamaları birçok eylemden ö nemi sonuçlar çıkabilir. Bunun ğeril bir sa vaş de neyimiy vardı. Olumlu ve olumsuz yö nleriyle sa vaş deneyimlerimiz dersler çıkararak, sa vaş sanatında yetenilencilik, Kürdistan koş ularına uygun, ğü cü bir ğerilla sa vaş ı ile düş manı ğerilecek, adim adim ilke topaklanmızdan korumak, ARK sancı ğı altında olu ş uş rak, "Bir çapı ö ğür vatan yaratmak" olana ğı ğer zamankinden daha fazladır. Ve bu netleş imdir. Yeter ki, sa vaş ı oynamayalım, sa vaş yasalarını do ğru uygulayalım.

Bolan Sa vaş Alanında Bir Grup ARK Mensubu

Baştarafı son sayfa

mızdan kopuşa kadar bile götürmüştür. Konferansımız, bunları tartışarak savacağı eğitimine gereken önemi gösterilmesini üzerinde önemle durmştur.

"Kitle eğitimi: Gerçekleştirilmemiş bir görev ve çözümlenmiş bir sorun olarak önümüzde duran hususlardan biri de kitle eğitimidir... Kitlelere yönelik kitle eğitimi, genel amaçta hizmet edecektir... Kitle faaliyetlerinde, Cephe örgütlenmesi çerçevesinde olduğundan, değişik sınıf ve tabakalara yönelik eğitim önümüzdeki koşullarda en doğru tarzda uygulanması şarttır. Bunun için:

1- Genelde eğitim koşullarının yaratılması.

2- Kırsal kesimde yazılı ve sözlü propaganda faaliyetlerinin örgütlü ve sistemli yürütülmesi.

3- Kitleye yönelik yazılı eğitimin legal insan, komite ve festsicilikler yoluyla hem basım, hem de dağıtım yapılmalıdır.

4- Üslenen kurucak okullarda milis eğitimi koşulları göre yapılmalıdır.

5- Şehir merkezlerinde kitle eğitimi, yukarıda belirtilen esaslar üzerinde planlı bir şekilde yürütülmelidir."

Geçmiş önemli bir eğitim zemini olarak işletilmeyen birlik içi eğitim hususunda da tartışan Botan ve Serhad Eyaletleri I. Konferansı, şu kararları vermiştir:

"Birlik içi eğitim: ... Yapıya, gelişen koşullara göre mücadeleyle kavramla, savaşma azmi ve istemini sürekli canlı kılma, eğitimin politik yönüne esas olarak, bu temelde politik manevralara düşman politikasını etkili yöntemlerle boşça çıkartma temelinde bilinç ve pratik sorunlar üzerinde derinleşme sürekli sağlanmalıdır. Bunun için:

1- Tüm yayın için yılda 45 gün kış mevsiminde eğitime ayrılmalı.

2- Birlik içine yönelik olarak, haftada bir gün eğitim yapmanın koşulları yaratılmalı.

3- Komünalın, hili olarak tüm yayının eğitimine özgün yöntemlerle ilgilendirilmeli.

Hem geçmiş faaliyetleri köklü bir tarzda ele alıp dersler çıkarma ve hem de yeni süreçlere daha güçlü yönlemler için faaliyetli kitlelere, bu dikkate alınarak —ki, sürecin eğitimi ve hazırlık süreci olarak değerlendirilmesi gerekmektedir— bu eğitim döneminin programında ağırlığı pratığın sorunlarına ve çözümlerine vermek, geliştiricidir. Böylece hem genel, hem de özgülde mücadelemin sorunları üzerinde yoğunlaşma sağlanmıştır. İkinci maddede ele alınan hususta, geçmiş pratiklerde birçok hataya düşülmüştür. Toplantılar, eğitimler uzun süreler boyunca ihmal eden birliklerimiz az değildir. Sıcak savaş koşulları da dikkate alınarak en az haftada bir gün eğitim faaliyetine ayrılmak durumundadır. Bu eğitimi de tüm birliğe etkili kılacak gerekmektedir. Pratiğin sorunları, güncel gelişmeler bu eğitim başlıca konularını oluşturur. Birliğin komuta kademesinin, tüm birlik üyelerinin eğitimine ilgilmesi önemlidir. Tek tek savacıların durumlarını da inceleyerek, gereken ilgi, destek, yaklaşım ve üslupla pratik eğitim sağlanabilir.

6- Üslenme sorunu üzerine karar

Önemli evreleri yasayan ulusal kurtuluş savaşımızda hila eyaletlerimizde gerçek, kalıcı çözüme kavuşmamış sorunlarımız başında üslenme gelmektedir. Çözümü başlı başına savastta güçlü değişikliklere yön açacak olan üslen-

menin doğru ele alınması, savastayınza kadar yanısırmış. Ülke topraklarında istenilen düzeyde kök salmamanın, "kaçak savast" tarzının gündeme gelmesini kaynağı üslenme sorununa ciddiye yaklaşmaktır. Konferansımızda da dile getirildiği gibi, mücadelemin üst boyutlara varması, üslerin yaratılması için bu yanlış anlayışların terk edilmesi zorunludur. Partimizin defalarca mahkum ettiği bu yanlış anlayışların ortadan kaldırılması, gerçek doğrunun egemen kılınmasında kararlılığı ortaya koyan Konferansımız, bu konuda belli kararlar vermiştir.

"Sağlıklı bir üslenmeye dayanmayan hiçbir savastın kalıcı başarıları elde etmesi, kendisini yenilemeye doğru bütünlü ve yeni başarılarla doğru gelişme kaydetmesi mümkün değildir... Teoride önmü bilinen üslenmeye pratik mücadele içerisinde gerekli önemi vermediklerimiz; savastta yaklaşımımızda gösterilen hatalı tutumlar, üslenmeye de yanlışlıkların, bu alanda görevlerini istenilen biçimde yerine getirilmesi ve savastta ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir üslenmenin yaratılması da mümkün olmamıştır."

İçerisine girdiğimiz yeni dönemde, tüm yanlış anlayışlardan arınarak üslenme sorununu çözmek, savastın büyümesine böylece karşılık vermek, ülke zemininde daha da kök salmak için eyaletlerimiz önüne kapsamlı görevler koyan Konferansımız, bu konuda belli kararlar almıştır.

"Üsler, ülke içi alanlarda, savastın geliştirilip yaygınlaştırılması sağlayacak biçimde kullanılmalıdır."

Üs alanları savastın bütün yönleriyle örgütlenirdir geliştirildiği birer sırımca tahtası, kurtuluş kıldıklarından örgütlenirdesinden iki nüveleri teşkil ederler. Bunun için üs yerlerinin seçimine de uygun alanlar seçilmelidir. Üslenmiş, savast merkezlerinde olduğu gibi, savast tüm ihtiyaçlarına cevap verebilecek etverilecek olmalıdır. Savastın gerek ve idarelerinden tutularak teknik ihtiyaçlara karşı karşılayabilmelidir. Yine yer seçiminin çoğrtaç açık uygunluğu, kitle desteği bakımından uygunluğu gözardı edilemez.

Madde 2: "Üsler, savastın gelişimine katkıda olarak tahkim edilmeli ve buna gereken önem gösterilmelidir."

Savastın büyümesine katkı olarak üsleri de tüm yönleriyle geliştirilmekte gerekmektedir. Bu, hem yeni üs alanlarının yaratılması ve hem de elde edilmesini gereken bir noktadır. Üslerin savunulması ve donanımıdır. Yani bir bütün olarak üslerin geliştirilip yaygınlaştırılması savastın daha da gelişeceğine gözardı etmezsiniz gereken önemli verimlidir.

Madde 3: "Ana üsler destek üslere kavuşturulmalı, hareket üsleri oluşturulmalı, bunlar, mümkün olduğu anda yoğun ve manevrayı kolaylaştırıcı tarzda olmalıdır."

Savastın önemli sorunu olan üslenmede, kendimizi baş dar alanlarla sınırlı tutmamacızdır apaktır. Tek bir üslenme alanı, elbette ki birçok sakınca beraberinde taşır. Bunun için ana üslerimiz destek üslere kavuşturmak, böylece manevra sahazını genişletmek durumundadır. Oluşturacağımız destek üs, ana üslerimizden kaçınmadan, tehlikeden koruyan ve ana üslerimizden daha geniş alanlara açılan nefes borusu rolünü oynayacaktır. Tek bir ana üsle yetinilmemesi, destek üslerle hakefelli üslerin, gizli ve açık üslerin içine ve

yanına geliştirildiğinde, bunlara dayanarak yaygın gerilayı geliştirme ve kurtarılması alanlara ulaşmak mümkündür.

Madde 4: "Bu üsler arasında sürekli bir iritab ve ilişki ağı kurulmalıdır."

Üslerimiz arasında sağlıklı bir iritab zorunludur. Gelişmelerden haberdar olma, gerekli müdahalelere bulunmak için iritab ve ilişki ağını bir sistemlik ve kurumsallaştırma olarak almamız. Bunun için gerek teknik ve gerekse diğer olanaklardan en iyi tarzda yararlanılmalıdır.

Madde 5: "Üslenmede gözükür dışarıda olan anlayış ve pratik davranışlar, üslenmeye gerekli önemi vermemeyi, üs alanları" diyerek öylem gerçekleştirecek kaçınan yanlış anlayışlara karşı mücadele edilmelidir."

Üslenmede ortaya çıkan yanlış anlayışlar ve bunların yaratıldığı tahribatları daha önce koymuştuk. Önümüzdeki dönemde bu tür yanlış anlayışların üslenmemizinde engel teşkil etmesini müsaade edilmeyeceğiz apaktır. Kimden kaçınarak üslenmek, savastın geliştirilmesini engellemek anlamına gelen bu yanlış anlayışlara karşı, Partimizin doğru anlayışla mücadele etmek en önemli görevlerimizdir. Eyaletlerimiz genelinde bu mücadele, en somut ifadesini üslenmeye pratik bir olgu olarak geliştirilme bulacaktır.

7- Parti değerlerinin korunmasına ilişkin karar

"Değerleri korumanın anlamı onları yerine ve ölçülü kullanmaktır. Değerlerin dikkate alınmaması istenilen düzeyde devlet verimlerini bu konuda eğitmek, doğru ve yerinde kullanılmalarını sağlanmasını gerçekleştirmek, yani aynı konuda içerisine düşülen olumsuzlukların değerlere zararlılığına asgariye indirilmesini ve tümünden ortadan kaldırılmasını yolu, değerleri örgütlü bir yapıya kavuşturmakta geçtili..."

Bunun için:

"Partinin değerleri olan kadro ve savastların kendi alanlarında ilişkilere dayalı ve sevgi gücündendirilmesi, görüş ve önerilere gereken önem verilirdir..."

Toplumun en gelişkin kesimlerini teşkil eden ve öncülük gibi tarihsel bir rol üstlenen Parti kadro ve savastların kendi alanlarında ilişkilere, gelecek toplumu nüvelerini teşkil etmek gerekir. Parti tarihimize görkemli örnekleri sergileyen bu ilişki tarzı dışarda ve içerde herkesin, tüm dost ve düşman gülerim gıpta ettiği bir ilişkidir. Bu kantonların birer gerçekliktir. Fakat özellikle 1987 yılında eyaletlerimizde yaşadığımız pratik, bir ilişki geliştirici olmayan ıpraticı ilişkiyle doludur. Tasfiyeciler ögelerin bundaki payları elbette büyük olmuştur. Diğer yanında militan yayımın ilişkilere egemen kılınması, toplumdaki mevcut ilişki tarzını aşmaması da bunda belirleyici ogedir. Gerek yönetim düzeyinde ve gerekse de yapımız düzeyinde kaynağını proletarya dışı sınıflardan, toplumsal zeminde, aile, aşiret, kabile ve sömürgecilik alan ilişki ve yaklaşımları terk etmek, kalıntılara bile yer vermemek durumundadır. Dava arkadaşlığının yüceltildiği pratik bir olgu olarak her an yanısırmış, sevginin temelinde bulun koymak zorunludur. Başta yönetimler olmak üzere, birbirlerinin düşüncelerine, önerilerine gereken önemi vermesi, ciddiye yaklaşmasını

salt bir saygı ve sevginin gereği değil, aynı zamanda sağlığı, uyumlu, doğru devrimci çalışmanın da bir gereğidir. İlişkilerdeki yeterliliklerin, birbirine gereken doğru yaklaşımın gösterilmesinin birlikteliklere yarattığı dağınıklık, parçayıcılığı mahkum eden Konferansımız, Partimizin değerleri olarak yapımızın gereken ölçüler dahilinde ilişki yaklaşım ve ilişki tarzını ulaştırması, asil görevlerinden biri olarak koymuştur.

"Partimizin temel güc kaynağı olan şehitlerin anısına bağlılık yapmamızın her alanında gösterilmelidir."

Partimizin temel taşları olarak tarihe mal olan şehitlerimiz, Partimizin en yüce değerleri olarak vücut bulmaktadırlar. Parti imkanı olarak savastın her türlü gelişimine, her atılımında şehitlerimizimiz imzası vardır. Parti ortamındaki herkesin ve tüm halkının sonuna kadar bağlı kalmak zorunda olduğu değerler şehitlerimizdir. Halkı örgütleyerek hızla militanlaşan Parti görevlerini yerine getirmiş, düşmanın üzerine yürümede emredici olan şehitlerimiz esas güç kaynağıdır. Çokça üzerinde durulduğundan şehitlere bağlılığın ne anlama geldiği üzerinde durmuyoruz. Ancak belirtilebileceği şudur ki; bugün her zamankinden daha çok anılarına bağlılık temin edilmek durumundadır. Temsilin pratiğe yansımada da güçlü iliski, güçlü örgütlülük, güçlü militanlık ve güçlü mücadelelerdir.

"Partimizin çizgisi her türlü sapmaya ve yanlış anlayışa karşı devrimci bağınazlık savunulmalı ve korunmalıdır."

Doğruluğu pratikte defalarca kanıtlanan ve zafetin garantisi olan Partimizin çizgisi düşmanın en yoğun saldırılarına maruz kalan değerlerimizdir. İster içerde ve isterse dışarı, direkt veya dolaylı düşman saldırıları ve militan yayımın çizgi devrimciliğindeki noksanlıklarını sonucu zarar verilmelidir. Bellirleme gerek yok ki; militanlığın, Partiyi sahip çıkmanın öncülü çizgi devrimciliğidir. Botan ve Serhad Eyaletleri I. Konferansı, Parti çizgisinin pratiğe yansımalarını engellemek isteyen ve önemli oranda tahribat yaratan, tasfiyeciler-vokvaktı girişimleri mahkum ederek; tüm yapımızı, yanlış anlayışlara karşı mücadeleyle, sınıf bakış açısıyla konulara yaklaşarak her türlü iyi niyetli, ancak dar ve yanlış anlayışlardan sıyrılıp yükseltmeyi dayatmıştır. Kaldı ki, eyaletlerimizde yaşanan son bir yılın pratik bunun dışında bir yaklaşımdaya önemeyemeyebilir, yüzüne bile bazarlığı sonuçlar alamayacağına netçe ortaya koymuştur. Parti çizgisinin yetkin uygulamaları olarak çizgisi güncellenmeye mahkumdur. Elbette ki sözkonusu edilen salt düşüncedeki bir savunma değildir. Daha çok pratik uygulamada maddi güce kavuşan bir çizgi devrimciliğinin ve çizgi savunuculuğudur esas almamız gereken.

"Kitle ilişkilerimize düşman tarafsızdan zarar verilmemesi önüne geçmek için siyasal, örgütsel ve idari tedbirler alınmamasına içerisine düşülen her türlü duyarsızlık aşımaları ve devrimci güçler; halka zarar verici tutum ve davranışlarına içerisine girmek için hassas olmalıdır."

Daha önceki konularda da büyük bir oranda işledikimiz bu hususa önümüzdeki dönemde ağırlık vermek, dikkat etmek mücadelemizin gelimi için zorunludur. Düşman kitle ilişkilerimize yönünde yönelmektedir. Çeşitli oyunlarla tuzağına düşürmeye çalışıyor. Bun-

da tehdit, şantaj, tutuklama vb.'nin yanısıra sızma, satın alma gibi yöntemler de kullanılmaktadır. Siyasal olarak kitleleri sürekli besteleme, ilişkilere giziği, örgütlülüğü egemen kılarak, düşmanın kafa karışıklılığı yaratma, ilişkilere yönelik yürümler, sızma vb. oyunlarını bu koşullarda kullanması, bu konularda içerisine girebileceğimiz herhangi bir duyarsızlık elbette ki düşmanın yararına olacaktır.

Bunun yanısıra halka zarar verici tutumlarla girmek için, azami çabaları içerisinde olmalıdır. Bu pratiklere kitlelere yaklaşımında ortaya çıkan birçok örnek Partiyi yanlışlıklarla ilişkilendirmektedir. Devrimin kaynağı kitleler olduğuna gözardı etmeden olarak yaklaşım gösterilmelidir. Saygı ve sevginin en yücesini, ilginin en gelişkinini, üstünü en sınırlı halkımıza gösterim gerektiği çok açıktır. Parti Önderliğimiz de belirtmiş olduğu güçlerimiz, "Bir tas serbat olup kendisini halk sunmalıdır." Pratikte halkımıza en güçlü değeri verilmelidir. Bu maddeye bağlanarak 6. maddede karar şöyledir:

"Partimizin maddi değerlerinin korunması ve doğru kullanımı için devrimci yapımı, temel tutumları ve ölçülü olmasını konuları gibi kurullara riayet edilmelidir."

Partimizin yoğun emekle yaratığı ve bugün çalışılmalarını emrine vererek mücadelemin hiline sınırlı sunduğu araç-gereç ve diğer maddi değerlerimiz anlamı bilinmemektedir. Eyaletlerimizde yaşanan pratiklerde değerlerimiz anlamına iyelik bir tarzda cavar verilmelidir; birakılmı yenileri yaratılması, edeklebilir bile yetenece korunmalıdır; birçok değerlerin heder edildiği çok açıktır. Partinin hiçbir emir ve zorlukta elimize verdiği silah ve cephanenin güçlü kullanımı sağlanmalıdır; gibi yer yer bakıldığında bile görülmüştür. Konferansımız bu yaklaşımların bir bütün olarak mahkum etmiştir. Her şeyden önce Parti değerleriyle yetinme değil, ya da hep Partiden isteme değil, mevcut değerlere yenisi katma görevimiz vardır. Tüm çalışmalarımızda bunu bir kılma olarak, bu doğrultuda hareket etmek durumundadır. Elimizdeki değerleri iyi korumak, ölçülü kullanmak, örgütlü dağıtım yapmak gerekir. Kendi ilginde bırakılmıya savunulması, bakımızlık, bakımsızlık ve ölçsüzlük de ortaya çıkabilecektir. Büyük zorluklara elde edilen değerlerimiz büyük ömertlikle harcamayacağız, büyük bir itina ve ölçüyle kullanacağız, pratiklerimiz de böyle olmasını gerektirir, belirtmeye gerek olmayacak kadar nettir. Örgütsel belirlememizin de kullanımı ve korunması en çok hassasiyet gerektiren bir husustur. Depolamada ve pakettelemeye gerekli derli-topluğa gitmek, sağlanılmadık kamuffetlere kadar birçok yönünde dikkat etmek zorunludur.

"Düşmandan kamulaştırma yoluyla alınan ve halkın yararına sağlanan değerlerin merkezliyle ilere korunması ve kullanımı bu maddede yapılmalıdır."

Başta halkımızın desteği olmak üzere birçok kaynaktan araç-gereç vb. değerlerin tamim adimsi sözkonusudur. Eyaletlerimiz genelinde gerek halktan ve gerekse

BOTAN VE SERHED EYALETLERİ I. KONFERANS KARARLARI YENİ DÖNEM PRATİĞİMİZİN SORUNLARINA IŞIK TUTUYOR

— II —

GEÇEN SAĞYAN DÖNEM

3- Çetecilliğe karşı mücadeleyle ilişkin karar

Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, çetecilliğe yönelik faaliyetlerde geliştirilmesi gereken mücadele yöntemlerini yoğunca tartışarak karar altına almıştır. Önemli büyük olan bu kararın gereklerini şöyle koymaktadır:

"Geleşün ulusal kurtuluş mücadelemize karşı faşist Türk sömürgeçliğine örgütlenildiğini ve 'Kürdü Kürde kirdürme' politikasının bir ürünü olarak gelişen çetecilik, yaşanılan eylemlilikle siyasal olarak yenilerke, çözümlüye bağlanmasa da halen belli bir güce olarak karşımıza bulunmaktadır. Önemli dönemdeki ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında yer alacak bu yapılmaması karşı amansızca mücadele edileceği açıktır... Mücadele yöntemlerindeki zenginlik ve yerliyerinde uygulanması, bu yapılmaması karşı amansızca mücadele edileceği açıktır... Geçmiş pratik faaliyeti bu konuda önemli yetersizliklerin yaşadığı, tekdüze bir eylemlilik içerisinde girildiği bilinmektedir. Önemli gerçek pratik faaliyette aynı durumların yeniden yaşanmaması mücadelemizin gelişimi açısından zorunluluk arzeder. Bunun için İlk Konferansımız aşığıdaki hususları tartışıp karar altına almıştır."

1. Madde: "Eyaletlerimizde alanların durumu dikkate alınarak çete örgütlenmelerini içerisinde yer alan kişiler durumu değerlendirilmeli, bu temelde belli bir sınıflandırmaya gidilmelidir. Sınıflandırmada, sınıf konumları, çetecilikteki gönüllülük durumları, silahsız bçimleri vb. hususlar dikkate alınmalıdır." Düşmannın tüm çabasıyla ayakta tutmaya çalıştığı çeteciliğin faaliyetlerini öneminin bilindiği hareket etmek zorunu olduğu gibi, bu faaliyetlere geçerkleştirmenin yol ve yöntemlerinde de hassasiyet zorunludur. Her şeyden önce çetecilik faaliyetlerini kapsamında yer alan unsurların durumlarını inceleyerek, kime nasıl ve hangi düzeyde yöneleceğimizi açıklığa kavuşturarak belli bir ayırıştırma gitmelidir. Sınıf konumlarını, bu faaliyete gönüllü veya zorla katılıp katılmadıkları, yani TC'nin gönüllü ve usuliyatı yapıp yapmadıkları gibi hususları da sınıflandırmada dikkate almamız gerektiği açıktır. Yapılacak sınıflandırmaya tekdüze yöntemlerden kurtulunca, hem de etkin faaliyetlikte çetecilik hızla dağıtılabilircektir.

Düşmanın, çoğunlu zorla silahlandırıldığı da gözönünde tutularak, her çetecilik yapısı aynı tarzda yönelimin uygun olmayacağı kendilerinin anlaşılmalıdır. Birinci maddedeki sınıflandırmaya bunu ordaya koymaktadır. İkinci karar maddesinde ise, çetecilikte çözümlü sağlayacak olan esas halkamızın yakalanması ve buna yönelmiş olduğu edilmektedir. Tali işlemlere yönelmekten ziyade çeteciliğin odaklaştırıldığı, bunu örgütleyip ayakta tutan baş elemanlara yönelerek çözümlü sağlamak esastır. Özellikle aşırı şekilde yararlanılan düşman, aşırıleri yeni gelenlerini çeteciliğin örgütleyicileri, yönlendiricileri olarak kullanmaktadır. Eyaletlerimizde bunun belirgin ör-

nekleri çoktur ve bunlar bilinmektedir. Düşmanın çeteciliğindeki tüm bir aşırıleri karşımıza aynı gibi tehlikeli bir yönelimden ziyade, yönlendiricileri hedeflemeye ve çözümlüye bu zayıf noktadan başlamak en doğrudur.

Konferansımız aldığı karar, çeteciliğe karşı mücadeleye direkt deviyet güçlerine yönelik mücadeledeki içiçeliğe dikkat çekmektedir. Genel olarak birini ötekini önüne geçirmek, ya da tek yanlı bir eylemliliğe gitmek çeşitli sakıncaları taşır. Buna dönmek için, TC'nin resmi güçleriyle çeteciliğe karşı eylemlilikle hedefleri uygun olmalıdır. Özellikle düşman, çetecilik vb. yöntemleri kendi resmi güçlerini kullanması, kayıp vermesini engellemek istemekte, bizi ise bu güçlerle oynayamaya çalışmaktadır.

Çeteciliğe karşı mücadele, salt gerilla güçlerimizle yönelmekter zeyade kitlenin başçuğunu de kullanmak, milis güçlerimiz de hareket geçirmek önem kazanmaktadır. Propaganda ve çeşitli çapta eylemlere kadar kitlenin yoğun seferber edilebilir.

Tüm bu hususları tartışıp karara bağlayan Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, çeteciliğe karşı doğru Parti politikasıyla mücadeleyi geliştirip faaliyetleri sağlaması esas almıştır.

4- Askerlik Yasası'nın uygulanması ve gerilla ordusunun kuruluşuna ilişkin karar

Ulusal kurtuluş savaşımız bugün büyüme sorunuyla karşı karşıya bulunmaktadı. Savaşın geldiği aşamada Askerlik Yasasının belirgin rolünü ortaya koyarak geçmişi mücadele pratiklerinden bu yönlü derslerin çıkarılması temeline yeni dönemde daha yaratıcı ve yetkin uygulanmasını önü açan kararlar almıştır. Uygulamada dikkate alınması gereken hususları da işleyen kararda şöyle denmektedir:

"Parti III. Kongresiyeli kararlarına alanın Askerlik Yasasının pratikte doğru uygulanması önem arzelmektedir. Askerlik Yasası kararları ulusal kurtuluş mücadelemizin verdiği sıvayeden ve gerçekliğinden doğmaktadır. Yasanın üç temel hükmü (gönüllülük, yükümlülük, zorunluluk), Ordu kuruluşunun esasını oluşturan orduların hükümlerinin yerinde ve zamanında her alanın özgül koşullarına uygun yöntemlerle hayata geçirilmesi temeline sahiptir. Askerlik Yasasını her bölgenin birbiriinden farklı özgülüklerini dikkate alarak, tekdüze, mekanik yöntemlerle değil, çeşitli yöntemlerle uygulamamız şarttır. Geçmiş bir yıllık mücadele sürecinde bu yana Parti çizgisi temeline uygulanmadığını dolay büyük tahribatların yaşanmasına sebebiyet vermiştir. Bunun nedeni bilindiği üzere alanda yaşanan sağ faaliyetli alanların Askerlik Yasasına yaklaşımları ve uygulaması mantığıdır. Atılan ilk adımda yasayı test etmeye çalışarak, plan ve talimatlarla birimlerimiz sağ faaliyetlikçe ülke pratiğine gönderilmiş, başarısız bir pratiğin sergilenmesine neden olmuştur. Bu noktada içerişini girilen yöntemlerimiz, yapılan kaba hatalar, yasanın uygulama

koşullarını yer yer ortadan kaldırması ve gerillanın büyümesi önemli oranda engellenmiştir. Girmekte olduğumuz yeni dönem pratiğinin kendi görevlerini başında gelen Askerlik Yasasının uygulanması sorununu esasları yoğun tartışmalarla ortaya konulmuştur. Buna göre alınan kararlar şöyle sıralanmaktadır:

Madde I: Geçmiş bir yıllık pratik süreçte Askerlik Yasasının uygulanması esasında içerişini girilen eylemlilik ve rastgeleliğin, yetmezliğin gözönünde bulundurulması en uygun alandan başlamak koşullu olarak hazırlık çalışmalarını yürütülmesi ve yasanın uygulanması için temel emvlerli hale getirilmesi şarttır. Bu temelde gönüllülük, yurtseverlik gibi durumlar dikkate alınarak, alınacak unsurların tespitine gidilir..."

Herhangi bir hazırlık faaliyeti yürütülmeden önceci, kestirmeci, rastgele içine girilen uygulamaların tahribatları yukarıda dile getirilmiştir. Yasayı ruhuna uygun hayata geçirebilmek için her şeyden önce ölçü ve planlı yaklaşım gereklidir.

Yasayı aşğıardan ele alamayacağımız gibi her şeyin bir anda gerçekleştirilmesi gibi tehlikeli bir mantığa da girmemekte gerektiği açıktır ve netir. Yasayı uygulamaya nereden başlayacağız? Uygulamaya geçecekmiş alan, eyaletlerimiz açısından ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimine en açık olan ve düşmanın en çok çelişki olan alanlardır. Yıllardan beri çalışmaya yürütülmüş kitlesel sempatisi ve desteğini kazandırmış alanlar sözkonusudur. Bu alanlar dururken hiç tanınmadığımız, uğradığımız atlanları ele başlamayacağız, başarısız bile başarı sağlayamayacağımız açıktır. Öyleyse yasamızın ilk elden yürütülebilmesi için alanların başyarak yasanın uygulanmasına geçebiliriz. Fakat uygun alanları tespitilte yetmezliktir. Bu ancak atılması gereken bir ilk adımdır. Bundan sonrası zamani uygulamaya hazırlama sürecidir.

Kararın III. maddesi şöyle: "Askerlik Yasamızın, TC'nin zorla askere alma sistemini boşa çıkarmak tarzda geliştirilmesi yöneliktir. Kürdistan gelişliğini Ördüye alıp ham beyinlerini yıkayan ve kendine göre biçim veren ve hem de halkımıza karşı savuşturması esas olan TC'nin bu politikasını işleme kılmac, önüne üzerinde durulması gereken bir konuyu oluşturmaktadır. Bu amaçla askerlik çığına gelmiş gençlik kesiminde TC ordusuna ekmasını sürdürmek için somut çalışmalar yapmak, özgül durumlara ilişkin çeşitli yol ve yöntemler geliştirerek ordumuz ARG'yi büyütürken, insanlarımızın TC'ye hizmete koşturulmasını ve hatta kendi halkına karşı savatırılmalarını da önlemiş olacaktır."

Madde IV: "Askerlik yasasının uygulanmasında İkn ve otoriteyi içine kullanmak esastır." Askerlik Yasasının zorunluluk hükmü silah zorunlu askerlerin alınması anlamına gelmektedir. Kitle politikamızın eğitim, İkn ve çarızamda politikamızda yakın bağ içerisinde. Bu temelde yaratılan zeminde Parti otoritesinin dayatmasıyla saflara katılması sağlanmaktadır. Ve

İknıyla otoritenin, devrimin çıkarılmasına uygun kullanılmasıdır. Burada elbette ki alanda düşman otoritesini kırıldığı oranda kendi otoritemizi test edebileceğimizi göz ardı etmeyiz.

Buna ek olarak değişik İknı maddede de sıralayabiliriz: "Kürdistan'daki köy, aşırı, mezhep çelişiklerini de dikkate alarak salt bir köyle sınırlı kalmamak, asker almayı geniş bir alanda ve her köyde gerçekleştirilmelidir..." "Askerlerin özgül durumları gözönünde bulundurulmalı, ancak her kişiden başyarak önce zamanla geliştirilmelidir..."

Bellirilmesi gereken diğer bir husus ise, alacağımız askerlerin alınelis durumudur. Bir alıden birkaç kişiyi birden almak veya "yasanın uygulanabilirliğini yamamaktadır" diye alıden birden fazla kişiyi almak, somut durumlarını dikkate almamak doğru olmaktadır. Her şeyden önce burada alınen durumunu dikkate almak ve kaç kişiyi yasa kapsamına alacağımızı tespitilte gitmek gerekir. Yoksa sadece soyut sınıf konumunun uygunluğu vb.'ni dikkate almak ve buna göre hareket etmek yetmemektedir.

Diğer bir madde ise şudur: "Saflara alındıktan sonra saflarımızda olduğuna dair askerin ailesi haberdar edilir." Böylece ailelerin çeşitli arızaları içerişini girmesi engellenirken, bu yüzerlin Halk Kurtuluş Ordusu saflarında olduğuna bilincile hareket etmeleri sağlanır.

İçerik olarak saflara alındıktan sonra askere yaklaşımlar, eğitim sorununa işleyen içünçü karar maddesi şöyle: "Mevcut gücümüzün kaldırılacağı oranda asker çıkarılmak, bunların birliçerisinde erimelerini sağlamak şarttır..." "Alınması aşığıdayları gönüllülük haline getirebilmesi, silah altında tutulabilmesi en önemli hususlardan biridir." "Köyünden, tarlasından kopup gelen bu insanları eğitim ve donanımı sağlamak, yapmaları gereken ilk hususlar arasındadır."

Kararın 12. maddesinde ise, gerilla ordusunun geliştirilmesi sorununu askerlik yasasının alanı başyete almaktadır. "Gerilla ordularımıza yasaya işlerlik kazandırılması ve savasın diğer sorunlarının çözümlü ile birliçte işlenilerek yapılmalıdır." Ordularımıza büyüme durumlarını önemli derecede yasadığımız bir dönemde olduğumuz bilinmektedir. Büyüme sorununu gerillanın bir sanat olarak ele alınıp uygulanmasını yanısıra, Askerlik Yasasının doğru uygulanması demek ordularımızın gelişiminde İmve kazanması demektir.

5- Eğitim sorununa ilişkin karar

"Halk olarak ordularımıza sürecin girerken, Ordu inşa sürecinin çözümlenmesi gereken sorunlarındaki bir de eğitimdir. Mücadelemizin gelişim düzeyine bağlı olarak eğitim faaliyetlerimizin de merkezi bir plan doğrultusunda yürütülmesi zorunludur. Bu merkezi plan çerçevesinde eğitim alanlarını somut koşullarına göre ele alınması ve uygulanması gerekmektedir. Eğitim ortak amaca hizmet etmesi, yani ulusal bilincin aşılması ve bu temelde ulusal kişiliğin

iekillenmesi ana doğrultusunda yürütülmesi şarttır. Eğitim sorunu sadece savasın güçlerimiz ve jereksa kitleler arasında bugüne kadar çözümlenmesi bir sorun olarak varlığını sürdürdüğünü belirtmemek gerekir..." Gelinen aşamada bu sorunun çözümlü bir zorunluluk kabildinin kendisini dayatmıştır... Bu nedenle başta kadro yapımı olmak üzere kitlelere kadar eğitim tasarrımları, doğru devrimci bir plan-program dahilinde genelleştiriltilmektedir. ek uzmanlık alanlarında eğitim de olanağın elverdiği ölçüde yapılacaktır. Eğitim, kadro, savasçı, kitle ve birliçte eğitim olmak üzere dört temel noktada ele almak mümkündür..."

"Kadro eğitimi: Mücadeleye yer vermede ve taktik uygulamaları olmaları İbarıyla kadro eğitimi yapılacak temel eğitim başında gelir. Resmi bir program dahilinde yürütülecek temel eğitimin yanında, eğitim sürekliliği pratik faaliyetlerle içine girelcek bir durumdur. Uzmanlık eğitimi de yine bu çerçevede ele alınacaktır. Bunun için:

1- 3 aylık temel eğitim yapılması.

2- Uzmanlık dallarına göre kadro eğitiminin yapılması."

Ulusal kurtuluş mücadelesi gerçekliğe elbette ki çeşitli alanlara ilişkin daha da gelişmiş ihtiyacı sabahtı elemanlara duyulan İhtiyacı da artırmaktadır. Konuları ve yetenekleri de gözönünde bulundurulacak olanaklarımız dahilinde kadroları belli uzmanlık alanları üzerinde eğitim yetkinleştirmek, uzmanlaştırmak önemlidir. Uzmanlaştırmada da tali olan görüşleri değil, temel ve güncel olan görüşleri birinci plana almanın gerektiği açıktır.

Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı eğitime ilişkin aldığı kararlardan ikincisini ise, savasçılara yönelik eğitim çalışması oluşturmaktadır. Karar maddesi şöyle: "Sorunu Ordu esasları temeline ele aldığımız göre Ordu bünyesinde alınacak bçinlere savasçının eğitimini en sıkıktı bir biçimde sürdürmek en önemli hususlardan biridir. Bu aşından savasçı eğitimi en yoğun ve detaylı bir tarzda sürdürülecektir. Bu eğitim tek düzey değil, çok yıllılıklı içeren bir eğitim olmak durumundadır. Neden, İncin ve kime karşı savasçının kavratmak, ulusal bilincini aşılması amacıyla bu gerçekliği içine gireltilerle karikatürize etmekten tutalım, tüm diğer eğitim yöntemlerine kadar uygulamak durumundadır. Saflara alınacak gönüllü kesimle, zorunluluk sonucu alınacak eğitimleri temel bir amaca hizmet etmekle birliçte, İçerik ve süre bakımından değişiklikler arz etmektedir. Bunun için:

1- Gönüllüleri İkn temel eğitim bir aylık süreyle kapsayacaktır.

2- Zorunlu saflara alınacak savasçılar için temel eğitim 1,5 ay olmalıdır.

3- İlk aşama olarak savasçılara saflara alınca önce ulusal kurtuluş görevleri üzerinde eğitim..." Geçmiş pratikliğimizde saflara alınması savasçılarının eğitimini ihmal edilmesinin, sistemsiz yaklaşımların yarattığı tahribatlı yöneleceği yanısırdır. Hatta bu eğitimimsiz ortam, savasçının dayatması, İncin zayıflığına ve saflarında